

Зебур

Гириш

Зебур китабының ады еврейче *техиллим*, ягны *өвгүлер* диймеги аңладяр. Зебур айдымларың йыгындысы болуп, онуң аглаба бөлегини өвги айдымлары дүзйәр. Өвги айдымларындан башга Зебурда шүкүр мезмурлары, зырат мезмурлары, ахы-нала мезмурлары, патышаның шанына айдылян мезмурлар ве Төврат мезмурлары душ гелйәндир. Төврат мезмурлары Муса пыгамберинң бәш китабында беян эдилен таглыматы вәсп эдйәрлер.

Зырат нагмалары (119 – 133-нжи мезмурлар) иманлыларың Иерусалимиң дервезелеринден гирип, ыбадатхананың бина эдилен мукаддес дагына чыкышларыны беян эдйәрлер.

Патышаның шанына айдылян нагмалар патышаны тарыплайан я-да онуң ша тагтына чыкмагының шанына айдылян нагмалардан ыбаратдыр. Худайың Өз пыгамберлерине берйән ылхамлары билен таныш адамлар бу мезмурларда дүнийәниң әхли шан-шөхратына мынасып Месихиң гелжекдиги барада яңзыдылып айдылан пыгамберликлере айдың дүшүнйәрлер.

Ахы-нала мезмурлары екелик-де я-да топарлайын айдылыпдыр.

Шу мезмур иң мешхурларың бири дийип хасапланяр:

Бабыл сувларының боюнда отурып, Сионы ятлан вагтымыз гөзәш дөкүндик. Шол ердәки дерек агачларындан өз лираларымызы асып гоюпдык.

Зебур 136:1-2.

Бу мезмур ысрайыл халкының Бабыл сүргүнлигинде болан дөврүнде дүзүлйәр. Шол дөврүде олар Иерусалиме доланып, Худайы ыбадатханада шөхратландырмагы йүрекден арзувлаярдылар.

Мезмурларың көпүси Давут пыгамбер тарапындан я-да онуң үчин дүзүлендир. Оларың сөзбашылары көпленч еврейче болуп, онуң авторыны я-да нәхили ягдайда дүзүлендигини мәлим эдйәрлер. Кәбир мезмурларың сөзбашысына дүшүнмек дийсең кын боляр, себәби олар бизиң дөврүмизе ченли сакланмадык мукам хеңлери я-да саз гураллары барададыр. Манысы айдың болмадык шейле сөзлере *села*, *маскил* ве ш. м. сөзлер дегишли болуп, оларың дүшүндириши сөзлүкде берилйәр. Мезмурларың башга бир топары болса ыбадатханада сежде эдилен вагты айдылып, «айдымчылар топарының ёлбашчысына» диен гошмача сөзбаша эдирлер. Шейле гошмача

сөзбашылы мезмурлар ыбадатханада Худая гурбанлык берлен ваг- ты айдымчылар топары тарапын- дан айдылыпдыр.

Мазмуны

Жеми 150 мезмур, ине, шу ашакдакы 5 китаба бөлүнйэр:

- 1 – 40-нжы мезмурлар
 - 41 – 71-нжи мезмурлар
 - 72 – 88-нжи мезмурлар
 - 89 – 105-нжи мезмурлар
 - 106 – 150-нжи мезмурлар
-

БИРИНЖИ КИТАП *(1 – 40-нжы мезмурлар)*

1-нжи мезмур

- ¹⁻² Реббин канунындан леззет алян,
гиге-гүндиз шол барада ойланян багтлыдыр!
Ол эрбетлеринг маслахатына гитмейэр,
гүнэкэрлеринг ёлундан йөремейэр,
яңсылайжыларың арасында отурмаяр.
- ³ Ол акар сувлар якасында экилен,
мивесини мөвсүминде гетирйән,
япрагы солмаян агач киминдир;
эхли эдйән иши онуна боляр.
- ⁴ Эрбетлер болса бейле дәлдир,
олар елиң совран харпыгы ялыдыр.
- ⁵ Шоңа гөрә, эрбетлер хөкүм чыкарыланда,
гүнәлилер-де догрулар межлисинде

дуруп билмезлер.

- ⁶ Чүнки Реб догруларың ёлуны гөзден салмаяр,
эрбетлеринг ёлы болса хеләкчилиге учрадыр.

2-нжи мезмур

- ¹ Миллетлер арасындакы башбозарлык нәме?
Халклар нәмә бидерек питне турузяр?
- ² Реббе ве Онунг сайланына гаршы дүнйә шалары аяга галяр;
хөкүмдарлар биригйәр ве баш галдыряр.
- ³ Олар шейле диййәр:
«Сыпырып ташлалың гандалларыны
хем-де гыралың зынжырларыны».
- ⁴ Гөклерде отуран Таңры оларың үстүнден гүлйәр
хем-де олары масгаралаяр.
- ⁵ Шонда олар гахар билен йүзленер,
газабында олары эймендирер:
- ⁶ «Мукаддес дагым Сионда^a
Мендирин Өз патышамы отурдан».

^a **2:6 Сион** – бу Иерусалим шәһериниң бейлеки ады. Сөзлүге серет.

- ⁷Патыша: «Мен Реббиң
перманыны
ыглан эдейин» диййэр.
«Сен Мениң оглумсың, – дийди
Ол маңа –
бу гүн Атаң болдум Мен.
⁸Менден диле, саңа берейин
миллетлери мирас хөкмүндө,
тутуш әлем-жаханы мүлк
хөкмүндө.
⁹Сен олары демир хасаң билен
доверсиң,
күйзегәриң голчасы дей чым-
-пытрак эдерсиң».
¹⁰Шейлеликте, эй, патышалар,
пайхаслы болуң;
дүнийә хөкүмдарлары, шундан
хабарлы болуң:
¹¹Реббе гуллук эдиң сиз горкы
билен:
хем галпылдаң, хем-де
шатланың.
¹²Оглы өпүң, ёгса ол газаба мүнөр,
сиз хем хеләк боларсыңыз өз
ёлуңызда,
чүнки тиз туташяр онуң газабы.
Оны пена эдинйәнлериң
әхлиси багтлы.

3-нжи мезмур

- ¹*Давудың өз оглы Абшаломдан
гачан махалы айдан мезмуры.*
²Я Реб! Душманларым ненен
көпелди!
Маңа гаршы баш
гөтерйәнлериң саны кән.
³Көплер мен бабатда:
«Худай оны халас этмез»
диййәрлер. *Села*
⁴Эмма Сен, я Реб, дашымда бир
галкансың,
шан-шөхратым, башымы
дикелдйән Сенсиң.

- ⁵Мен Реббе эдйәрин дады-
перяды,
Ол мукаддес дагындан маңа
берйәр жогабы. *Села*
⁶Мен ятярын хем-де ука
гидйәрин,
саг-аман оянярын, чүнки Реб
голдаяр мени.
⁷Чар тарапдан мениң гаршыма
чыкан
бичак көп душмандан
горкмаярын мен.
⁸Галк Сен, я Реб!
Эй, Худайым, халас эт мени!
Әхли душманларымың әңине
урың,
эрбетлериң дишлериңи күл-
оврам эдйән.
⁹Еңиш Ребдендир,
берекедиң Сениң халкыңың
үстүндө болсун. *Села*

4-нжи мезмур

- ¹*Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Киришли саз гуралында.
Давудың мезмуры.*
²Эй, мени хаклы чыкарян
Худайым!
Маңа жогап бер чагыранымда.
Маңа гиңлик бердин
дарыганымда,
маңа мерхемет эт-де,
дилегиме гулак гой.
³Эй, ынсан огуллары! Хачана
ченли
сиз маңа ыснат гетиржек?
Хачана ченли пуч зады сөйүп,
сиз ялана эержек? *Села*
⁴Эмма билип гоюң: Реб Өзи
үчин
садык адамы сайлап гояндыр.
Реб мени эшидйәр
чагыранымда.

⁵ Гахарланып, гүнә галмаң сиз,
Дүшегиңизде ойланың,
үмсүм болуң сиз. *Села*

⁶ Догры гурбанлыклары
хөдүрлән,
Реббе бил баглан.

⁷ «Ким бизе ягшылык эдер?»
диййәнлер көпдүр.

Я Реб, йүзүңиң нуруны
үстүмизе сач!

⁸ Хасыл, тәзе шерап бол боланда
багтдыр,
йөнә йүрегиме берен
шатлыгың мундан-да
көпдүр.

⁹ Мен аркайын ятян хем-де
уклаяң;
чүнки динә Сен, я Реб, мени
аманлыкда яшадяң.

5-нжи мезмур

¹ *Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Уфленип чалынян саз
гуралында. Давудың мезмуры.*

² Я Реб, диңле мениң сөзүми
хем-де эшит мениң ахы-
зарымы.

³ Диңле перядымың сесини,
эй, Патышам хем-де Худайым,
мен Саңа эдйәнди́рин дилеги.

⁴ Я Реб, мениң сесими эртирине
эшидйәрсин Сен,
хәзирленип, сәхер билен
хузурыңда гарашырын мен.

⁵ Сен эрбетлиги халамаян
Худайсың,
Сениң хузурыңда яман
яшамаз,

⁶ текепбирлер Сениң гашыңда
дурмаз;

Сен йигренйәрсин
беткәрлериң барыны,

⁷ ёк эдйәрсин ялан сөзлейәнлери.

Я Реб, Сен йигренйәрсин
ганхор билен кеззабы.

⁸ Мен болса әгсилмез садык
сөйгиң аркалы,
гирерин Сениң өйүңе;
мен Сенден хедер эдерин,
мукаддес ыбадатханаңа тарап
тагзым эдерин.

⁹ Я Реб, душманларым зерарлы,
Өз адалатыңда мени
угрукдыр;
догрула Сен өңүмдәки ёлуңы.

¹⁰ Оларың агзында догры сөз
ёкдур,
оларың йүреги
вейранчылыкдыр,
оларың богазы ачык габырдыр,
диллери билен-де
яллаклаяндыр.

¹¹ Эй, Худай, оlara чыкар хөкүми,
пәллеринден тапып,
йыкылсын олар;
языклары үчин ковуп чыкар
олары,
чүнки олар Саңа гаршы баш
галдырдылар.

¹² Сени пена эдинйәнлериң бары
шатлансын,
әлмыдама жошуп, нагмалар
айтсын;

чүнки олары гораярсың Сен,
адыңа ашыклар Сенде шат
болсун.

¹³ Сен ялкаярсың догры ынсаны,
хошамайлыгың-да боляр
онуң галканы.

6-нжы мезмур

¹ *Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Секиз киришли саз гу-
ралында. Давудың мезмуры.*

² Я Реб, гахарыңда мени язгарма,
газабыңда мени тербиелеме.

- ³ Я Реб, маңа мерхемет эйле,
чүнки менде ысгын-мыдар
галмады;
я Реб, маңа бер Сен шыпаңы.
Чүнки галпылдаяр мениң
сүңклерим,
⁴ гүйчли галпылдаяр жаным хем
мениң.
Я Реб, хачана ченли бу довам
эдер?
⁵ Я Реб, маңа өврүлип, халас эт,
мениң жанымы,
садык сөйгиңиң хатырасына,
азат эт мени.
⁶ Чүнки Сени габырда ятламак
ёкдур;
Саңа өлүлөр дүнйәсинде ким
өвги айдар?
⁷ Иңилдимден халыс ядадым,
хер агшам аглап, дүшегими
сув- -сил эдйәрин,
ёрганымы гөзяшларыма мен
гарк эдйәрин.
⁸ Гөзлеримиң нуры өчди гусса
зерарлы,
күтелди әхли душманларым
себәпли.
⁹ Менден дашлашың, эй,
беткәрлериң бары,
чүнки Реб эшитди агы сесими.
¹⁰ Реб эшитди мениң
ялбарышымы,
кабул эдйәр Реб мениң
догамы.
¹¹ Әхли душманларым утанып,
горка гаплансын,
алжырап бирбада, ызына
дөнсүн.

7-нжи мезмур

¹ Давудың Реббе айдан шигаёны.
Бенямин тиресинден болан Кушуң
сөзлерине дегиили.

- ² Я Бейик Худайым! Сени пена
эдинйәрин мен,
мени ызарлаянларын
барындан халас эт, гутар.
³ Ёгсам хич ким ёкка мени халас
эдере,
олар шир дек мени
парчалаймасын.
⁴ Я Реб, Худайым, эгер шулары
мен эден болсам:
эгер эллеримде хаксызлык
болса,
⁵ эгер өзүм билен асудалыкда
яшана
яманлык эдәен болсам,
душманымы себәпсиз ере мен
талан болсам,
⁶ онда, гой, ызарлаянлар
ызымдан етсин,
депгиләп, жанымы ере
гапласын
хем-де хорматымы аяк астына
салсын. *Села*
⁷ Я Реб, галк Сен Өз газабыңда,
гаршы чык Сен душман
дергазабына;
эй, Худайым, оян-да, жар эт
Өз хөкүмини.
⁸ Халклар жемагаты гуршасын
төверегиңи,
гөклерден йөрөт олара Сен
хөкүмини.
⁹ Реб халклара хөкүм чыкарыр;
я Реб, догрулыгым билен
пәклигиме гөрә,
Сен мени акла.

- ¹⁰ Эрбет адамларың яманлыгы
соңлансын,
беркарар эт Сен догры ынсаны,
чүнки Сен, я хак Худай,
көңүлдир йүреклери
барлаярсың ахырын.

- ¹¹ Худайдадыр мениң галканым,
Ол догры йүреклини халас
эйдэндир.
- ¹² Худай адыл Казыдыр,
хаксызлыгы гүнде хөкүм
эйдэндир.
- ¹³ Эгер кимдир бири тоба этмесе,
Худай Өз гылыжыны
йителдер;
яйының киршини чекип, оны
ченэндир.
- ¹⁴ Ол өврүп пейкамларыны
ловлаян ода,
оңа өлүм ярагларыны
тайынлап гойяр.
- ¹⁵ Ине, эрбет адамың
хаксызлыктан хамыла болуп,
гөвресинде яманлыгы гөтерип,
яланы дүңйө индиришини
гөр!
- ¹⁶ Ол газяр бир чукур, оны
чуналдыр,
газан чукурына-да онуң өзи
дүшйәр.
- ¹⁷ Өз яманлыгы инйәр онуң
башына,
залымлыгы инйәр өз
депесине.
- ¹⁸ Реббе Онуң хаклыгында шүкүр
эйдәрин,
шатланып, Бейик Худая нагма
айдырын.

8-нжи мезмур

- ¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Гититде. Давудың мез-
муры.
- ² Я Хөкмүрован Реббимиз!
Адың ненец белент тутуш
ериң йүзүнде!
Яйдың шөхратыңы гөклер
үстүнде.
- ³ Сен Өз ягыларың себәпли,

душмандыр өч аяны
дымдырмак үчин,
чагаларың, бәбеклериң
алкышларыңдан
гала яратдын.

- ⁴ Сениң гөклерине –
бармакларың ишине,
Сениң гоян Айдыр
йылдызларыңа
назар айланымда, шейле
диййәрин:
- ⁵ «Адам нәме Сен оны ятларың
ялы?
Ынсан оглы нәме аладасыны
эдерің ялы?
- ⁶ Оны перишделерден бираз
песрәк яратдың,
оңа шөхрат билен хормат
жыгасыны гейдирдің.
- ⁷ Оны Өз эллериңиң ишлерине
хөкүмдар гойдуң;
эхли зады аягының астында
гойдуң:
- ⁸ гоюнлардыр өкүзлериң барыны,
шейле-де чөл хайванларыны,
- ⁹ гөк гушларыны, деңиз
балыкларыны,
деңиз ичре йүзйән бар
жандарлары».
- ¹⁰ Я Хөкмүрован Реббимиз!
Адың ненец белент тутуш
ериң йүзүнде!

9-нжы мезмур

- ¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Мут лабенде. Давудың
мезмуры.

Алеф

- ² Мен бүтин йүрегим билен
Реббе шүкүр эдерин;
Сениң эхли гудратлы
ишлериңи айдып берерин.
- ³ Сенде бегенерин, жоша гелерин,

адыңы тарыплап, нагма
айдарын,
я Бейик Худай!

Бет

- ⁴ Мениң душманларым
ызларына дөненде,
бүдрәп, ёк болярлар Сениң
өнүңде.
⁵ Чүнки Сен адалатлы алып
бардың давамы,
Сен тагтда отурып, чыкардың
догры карары.

Гимел

- ⁶ Миллетлери язгардың, хеләк
этдиң эрбетлери,
эбедилик ве бакы өчүрдиң
оларың атларыны.
⁷ Мүдимилик вейранчылыкда ёк
болды душман,
шәхерлерини ёк этдиң дүйп-
тейкарындан,
олары ятламадан галмады
нышан.

(Далет, Хе)

- ⁸ Йөне Реб бакы хөкүм
сүрйәндир;
Ол адалатлы хөкүм чыкармак
үчин,
Өз тагтыны беркарар этди.
⁹ Ол догрулык билен дүйнә
казылык эдйәр,
халклара йүз гөрмезден
хөкүм чыкарыр.

Вав

- ¹⁰ Реб беркитме болар эзилийәнлере,
беркитме болар мушакгатлык
вагтында.
¹¹ Адыңы билийәнлер Саңа бил
баглар,
чүнки, я Реб, Сен Өзүңи
агтаряңлары

терк эден дәлсиң.

Зайин

- ¹² Сионда месген тутан Реббе
нагмалар айдың,
халкларың арасында эден
ишлерини жар эдиң.
¹³ Чүнки Ол дөкүлен ганларың
хунуны аляр,
олары Өз хакыдасында
саклаяр;
эжир чекйәнлериң перядыны
Ол унутмаяр.

Хет

- ¹⁴⁻¹⁵ Я Реб, маңа мерхемент эйле,
гөр мени йигренйәнлерден
чекйән дердими;
Саңа әхли алкышларымы жар
эдерим ялы,
Сенсиң өлүм дервезелеринден
мени халас эйлейән.
Сион гызының^а дервезелеринде
Сениң халас эдишиңе мен
шатланайын.

Тет

- ¹⁶ Миллетлер газан чукурына
өзлери гачды,
гизләп гуран торуна өз
аяклары чолашды.
¹⁷ Чыкаран хөкүминде Реб Өзүни
танатды –
эрбетлериң сапалагына
өзлерини дүшүрди. *Хигаён.*
Села

Ёд

- ¹⁸ Өлүләр дүйнәсине дүшер
эрбетлер
ве Худайы унудан әхли
миллетлер.

Каф

- ¹⁹ Чүнки мәтәч хемишелик
унудылжак дәл,

^а 9:14-15 *Сион гызы* – бу Иерусалим халкы диймекдир. Сөзлүге серет.

гарыбың умыды хем бакы
йитжек дәл.

- ²⁰ Галк Сен, я Реб, ынсан үстүн
чыкмасын,
миллетлере хөкүм
чыкарылсын Сениң өңүнде.
²¹ Я Реб, горка гапла миллетлерин
калбыны,
билсин олар, өзлериниң дине
ынсандыкларыны. *Села*

Ламед

- ²² Я Реб, нәме үчин узакда дурияң?
Нәме үчин мушакгатлык
вагты гизленйән?
²³ Эрбетлер өз текепбирлигинде
ызарлаяр гарыбы;
гой, гуран хилелерине
дүшсүн оларың өзи.

Нун

- ²⁴ Чүнки эрбетлер гөвүн
хөвеслерине магтаняр,
ачгөзи алкышлап, Саңа
бипарх гараяр.
²⁵ Текепбирликлеринде Сени
агтармаз олар,
пикирлериниң барында
«Худай ёк» диййәр.
²⁶ Элмыдама үстүнликли боляр
оларың ёлы,

(Мем)

- гөз етирерлеринден Сениң
хөкүмлеринң ёкары.
Олар әхли душманларының
үстүнден гүлйәр.
²⁷ Йүрегинде диййәрлер: «Бизи
хич зат сарсырмаз,
несиллерден-несле йүзүмиз
яманлык гөрмез».

Пе

- ²⁸ Оларың агзы гаргышдан,
алдавдан, зулумдан долы,
диллериниң астында зыян,
этмиш бар.

Айин

- ²⁹ Обаларың янында букуда олар
отуряр,
бигүнәни гизлин ерде
өлдүрйәр;
гөз астына алып, эжизи олар
антаяр;
³⁰ шириң сүренде букулышы
кимин гизленйәр,
гарыбы гарбамага буку ерде
гарашяр;
дузак гуруп, гарыбы
торларына дүшүрйәр.
³¹ Олар эгилйәр ве япырыляр,
эжиз-де оларың голуна
дүшйәр.
³² Олар йүрегинде шейле ойлаяр:
«Худай эденлеримизи унутды,
йүзүни совды,
Ол асла гөрмейәр муны».

Коф

- ³³ Галк Сен, я Реб! Эй, Худай,
галдыр элиңи,
ядыңдан чыкарма Сен
эжизлери.
³⁴ Нәме үчин эрбетлер Худайы
рет эдйәр?
йүрегинде: «Сен хасап
сорамарсың» диййәр?

Реш

- ³⁵ Эмма саярсың-а Сен назары!
Өз элиң билен жезаларыны
берериң ялы,
догрудан хем гөрийән азап
билен күлпети.
Саңа табшыряндыр эжиз өзүни;
етимиң хоссары Сенсиң.

Шин

- ³⁶ Эрбет билен беткәриң дөв Сен
голуны,
эрбетликлери соңланянча,
жезаландыр олары.
³⁷ Реб әбеди хем-де бакы Патыша,

Онуң юрдундан йитер
миллетлер.

Тав

³⁸⁻³⁹ Я Реб! Песпәл्लериң ислегини
эшидерсиң,
оларың йүреклерине кувват
берерсиң,
етим билен эжизиң хақыны
алмаклык үчин
гулак гоярсың;
аслы топракдан болан
ынсандан
мундан бейләк хич ким, гой,
эйменмесин.

10-нжы мезмур

¹ *Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Давудың мезмуры.*

Мен Ребби пена эдинйәрин.

«Гуш кимин өз дагыңа гач –
дийип,

маңа ненең айдып билйәңиз? –

² Ине, гөр, эрбетлер яйыны
гуряр,

пейкамыны яйың киршине
гойяр,

догры йүреклилери
гараңкыда нышана аляр.

³ Эгер бинятлар эдилсе вейран,
нәме эдип билер ол догры
ынсан?»

⁴ Реб Өз мукаддес
ыбадатханасындадыр;

Онуң тагты гөклердедир.

Онуң гөзлери сынлаяр,
назары адамзады барлаяр.

⁵ Реб сынаяр догры ынсаны,
эмма Онуң калбы йигренйәр
эрбетлери ве зорлук сөййән
адамы.

⁶ Ол эрбетлериң үстүне ягдырар
көрейән көзлери хем-де
күкүрди;

яндырыжы ел болар
несибелери.

⁷ Чүнки Реб догрудыр; сөййәр
Ол догры ишлери;
догры ынсан гөрер Онуң
йүзүни.

11-нжы мезмур

¹ *Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Секиз киришли саз гура-
лында. Давудың мезмуры.*

² Халас эт, я Реб, садык адам
галмады,
адамзат арасындан
ынамдарлар йитирим
болды.

³ Олар бири-бирине ялан
сөзлейәр;
яранжаң диллери икигепли
гүрлейәр.

⁴ Гой, Реб әхли яранжаң
агызлары,
бадыхова гүрлейән диллери
кессин.

⁵ Олар шейле диййәр: «Дилимиз
аркалы үстүн чыкарыс,
агыз өзүмизиңки – ким бизе
хожайын чыкян?»

⁶ Гарыпларың эзилишинден,
мәтәчлериң ахындан яңа
Реб шейле диййәр: «Мен шу
пурсат турарын,
олары күйсейән
ховпсузлыгына
говушдырарын».

⁷ Реббиң сөзлери сап сөзлердир,
тоюн күресинде арасаланып,
еди гезек сапланан күмүш
киминдир.

⁸⁻⁹ Эрбетлер гезйәр әхли ерлерде,
адамзат яманлыга хормат
гоянда.

Я Реб, Сен бизе пена боларсың,

бизи бу адамлардан бакы
горарсың.

12-нжи мезмур

¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Давудың мезмуры.

² Я Реб, хачана ченли маңа назар
салжак дәл?
Сен мени бакы унудайжакмы?
Хачана ченли гизлежек
менден йүзүңи?

³ Хачана ченли жаным гайгы
этмели,
йүрегим-де узаклы гүн гусса
чекмели?

Хачана ченли душманым
үстүн чыкарка?
⁴ Назар сал-да, маңа жогап бер, я
Бейик Худайым!
Гөзлериме нур бер, өлүм
укусына гитмезим ялы.

⁵ Душманым: «Ондан өкде
гелдим» диймесин,
йыкылмайын, ягыларым, гой,
шатланмасын.

⁶ Мен болса бил багладым садык
сөйгине,
йүрегим халас эдишиңе
бегенер.

Мен Реббе нагма айдарын,
себәби Ол маңа жомартлык
этди.

13-нжи мезмур

¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Давудың мезмуры.

Акмак адам йүрегинде: «Худай
ёк» диййәр.

Олар азыр ве йигренжи
ишлери эдйәр;
ягшылык эдйән ёк.

² Пайхаслы ве Худайы агтарян
бармыка дийип,

Реб гөклерден адамзада назар
айлаяп.

³ Оларың хеммеси ёлдан
чыкдылар,
бары дең дережеде харам
болдулар;
ягшылык эдйән ёк, ёк еке
бири-де.

⁴ Эйсем дүшүнмейәрми әхли
беткәрлер?
Олар халкымы чөрек ялы
иййәрлер
хем-де Ребби чагырмаярлар.

⁵ Олар шол ерде горка дүшерлер,
чүнки Худай догруларың
тарапдарыдыр.

⁶ Сиз әсгермейәрсиниз гарыбың
ниетлерини,
йөне велин Ребдир онун
пенасы.

⁷ Вах, гелседи Сиондан Ысрайыл
еңши!

Реб халка өңки
абаданчылыгыны гайтарып
беренде,

Якуп несли бегенер, Ысрайыл
хем шатланар.

14-нжи мезмур

¹ Давудың мезмуры

Я Реб, Сениң чадырыңда ким
дүшләр билйәр?
Мукаддес дагыңда ким яшап
билйәр?

² Кәмил гезйән, догры иш эдйән,
хем-де йүрегинден хақыкаты
сөзлейән,

³ дили билен мыжабат
йөңкемейән,
ёлдашына яманлыгы этмейән,
якыны барада гыбат этмейән;

⁴ онуң назарында рет эдилен
йигренжи,

эмма сылаяндыр Ребден
горкяны;
эден эхти зыянына болса-да,
ондан дәнмейән;
⁵ өз пулуны гөтеримине
бермейән,
языксыза гаршы пара алмаян.
Шейле ынсан асла ыранмаз.

15-нжи мезмур

¹Давудың миктамы
Гора мени, эй, Худай, чүнки
Сени пена тутунян.
² Реббе дийдим: «Сен мениң
Таңрым,
маңа Сенден өзге хич эшрет
ёкдур».
³ Юртадакы мукаддес халка –
шу абрайлы адамлара
ымтылар калбым.
⁴ Өзге худайлара эерйәнлер
көпелдер өз хасратыны;
мен гуймарын оларың гуйан
ганлы ичги садакасыны,
агзамарын оларың атларыны.
⁵ Реб мениң мирасым хем-де
несибәм,
Онуң элиндедир мениң
ыкбалым.
⁶ Ажайып ерлерден дүшди
меллегим,
гөвне якымлыдыр мениң
мирасым.
⁷ Маңа маслахат берен Реббе
алкыш айдарын;
хатда гижелерине-де өвүт
берйәр йүрегим.
⁸ Реб элмыдама гөзлеримниң
өңүнде,
сарсдырылмарын, чүнки Ол
мениң сагымда.
⁹ Шоңа гөрә йүрегим бегенчли,
калбым шатланяр,

мениң теним хем асудалыкда
яшаяр.
¹⁰ Чүнки мени өлүлөр дүнйәсинде
гоймарсын,
Өз садыгың габра гирмегине
Сен ёл бермерсиң.
¹¹ Яшайыш ёлуны маңа
гөркезерсиң.
Хузурында шатлык мени
долдуар.
Сагында хем бегенч мени
долдуар.

16-нжы мезмур

¹Давудың догасы
Я Реб, хаыкаты эшит,
перядыма дыкгат бер;
хилесиз агыздан чыкян
дилегиме гулак гой.
² Я Реб, Сен мени акла!
гой, хаклыгы гөрсүн Сениң
гөзлериң.
³ Сен мениң ниетлерими ыкжам
барладың,
гижәниң довамында мени
сынадың,
эмма менден язык тапмадың;
гүнәли зады айтмазлыгы
йүрегиме дүвдүм.
⁴ Ынсан ишлери бабатда айтсам:
Сениң буйрукларың аркалы,
залымың ёлларындан мен
гача дурдум.
⁵ Гадамларым пугта тутды
ёдаларыңы,
мениң аякларым таймады.
⁶ Эй, Худай, чагырян Сени,
чүнки Сен берерсиң маңа
жогабы,
гулак гой-да, эшит мениң
сөзүми.
⁷ Ягылардан яңа Сенден пена
гөзлейәнлери

- элиң билен халас эдйән Сен,
ажайып садык сөйгиңи гөркез.
- ⁸⁻⁹ Гора мени гөзүң гөрежи ялы;
маңа хужүм эдйән эрбет
адамдан,
дашымы гуршаян ганым
душмандан
Өз ганатларыңың астында
гизле Сен мени.
- ¹⁰ Олар рехим этмәге япарлар
йүреклерини,
улумсылык билен гүрлейәр
оларың агзы.
- ¹¹ Олар хер әдимимизи аңтап,
гуршаярлар дашымы,
мени ере урмак үчин
пейлейәрлер пурсады.
- ¹² Олар парчаламага хыжувланын
арслан дек,
буки ерде гизленен яш арслан
ялы.
- ¹³⁻¹⁴ Галк, я Реб! Гаршы чык-да,
агдар олары;
гылыжың билен жанымы
эрбетлерден халас эт,
я Реб, Өз элиң билен
адамлардан азат эт.
Чүнки шу дүңйәде оларың
яшайыш пайы.
Сен болдан-бол дойрарсың
гарынларыны;
чагаларыңдан хошал оларың
гөвни;
балаларына галдырар
өзлеринден артаны.
- ¹⁵ Мен болса догрулыкда Сениң
йүзүңи гөрерин,
оянан вагтым дидарыңдан
доярын.

17-нжи мезмур

¹ Айдымчылар топарының ёлбаи-
чысына. Реббиң гулы Давудың

*мезмуры. Реб оны әхли душман-
ларының ве Шавулың элинден
халас эден гүни ол бу нагманың
сөзлерини Реббе йүзленип айтды:*

² Сени сөййәрин, я Реб –
кувватым.

³ Реб мениң гаям, галам хем
Халасгәрим,
Худайым – пена эдинйән
гаям,
галканым, еңшим хем-де
беркитмәм.

⁴ Мен шан-шөхрата мынасып
Ребби чагырарын,
хем-де душманларымдан
халас болярин.

⁵ Өлүм танаплары маңа оралды,
вейранчылык силлери мени
гарбады.

⁶ Өлүм дүңйәсиниң танаплары
маңа саралды,
өлүм дузаклары гаршымдан
чыкды.

⁷ Гам-гуссамың ичинде Ребби
чагырдым,
өз Худайыма мен перят этдим.
Ол ыбадатханасыңдан мең
сесими эшитди;
Онуң гулагына перядым етди.

⁸ Шонда земин чайканды хем
эндиреди,
даглар бинятлары сарсып,
лерзана гелди,
себәби Реб газаба мүнди.

⁹ Газабыңдан яңа түссе чыкды
бурнундан,
ювудыжы от билен көрейән
көзлер чыкды агзыңдан.

¹⁰ Ол гөклери бөвсүп, ашага инди,
зулмат аякларының астында
барды.

¹¹ Ол бир керуба мүнди-де, учды,
элиң ганатларыңда гайды.

- ¹² Ол Өзүнің дашына өртгг этди
түмлүги,
телэр этди гойы булутларын
ягмыр түмүни.
- ¹³ Хузурының ялкымындан яңа
көрейән көзлердир долы
бөвсүп гечди Онуң гара
булутларыны.
- ¹⁴ Реб гөклерде гүңлеч гүрледи,
Бейик Худай сесини көздүр
долы билен чыкарды.
- ¹⁵ Пейкамларыны атып,
пытратды ягыларыны,
йылдырымлар чакдырып,
вейран этди олары.
- ¹⁶ Шонда, я Реб, Сениң
кэйинжиңден,
бурнундан чыкан демиңден
яна,
деңзиң гечелгелери гөрүнди,
дүңйэниң-де бинятлары
ачылды.
- ¹⁷ Ол белентден етди хем мени
алды
Ол мени чуң сувлардан чекип
чыкарды.
- ¹⁸ Халас этди мени йигренйән
гүйчли ягымдан,
чүнки олар гүйчлүди менден.
- ¹⁹ Олар бетбагт гүнүмде гаршыма
чыкды,
йөне Реб мениң даянжым
болды.
- ²⁰ Мени гиң ере чыкарды хем
халас этди,
чүнки Ол менден гөвнүхош
болды.
- ²¹ Ол догрулыгыма лайык
өвезини гайтарды,
эллеримиң тэмизлигине
лайык Ол сылаглады.
- ²² Чүнки мен Реббиң ёлларындан
йоредим,
- Худайымдан айрылмак ялы
эрбет иши этмедим.
- ²³ Чүнки гөзүмиң алнындады
эхли карарлары,
өзүмден дашлашдырмадым
Онуң парзларыны.
- ²⁴ Мен кәмилдим Онуң өңүнде,
сакладым өзүми гүнә
этмекден.
- ²⁵ Шонуң үчин, догрулыгыма ве
эллеримиң пәклигине гөрә,
Реб өвезини гайтарды Өз
назарында.
- ²⁶ Садыклык эдйәрсиң Сен
садыклара,
кәмиллик эдйәрсиң Сен
кәмиллере,
- ²⁷ пәклик эдйәрсиң Сен пәк
ынсанлара,
эгрилере болса эгрилигине
гөрә гараярсың Сен.
- ²⁸ Песгөвүнли халкы халас
эдйәрсиң,
эмма текепбир гөзлери
песелдйәрсиң Сен.
- ²⁹ Я Реб, чырама нур берйән
Сенсиң,
Худайым ягтылдяр мең
түмлүгими.
- ³⁰ Сениң билен талаңчылара
хүжүм эдерин,
Өз Худайым билен дивардан
ашып билерин.
- ³¹ Худай – Онуң ёлы кәмилдир,
Реббиң сөзлери сапдыр,
Оны пена эдинйәнлериң
барына Реб галкандыр.
- ³² Чүнки Ребден башга Худай ёк!
Худайымыздан башга гая ёк!
- ³³ Ол мени куввата беслейән
Худай,
Ол мениң ёлумы айыпсыз
эдйәр.

- ³⁴ Аякларымы кейигиңки дек
эдйэр,
белент ерлерде мени ыкжам
дурузяр.
- ³⁵ Урша түрген эдйэр Ол эллерими,
голларым эгрелдйэр
бүрүнчден яйы.
- ³⁶ Еңиш галканыңы маңа
берйэрсинь,
Сениң голуң мени голдаяр,
Сениң көмегиң-де мени
бейгелдйэр.
- ³⁷ Гадамларымың астындакы ёлы
гиңелдйән,
мениң аякларым таймаяр.
- ³⁸ Душманларымы ковалап,
ызларындан етйэрин,
олары гырып түкедйәнчәм,
доланмаярын.
- ³⁹ Мен олары дерби-дагын
эдйэрин, галып билмейэр,
аякларымың астына олар
йыкыляр.
- ⁴⁰ Уруш үчин Сен билиме кувват
берйэрсинь,
гаршыма чыканлары маңа
табын эдйэрсинь.
- ⁴¹ Боюн эгдирийэрсинь
дусманларымы,
гырярин мен өзүми
йигренйәнлери.
- ⁴² Перят этселер-де, олары халас
эдйән ёк;
Реббиди чагырсалар-да, Ол
жогап беренек.
- ⁴³ Олары оврадып, тозан дек еле
совурияң,
көчелериң палчыгы кимин
ташалаң.
- ⁴⁴ Сөвешжән халкдан мени халас
эйлейән,
Сен мени миллетлере баш
эдип гойяң,
- танамадык халкым табындыр
маңа.
- ⁴⁵ Мени эшиден дессине боюн
болярлар,
ятлар маңа ялым-юлум
эдйэрлер.
- ⁴⁶ Кесекилериң йүзи горкудан ак
тама дөңйэр,
олар галаларындан титрешип
чыкяр.
- ⁴⁷ Реб диридир! Мениң Гаям
алкышлы болсун!
Гутулышымың Худайы
беленде чыкарылсын!
- ⁴⁸ Ол мениң арымы алып берйән
Худайдыр,
Ол халклары маңа табын
эдйәндир,
- ⁴⁹ Ол мени душманларымдан
халас эйлейэр.
Сен мени ягыларымдан үстүн
чыкардырсынь,
хем-де мени залымдан халас
эдйэрсинь.
- ⁵⁰ Мунуң үчин, я Реб,
миллетлер арасында Сени
алкышларын,
Сениң адыңа нагмалар
айдарын.
- ⁵¹ Ол Өз шасына бейик еңишлер
берйэр,
сечип-сайлан Давудына, онуң
неслине
элмыдама садык сөйгүсини
гөркезйэр.

18-нжи мезмур

¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Давудың мезмуры.

² Гөклер Худайың шөхратыны
ыглан эдйэр,
гөк гүммези эллериниң
ишинден хабар берйэр.

³ Гүн сөз сөзлейэр эртирки гүне,
гиже билим берйэр индики
гижэ.

⁴ Не геп бар, не-де бир гүррүн,
эшидилмейэр сеси оларың.

⁵ Тутуш ер йүзүне яйрандыр
олаң овазы ^a,
дүнийэниң дөрт күнжегине –
олаң сөзлери.

Худай Гүн үчин гөклерде
дикди чадыры,

⁶ Гүн гелин жайдан гиев дек
чыкяр,
ылгамакчы болян йүврүк
кимин шатланяр.

⁷ Гөклер гөзъетиминден онуң
чыкышы,
бейлеки гөзъетимине онуң
айлавы,
хич бир зат гизлин дәл онуң
ховрундан.

⁸ Реббин кануны кэмилдир,
ол жаны тэзелейэр.
Реббин дүзгүни ыгтыбарлыдыр,
ол амагы акылдар эдйэр.

⁹ Реббин буйруклары догрудыр,
олар йүреги шатландыяр.
Реббин табшырыклары
айдыңдыр,
олар гөзлери нурландыяр.

¹⁰ Ребден горкмак пәкдир,
яшаяр ол эбеди.
Реббин карарлары
ыгтыбарлыдыр,
адылдыр оларың бары.

¹¹ Арзувлыдыр олар алтындан,
хатда сап алтының
көплүгинден-де;
сүйжүдир олар ары балындан,
арың мум өйжүгинден дамян
балдан-да.

¹² Сениң бендәне-де дуйдурыш
берилйэр олар аркалы;
олары бержай этмекде бейик
сылаг бар.

¹³ Эйсем өз ялңышыны ким аңып
билийэр?
Мени гизлин языклардан
тәмизле.

¹⁴ Өз бендәни гора бетпәллик
гүнәлеринден,
олар хөкүм сүрмесин мениң
үстүмден;
мен айыпсыз боларын шонда,
пәк боларын гүйчли
битабынлыкдан.

¹⁵ Агзымың сөзлери, йүрегимин
ой-пикирлери
гой, Сениң хузурыңда кабул
эдилсин,
я Реб, мениң Гаям хем
Халасгәрим.

19-нҗы мезмур

¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Давудың мезмуры.

² Мушакгатлы гүнде Реб саңа
жогап берсин,
Якубың Худайы сени горасын.

³ Ол саңа мукаддес өйден ярдан
иберсин
хем-де Сиондан сени голдасын.

⁴ Сениң эхли садакаларыңы, гой,
яда салсын,
якма гурбанлыкларыңы кабул
эйлесин. *Села*

⁵ Йүрек арзувларыңы Ол хасыл
этсин,
эхли максатларыңа сени
етирсин.

⁶ Сениң еңшиңе жошуп
шатланарыс,

^a 18:5 *Оваз* – кэбир голязмаларда *хатар*.

- Худайымызын адына
байдақлар дикерис.
Гой, Реб сениң әхли
дилеглериңи битирсин.
⁷ Мен инди билйәрин: Өз сечип-
-сйланыны Реб халас эдер.
Ол голуның гудратлы ишлери
билен,
жоғап берер Өз мукаддес
гөгүнден.
⁸ Кәбирлери сөвеш арабаларына,
кәбирлери-де бедевлерине
буйсаняр,
биз болса Худайымыз Реббиз
адына буйсаняндырыс.
⁹ Олар бүдрәр хем-де йыкылар,
биз болса турарыс хем дик
дурарыс.
¹⁰ Я Реб! Патышаны халас эт,
чагыран вагтымызда bize
жоғап бер.

20-нжи мезмур

- ¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Давудың мезмуры.
² Я Реб! Патыша Сениң
кувватыңа шатланяр,
халас эдендигиңе бичак
бегенйәр.
³ Йүрек арзувларыны Сен оңа
бердиң;
дилиниң дилегини Сен рет
этмедиң.
⁴ Бол берекетлериң билен Сен
гаршы алдың,
башына сап алтындан жыга
гейдирдиң.
⁵ Ол Сенден өмүр диледи, Сен
оңа бердиң
эбедилик, мүдимилик бир
яшы.
⁶ Сениң еңшиң билен бейик
оңуң шөхраты,

- Сен хормат билен дабара
беследиги оны.
⁷ Сен оңа эбеди берекет берйән,
хузурындакы шатлык билен
оны шат эдйән.
⁸ Чүнки Реббе бил баглаяр
патыша,
Бейик Худайың садык
сөйгүси аркалы
ол сарсдырылмаз.
⁹ Сениң элиң тапар әхли
душманларыңы,
Сениң голуң – Сени
йигренйәнлери.
¹⁰ Сениң хузурың пейда боланда,
олары эдерсиң отлы тамдыр
дей;
Реб ювудар олары Өз
гахарында;
от хем ялмап иер олары.
¹¹ Ер йүзүнден ёк эдерсиң
несиллерини,
ынсанлар арасындан –
зүрятларыны.
¹² Саңа гаршы эрбет ниет
эдәйселер хем,
дилдүвшүк гурайсалар хем –
үстүн чыкмазлар.
¹³ Чүнки йүзлерине пейкамлары
ченемек билен
Сен олары ызларына
өврерсиң.
¹⁴ Я Реб, бейгел Сен Өз
кувватыңда,
биз Сениң гүйжүң барада
нагма айдып, алкыш айдарыс.

21-нжи мезмур

- ¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. «Даңдан пейда болян су-
гунына». Давудың мезмуры.
² Худайым, Худайым, нәме үчин
мени терк этдиң?

- Нәме үчин халас эдерден,
перядымы эшидерден
уздакдаһың Сен?
- ³ Худайым, гүндизине чагырян,
йөне жогап бермейән,
гижесине – эмма рахатлығы
тапмаян.
- ⁴ Йөне велин мукаддессиң Сен!
Ысрайыл алкышларының
үстүнде тагт гурансың Сен.
- ⁵ Саңа бил багладылар
аталарымыз;
ынандылар, Сен хем халас
этдиң олары.
- ⁶ Олар Саңа перят эдип, халас
болдулар;
Саңа бил багладылар,
баглан умыдында
алданмадылар.
- ⁷ Мен болса бир гурчук, ынсан
дәлдириң:
ынсанларың йүзүгарасы,
халкың кемсидйәни.
- ⁸ Мени гөрйәнлериң бары
үстүмден гүлйәр,
башларыны йякаяр хем
яңсылаяр:
- ⁹ «Реббе табышырыпды өзүни;
гой, Ол оны халас эйлесин,
оны азат этсин, чүнки Реб
ондан көп разы!»
- ¹⁰ Эмма Сенсиң ятгыдан мени
чыкаран,
энем гужагындакам маңа
рахатлык берен.
- ¹¹ Дүңйә инәемде Саңа атылдым,
Сен – Худайым энем
гөвресинден чыкалым бәри.
- ¹² Менден дашлашма Сен,
чүнки мушакгат якын,
көмекчи-де ёк.
- ¹³ Бирентек өкүзлер мени
гуршады,
- гүйчли Башан өкүзлери мени
габады;
- ¹⁴ олар маңа ачярлар агызларыны
парчалайжы, арлайжы бир
арслан ялы.
- ¹⁵ Мен сув кимин дөкүлдим,
богун-богун сөкүлди әхли
сүңклерим,
мум кимин мениң йүрегим
гурсагымда пагыш-пара
эреди.
- ¹⁶ Гүйжүм күйзәниң дөвүги дек
гурады,
дилим-де кентлевүгиме
япышды,
чүнки өлүм топрагында Сен
мени гойдуң.
- ¹⁷ Итлер мениң дашымы алды,
беткәрлер топары мени
гуршады,
эл-аякларымы парран
дешдилер.
- ¹⁸ Әхли сүңклерими
санаймалыдыр,
олар маңа середип, томаша
әдйәр.
- ¹⁹ Өзара пайлашярлар
гейимлерими,
эгинбашым үчин биже
атярлар.
- ²⁰ Эмма Сен, я Реб, узакда болма,
эй, гүйжүм, етиш мениң
дадыма.
- ²¹ Гылычдан халас эт мениң
жанымы,
итиң пенжесинден – мениң
өмрүми.
- ²² Мени ябаны өкүзден Сен халас
этдиң,
гутар мени арсланларың
агзындан.
- ²³ Сениң адыңы доганларыма
ыглан эдерин,

жемагатың ортасында Саңа
шөхрат айдарын.

²⁴ Эй, Ребден горкянлар, Оны
алкышлаң!

Эй, Якубың әхли зүряды,
Оны шөхратландырың!

Эй, Ысрайылың бар небереси,
Онуң өңүнде галпылдаң!

²⁵ Чүнки Ол гөргүлинин
гөргүсине бипарх болмады,
оны йигренч саймады,
Өз йүзүни ондан кесе совмады,
гайтам Оңа перят эденде, оны
эшитди.

²⁶ Улы жемагатда Саңа болар
мениң алкышым;
Ребден горкянларың өңүнде
бержай эдерин өз касамларым.

²⁷ Гөргүлилер герк-гәбе ийип
доярлар,
Ребби агтарянлар Оны
шөхратландырысын!
Йүрегиниз элмыдама шат
болсун!

²⁸ Ериң әхли учлары Ребби яда
салып, Оңа өврүлер,
халкларың әхли уруглары
Оңа сежде эдерлер.

²⁹ Чүнки патышалык Реббиңки,
Ол миллетлеиң үстүнден
сүрйәр хөкүми.

³⁰ Оңа сежде эдер дүйнәиң әхли
текепбирлери,
өлүм яссыгында ятанларың
әхлиси,

жаныны дири саклап
билмедиклер-де,

Онуң өңүнде тагзым эдерлер.

³¹⁻³² Зүратлары Оңа гуллук эдерлер,
Таңрының адыны гелжек
несле ыглан эдерлер,
«Таңры муны бержай этди»
дийип,

Онуң халас эдиш
хақыкатыны
инди догулжаклара ыглан
эдерлер.

22-нжи мезмур

Давудың мезмуры

¹ Реб – мениң чопаным;
мен хич зада мәтәч болмарын.

² Ол мени яшыл өрүлерде
ятырар,
сиңнин акян сувларың
якасына әкидйәр.

³ Мениң жанымы Ол тәзелейәр
хем-де Өз адының хатырасына
догрулык ёлларыңдан мени
әкидйәр.

⁴ Түм гаранкы дереден гечәемде-
де,
яманлыктан горкмаярын мен,
чүнки Сен мениң биленсиң.
Сениң хасаң, чопан таягың
арам берйәр жаныма мениң.

⁵ Сен маңа сачак язарсың
душманларымың гөзлериниң
алнында;
яг чаларсың мениң башыма;
пүрепүрдир мениң пыялам.

⁶ Билйәрин, ягшылык ве садык
сөйги
өмүрбойы хемра боларлар
маңа;
өмүрбакы яшарын Реббин
өйүнде.

23-нжи мезмур

Давудың мезмуры

¹ Реббиңкидир ер ве ондакы
затлар,
әлем хем-де онда яшаянлар.

² Чүнки Ол деңизлер үстүнде
ериң дүйбүни тутды

хем-де оны сувларың үстүндө
гурды.

³ Реббиң дагына ким чыкып
билер?

Мукаддес өйүндө ким дуруп
билер?

⁴ Эллери пәк, йүреги-де ак,
көңлүни галплыга
гөнүкдирмейән,
хиле билен касам этмейән
ынсан.

⁵ Ол Ребден алар ак пата,
халас эдйән Худайындан алар
акланма.

⁶ Оны – Якуп Худайының
йүзүни агтарянларың
неслиндендир ол.

⁷ Эй, дервезелер, башларыңызы
галдырың!

Эй, гадымы гапылар, ёкары
галың!

Шөхрат Шасы ичерик гирсин!

⁸ Бу шөхрат Шасы ким?

Ребдир гүйчли, кувватлы,
Ребдир, сөвешдәки кувватлы.

⁹ Эй, дервезелер, башларыңызы
галдырың!

Эй, гадымы гапылар, ёкары
галың!

Шөхрат Шасы ичерик гирсин!

¹⁰ Бу шөхрат Шасы ким?

Ол – Хөкмүрован Реб ве
шөхрат Шасы.

24-нжи мезмур

Давудың мезмуры

Алеф

¹ Я Реб, мен көңлүми Саңа гөге
гөтерйән.

Бет

² Эй, Худайым, мен Саңа бил
баглаян;
мен утанжа галмайын;

душманларым менден үстүн
чыкмасын.

Гимел

³ Саңа интизарлар галмасынлар
утанжа,
нәхак ере хыянат эдйәнлер
галсын утанжа.

Далет

⁴ Я Реб, маңа салгы бер Өз
ёлларыңы
хем-де өврет маңа ёдаларыңы.

Хе

⁵ Мени хакыкатыңда йөрөт хем
маңа өврет,
чүнки мени халас эдйән
Худай Сен;
мен узаклы гүн Саңа
интизардырын.

Зайин

⁶ Я Реб, ядыңа сал мерхеметдир
садык сөйгиңи,
чүнки олар бардыр гадымдан
бәри.

Хет

⁷ Ятлама Сен яшлык гүнәлерими
хем-де битабынлык
ёдаларымы.

Я Реб, садык сөйгиңе гөрә,
Өз ягшылыгың хатырасына
яда сал мени.

Тет

⁸ Реб ягшы хем-де догрудыр
Ол гүнәкәрлере Өз ёлуны
өвредйәр.

Ёд

⁹ Догры ёла гөнүкдирйәр гөвни
песлери
Өз ёлуны песпәллере өвредйәр.

Каф

¹⁰ Онуң әхтиниң дүзгүнлерини
саклаянлара
сөйги билен садыклыкдыр
Реббиң әхли ёллары.

Ламед

- ¹¹ Я Реб, Өз адың хатырасына
багышла Сен мениң
этмишлерими,
чүнки улудыр олар.

Мем

- ¹² Ребден горкян ынсан бар болса,
Реб оңа өвредер сайламалы
ёлуны.

Нун

- ¹³ Ол яшажақдыр болелинликде,
ери мирас алар онуң зүряды.

Самех

- ¹⁴ Реб Өз ниетини Ондан
горкянлара аян әйлейәр,
Ол олара Өз әхтини
билдирийәр.

Айин

- ¹⁵ Гөзлерим мыдама Реббе гарап
дур,
чүнки Ол аякларымы тордан
чыкарап.

Пе

- ¹⁶ Маңа өврүл-де, мерхемент әйле,
чүнки мен ялңыз,
эзъетлидирин.

Тсади

- ¹⁷ Йүрегимиң гайгы-хасраты
артды;
жебир-жепаларымдан халас
эт мени.

Реш

- ¹⁸ Мушакгатым билен ызама
серет
хем-де мениң әхли
гүнәлерими өт.
¹⁹ Гөр Сен көпдүгини
душманлырымың,
олар гүйчли йигренч билен
йигренйәр мени.

Шин

- ²⁰ Жанымы гора-да, халас эт
мени,

утанмайын, чүнки пена
эдиндим Сени.

Тав

- ²¹ Кәмилликдир догрулык мени
горасын,
чүнки мен Саңа
интизардырын.
²² Эй, Худай, ысрайыл халкыны
әхли мушакгатлардан Сен
халас әйле.

25-нжи мезмур

Давудың мезмуры

- ¹ Мени акла, я Реб, чүнки
айыпсыз гездим,
бил багладым Реббе,
ыранмарын мен.
² Мени барла, я Реб, хем мени
дерңе,
мениң пикирлерими,
йүрегими сына.
³ Чүнки сөйгиң гөзлеримиң
алнында,
гездим мен Сениң
садыклыгыңда.
⁴ Болгусызлар билен мен
отурмаярын,
икийүзлүлере яран болмаярын.
⁵ Беткәрлериң үйшмеленини
йигренйәрин;
эрбетлериң янында
отурмарын мен.
⁶ Әллери́ми ювуп языксызлыкда,
айланып гурбанлык сыпаң
дашыңдан, я Реб,
⁷ Саңа шүкүр нагмасыны
айдырын;
әхли гудратлы ишлериңи
мәлим әдйәрин.
⁸ Я Реб, сөййәрин месген тутан
өйүңи –
Сениң шөхратыңың месген
тутан яшалгасыны.

⁹ Гүнәкәрлериңки билен биле
алма мениң жанымы,
ганхорларыңкы билен биле –
яшайышымы.

¹⁰ Оларың элинде хайынлык
бардыр;
голлары пара-пешгешден
долудыр.

¹¹ Мен болса гезйәрин
айыпсызлыкта,
мени халас эт, маңа мерхемет
эйле.

¹² Текиз ерде дур мениң аягым,
Реббе алкыш айтжак мен
жемагатда.

26-нжы мезмур

Давудың мезмуры

¹ Реб – нурум хем Халасгәрим,
мен кимден хедер эдейин?
Реб өмрүмиң пенасы:
мен кимден вехим эдейин?

² Беткәрлер: душманларым хем
ягыларым
төхметлери билен маңа
хүжүм эденде
өзлери бүдрейәр хем-де
йыкыляр.

³ Бир гошун мени габаса –
йүрегим сарсмаз,
маңа гаршы уруш турса-да,
умытдан дүшмерин.

⁴ Ребден бир зат диледим,
ислегим шудур:
Реббиң өйүнде өмүрбойы
яшамак,
Реббиң гөзеллигини хөвес
билен сынламак,
Онуң ыбадатханасында дога-
-дилеглер этмек.

⁵ Чүнки Ол мушакгатлык
вагтында
мени горар Өз пенасында

хем-де гизләр Өз чадырында;
Ол гаяның үстүне мени
галдырар.

⁶ Инди мениң еңишли башым
мени гуршан
душманларымын
депесинден гараяр.

Шадыянлык шовхуныны
Онуң чадырында хөдүр
эдерин;
Реббе нагма айдып, оваз
эдерин.

⁷ Я Реб, дат-перятлы сесими эшит;
мерхемет эйле-де, маңа жогап
бер.

⁸ «Онуң йүзүни агтар» диййәр
йүрегим.

Я Реб, Сениң йүзүни
агтарырын мен.

⁹ Сен гизлеме менден йүзүңи,
газабыңда ковма Сен Өз
гулуңы;

Сен маңа көмекчи болдун;
мени ташлама хем-де терк
этме,
эй, Халасгәр Худайым мениң!

¹⁰ Хатда ата-энем терк эдәйсе-де,
Реб мен барада алада эдер.

¹¹ Я Реб, маңа ёлуңы өврет
хем-де душманларым себәпли
мени дүз ёдадан алып гит.

¹² Душманларымың элине мени
табшырма,
чүнки ялан шаятлар чыкды
гаршыма,
олар залымлыгыны
пүркйәрлер маңа.

¹³ Йөне дирилер юрдунда Реб
ягшылыгыны
гөржекдигиме ынанярын мен.

¹⁴ Реббе умыт багла;
мерт бол, гой, гүйчленсин
сениң йүрегиң;

Реббе умыт багла.

27-нжи мезмур

Давудың мезмуры

- ¹ Я Реб, Сени чагырырын;
эшитмезлиге салма, эй,
мениң Гаям,
дымма, габра инйәнлере
меңземәйин мен.
- ² Саңа дат-перят эден вагтымда,
иң мукаддес отагыңа тарап
эллерими галдыранымда,
ялбарышларымың сесини
эшит.
- ³ Эрбетлер, беткәрлер билен
биле мени сүйреме;
олар парахат геплешйәрлер
гоңшусы билен,
эмма велин пислик бар
йүреклеринде.
- ⁴ Оларың этмишлерини, эден
яманлыгыны
өзлерине гайтар;
эллериниң эденлерини
өзлерине гайтар;
эденлерине лайык өвезини
бер.
- ⁵ Реббиң ишлерине, Онуң
эллериниң ишине
үнс бермейәндиклери
себәпли,
Ол вейран эдер олары
хем-де гайдып бина этмез
олары.
- ⁶ Реббе алкыш болсун!
Ол эшитди перядымың
сесини.
- ⁷ Реб мениң гүйжүм хем-де
галканым;
Оңа бил баглады мениң
йүрегим,

Ол маңа ярдам эдйәр, йүрегим
бичак шатланяр;
Оңа нагмам билен шүкүр
эдерин.

- ⁸ Реб халкың гүйжүдир,
сечип-сайланының халас
беркитмеси Олдур.
- ⁹ Өз халкыңы халас эт, сайлан
халкыңа пата бер,
олара чопанчылык эт, мыдама
олары элинде гөтер!

28-нжи мезмур

Давудың мезмуры

- ¹ Реб барада айдың, эй, ылахы
барлыклар,
Реббиң шөхратлыдыгы,
кувватлыдыгы барада
айдың.
- ² Реббиң адыны мынасып
шөхратландырың;
шанлы мукаддеслигинде Оңа
сиз сежде эдин.
- ³ Реббиң сеси сувларың йүзүнде,
Худайың шөхраты
гүммүрдейәр,
Реб уммасыз сувлардан
үстүндир.
- ⁴ Реббиң сеси кувватлыдыр,
Реббиң сеси шан-
шөхратлыдыр.
- ⁵ Реббиң сеси кедр агачларыны
дөвйәр,
Реб Ливан кедрлерини
оврадар.
- ⁶ Ол Ливан дагыны гөле дей,
Сирён дагыны-да ^a ябаны
өкүзче дей
бөкдүрйәр.
- ⁷ Реббиң сеси йылдырымлар
чакдыряр.

^a 28:6 *Сирён дагы* – бу Хермон дагының бейлеки ады.

⁸ Реббин сеси чөли сарсыдыр,
Реб Кадеш чөлүни сарсыдыр.

⁹ Реббин сеси кейиклери
гузладяр,
токайлары ялаңачлаяр;
Онуң ыбадатханасында
хеммелер
«Худая шөхрат!» диййәр.

¹⁰ Реб силиң ёкарсында тагт
гуруп отуряр.

Реб Ша хөкмүнде бакы
отуряр.

¹¹ Гой, Реб Өз халкына гүйч-
кувват берсин

хем-де оны паракатлык билен
ялкасын!

29-нжы мезмур

¹ Давудың мезмуры. Ыбадатхана
багыш эдиленде айдылян нагма.

² Я Реб, Сени бейгелтжек,
чүнки Сен ёкары мени
галдырдың,
мени душман гүлкүсине
гоймадың.

³ Я Реб, Худайым, Саңа дат-
перят этдим,
Сен хем маңа шыпаңы бердиң.

⁴ Я Реб, Сен мениң жанымы
өлүлөр дүйнөсінден чыкарып
алдың;
габра инмезим ялы, яшайыш
бердиң.

⁵ Эй, Реббин садыклары, Оңа
нагмалар айдың;
мукаддес адына шүкүрлер
эдиң.

⁶ Чүнки бир салымлык Онуң
газабы;
өмүрбойы довам эдйәр
мәхрибанлыгы.

Агшамдан даңа ченли агы
яңланар,

эртирине болса
шадыхоррамлык гелер.

⁷ Мен шейле дийдим өз
рахатлыгымда:
«Мени асла хич зат
сарсыдырмаз».

⁸ Я Реб, Өз хошамайлыгың билен
мени даг дек кувватлы этдиң;
гизледиң Сен менден йүзүңи,
шонда горкы гаплады мени.

⁹ Я Реб, Сени чагырдым;
Таңрымдан мерхемет диләп,
дат-перят этдим.

¹⁰ Дийдим «Мен өлүп, инемде
габра,
мунуң пейдасы болармы
Саңа?

Топрак Саңа өвги айдып
билерми?

Сениң вепалылыгыңы беян
эдерми?»

¹¹ Я Реб, мени эшит-де, мерхемет
эйле!

Я Реб, Сен бол мениң
көмөкчим.

¹² Сен мениң ясымы тоя өвүрдиң,
яс жулумы чыкарып,
мени бегенч лыбасына
беследің.

¹³ Калбым Саңа нагма айтсын,
дыммасын.

Саңа бакы шүкүр этжек, я
Бейик Худайым!

30-нжы мезмур

¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Давудың мезмуры.

² Я Реб, мен Сени пена
эдинйәрин,
мени хич хачан утанжа гойма;
догрулыгың билен халас эт
мени.

³ Маңа гулак гой,

- тиз етиш мениң дадыма;
бол Сен мени пеналаян бир гая,
халас болмагым үчин бир
мәкәм гала.
- ⁴ Чүнки мениң гаям хем галам
Сенсиң;
Өз адың хатырасына ёл
гөркез маңа,
мени угрукдыр.
- ⁵ Маңа гурлан тордан Сен мени
чыкар,
чүнки Сен мениң пенамсың.
- ⁶ Сениң элиңе табшырырын мен
өз рухумы;
мени халас этдиң, я Реб,
хакыкатың Худайы.
- ⁷ Йигренйәрин дерексиз бутлара
сыгынянлары;
мен диңе Реббе баглаян били.
- ⁸ Бегенип шатланарын садык
сөйгине,
чүнки Сен мушакгат халымы
гөрдүн,
жанымың чекйән дердини
билдиң;
- ⁹ табшырмадың мени душман
элине;
дуруздың аякларымы гиң
ерде.
- ¹⁰ Я Реб, маңа мерхемет эйле,
себәби мен хасрат ичинде;
гайгы-гамдан яңа гөзүм
күтелди;
мениң жаным хем-де багрым
гурады.
- ¹¹ Өмрүм соңланып баряр гам-
-гусса билен;
йылларым-да дат-перят билен;
гүнәм зерарлы кувватым гачды
хем-де мениң сүеклерим
гурады.
- ¹² Йүзүгара болдум әхли
ягыларыма,
ылайта-да өз гоңшуларыма;
бетнышан болдум мен
танышларыма;
көчеде гөрйәнлер менден
гачярлар.
- ¹³ Мерхум дек унудылдым мен;
бир дөвлән күйзә
өврүлендирин.
- ¹⁴ Чүнки көплерин
яманламасыны эшидйәрин
мен,
маңа гаршы дилдүвшүк
гуранларында,
жаныма каст этмекчи
боланларында,
төверек-дашымы горкы
гаплайр.
- ¹⁵ Эмма, я Реб, Саңа бил
баглаярын мен;
Мен диййәрин: «Сенсиң
мениң Худайым».
- ¹⁶ Өмрүмиң гүнлери Сениң
элинде;
халас эт мени ягыларымың
хем-де мени ызарлаянларын
элинден.
- ¹⁷ Сач йүзүңиң нуруны бендәң
үстүне;
садык сөйгиң билен мени
халас эт.
- ¹⁸ Я Реб, мени утанжа гойма,
чүнки Сени чагырырын мен;
гой, эрбетлер утанжа галсын;
өлүләр дүйәсине инип, гой,
олар дымсын.
- ¹⁹ Текепбирлик хем-де кемситме
билен
догры ынсана сөйгән ялан
диллер лал болсун.
- ²⁰ Сениң ягшылыгың ненеңси
улы!
Өзүңден горкянлар үчин
саклаяң оны;

- адамзат өңүндө Саңа бил
баглаянлара
эдйэрсиң Сен бу ягшылыгы.
- ²¹ Сен ынсан дилдүвшүклеринден
олары Өз хузурың саясында
гизлейэң;
диллериң давалашмагындан
чадырың ховпсузлыгында
саклаяң.
- ²² Реббе алкыш болсун!
Чүнки Ол дашы габалан
шөхерде
маңа ажайып сөйгүсини
гөркезди.
- ²³ Өз ховсаламда шейле ойладым:
«Мен Сениң назарыңдан
ташландым».
Йөне Саңа перят эден вагтымда
Сен дады-перятларымы
эшитдиң.
- ²⁴ Эй, Реббиң эхли садыклары,
сөйүң сиз Оны!
Реб гораяр Өзүне вепадарлары,
долы жеза берйэр
текепбирлик эдйэне.
- ²⁵ Эй, Реббе умыт баглаянларың
бары,
батыр болуң, кувватлансын
йүреклериңиз!

31-нжи мезмур

Давудуң маскили

- ¹ Языгы багышланан, гүнэси
өртүлөн адам
нэхили багтлы!
- ² Реб тарапындан этмиши хасаба
алынмаян,
рухунда хиле ёк адам нэхили
багтлы!
- ³ Мен дымып,
узаклы гүн зар-зар агланымда,
гурап галды мениң
сүңклерим.

- ⁴ Чүнки гиже-гүндиз элин
үстүмө аграмын салды,
томус ыссысында ялы
ысгыным гачды. *Села*
- ⁵ Саңа эшгэр этдим мен өз гүнэми
хем-де гизлемедим
этмишлерими.
Дийдим: «Реб янында боюн
алжак языкларымы».
Сен хем багышладың
гүнэмиң языгыны. *Села*
- ⁶ Мунуң үчин садыкларың хер
бири
гүнэсини аңлан вагты Саңа
этсин доганы.
Шонда, муңа ёкдур хич шүбхе:
оңа етмез көп сувларың
жошмагы.
- ⁷ Сенсиң мениң гизленйән ерим;
гораярсың мени ховп-
хатарлардан;
Сен мени халас эйледиң,
йүрегиме шатлык нагмасын
гойдуң. *Села*
- ⁸ «Мен саңа өвүт берерин,
йөремели ёлуңы салгы
берерин;
маслахат берерин, сенде
болар Мениң назарым.
- ⁹ Дүшүнжесиз ат я гатыр дек
болма:
агыззырык билен уян болмаса
билмейёрлер олар гитжек
ёлуны».
- ¹⁰ Көп боляндыр эрбетлериң
гайгысы,
эмма Реббе бил баглаянлары
гуршап аляр Онуң садык
сөйгүси.
- ¹¹ Эй, догры адамлар, Ребде
бегениң хем-де шатланың!
Эй, йүреги догрулар,
хеммәңиз хешелле кақың!

32-нжи мезмур

- ¹ Эй, догры адамлар, шатланың
Ребде,
догручыла алкыш айтмак
гелишйэр.
- ² Реббе алкыш айдың лирада,
Оңа мукам чалың он
киришли гуралда.
- ³ Айдың Оңа тэзе нагманы,
шадьян гыгырышып,
уссатларча чалың өз
сазыңызы.
- ⁴ Чүнки Реббинь сөзи догры,
вепалыдыр Онун эхли
ишлери.
- ⁵ Ол догрулыгы, адалаты
сөйэндир;
ер йүзи Реббинь садык
сөйгүсинден долудыр.
- ⁶ Ярадылды гөклер Реб сөзи
билен,
бар асман жисимлери –
агзының непеси билен.
- ⁷ Ол деңиз сувларыны үйшмек
кимин йыгнады,
дүйпсүз сувлары ховданлара
сыгдырды.
- ⁸ Бүтин ер йүзи, гой, Ребден
горксун;
дүнийэде яшаянларың бары
Ондан эйменсин.
- ⁹ Чүнки Ол айтды – айданы
болды;
Ол буюрды – буйраны хем
берк дурды.
- ¹⁰ Реб миллетлеринь маслахатыны
хич эдйэр,
халкларың ниетлерини пужа
чыкарыр.
- ¹¹ Эмма эбедидир Реб маслахаты,
Онун йүрек пикирлери –
несиллербойы.

- ¹² Худайы Реб болан миллет
багтлыдыр;
Өз генжи хөкмүнде сайлан
халкы багтлыдыр.
- ¹³ Реб гөклерден назар айлаяр,
Ол адамзадың барыны гөрийэр.
- ¹⁴ Тагтында отуран еринден
ериң эхли илатына назар
айлаяр:
- ¹⁵ Олдур хер бириниң йүрегини
ярадан,
оларың эхли ишлерине
дүшүнйән.
- ¹⁶ Патышаны халас этмез улы
гошуны,
улы гүйжи халас этмез
батыры.
- ¹⁷ Гүйчли бедев еңши
кепиллендирмез,
улы гүйжи билен хич кими ол
халас этмез.
- ¹⁸ Ине, Реббинь назары Ондан
горкянларда,
садык сөйгүсине умыт
баглаянларда.
- ¹⁹ Өлүмден олаң жаныны Ол
халас эдер,
ачлык дөврүнде-де аман
галдырар.
- ²⁰ Ребби пена эдинйэр бизиң
жанымыз,
Ол – көмегимиз ве галканымыз.
- ²¹ Онда шатланяр йүреклеримиз,
чүнки мукадес адына бил
баглаяндырыс.
- ²² Я Реб, биз Саңа умыт
баглаяндырыс.
Сениң садык сөйгиң bize яр
болсун!

33-нжи мезмур

- ¹ Давудың Абымелегиң өңүнде өзү-
ни дәллиге уран вагтындакы

*мезмуры. Абымелек Давуды ко-
вандан соң, ол гитди.*

Алеф

² Мен Реббе хемише алкыш
айдарын,
Оңа өвги элмыдама агзымда
болар.

Бет

³ Реб билен мениң жаным
магтанар,
песпәллер эшидер хем-де шат
болар.

Гимел

⁴ Мениң билен биле Ребби өвелиң,
бейгелдели билеликте Онун
адыны.

Далет

⁵ Мен Ребби агтардым, Ол жогап
берди
хем-де әхли ховплардан мени
халас әйледі.

Хе

⁶ Оңа назар салың,
нурланарсыңыз,
асла утандырылмаз сизің
йүзүңіз.

Зайин

⁷ Мен-бичәре Ребби чагырдым,
Ол хем эшитди,
мени әхли азапларымдан
халас әйледі.

Хет

⁸ Реб перишдеси Ондан
горкянлары гуршар,
олары бела-бетерден халас
әйлейәр.

Тет

⁹ Дадып гөрүң Реб ягшылыгыны,
Оны пена эдинйән нәхили
багтлы!

Әд

¹⁰ Ребден горкуң, әй, Онун
мукаддеслери,

Ондан горкянларың әк
мәтәчлиги.

Каф

¹¹ Хатда әлбарслар хем чекйәр
әжир билен ачлыгы,
Ребби агтарянлар болса
чекмез хич мәтәчлиги.

Ламед

¹² Гелиң, әй, огулларым, диңләң
сиз мени,
өвредейин сизе Ребден
горкмагы.

Мем

¹³ Ислейәрмиң дөвран сүрмеги?
Гөресің гелйәрми ягшы
гүнлери?

Нун

¹⁴ Яманлыкдан сакла сен өз
дилиңи
ве хилели гепден –
додакларыңы;

Самех

¹⁵ яманлыкдан айрыл, эт сен
ягшылык,
парахатлык агтар, онун
ызындан галма.

Айин

¹⁶ Догры адамларда Реббиң гөзлери,
перятларына ачык Онун гулагы.

Пе

¹⁷ Реббиң йүзи беткәрлере
гаршыдыр;
олары ятламадан ер йүзүнде
нышан галдырмаз.

Тсади

¹⁸ Реб эшидйәр догрулар перят
эденде,
Ол олары әхли
мушакгатларындан халас
әйлейәр.

Коф

¹⁹ Реб калбы сыныклара
якындыр;

рухдан дүшенлери халас
эйдэндир.

Реш

²⁰ Догры ынсаның дертлери
көпдүр,
эмма Реб ахлисинден оны
халас эйдэндир.

Шин

²¹ Онуң ахли сүңклерини гораяр,
оларың бири хем дөвүлмез.

Тав

²² Яманлык эрбет адамы өлдүрер,
догры адамы йигренйән
хөкүм эдилер.
²³ Реб Өз бенделерини халас
эйдэндир,
Оны пена эдинйәнлериң хич
бири хөкүм эдилмез.

34-нжи мезмур

Давудың мезмуры

¹ Я Реб, мениң билен
давалашьянлар билен Сен
давалаш;
мениң билен сөвешйәнлер
билен Сен сөвеш;
² совудыңы гей, галканыңы ал,
дадыма етиш.
³ Мени ковалаянлара гаршы
найзалы, айпалталы чык.
Калбыма дий: «Халасгәриң –
Мен».
⁴ Жанымың кастына чыканлар,
гой, утанып масгара болсун;
маңа гаршы эрбетлик
ниетләнлер ызына дөнсүн,
йүзи гызарсын.
⁵ Гой, олар ел өңүндәки овнук
саман дек болсун;
Реббинң перишдеси олары
сырып эжитсин.
⁶ Гой, оларың ёлы гараңкы хем
сүрчек болсун;

Реббинң перишдеси олары
ковсун.

⁷ Чүнки себәпсиз ере мениң үчин
дузак гурдулар;
себәпсиз ере мениң үчин
чукур газдылар.
⁸ Гой, хеләкчилик дуйдансыз
олаң башына инсин,
гизлин гуран дузакларына
өзлери дүшсүн,
хеләкчилиге учранда, гой,
шоңа дүшсүн.
⁹ Мениң жаным болса Ребде шат
болар;
мени халас эдендигине
бегенер.
¹⁰ Шейле диер мениң ахли
сүңклерим:
«Я Реб, эйсем Сен ялы бармы?
Сен эжизи гутарярың
гүйчлүден,
пукарадыр мэтәчлери –
талаңчысындан».
¹¹ Бетниет шаятлар гаршыма
чыкяр,
билмейән задымы менден
сораяр.
¹² Ягшылыгыма яманлык эдйәр,
мениң жанымы хоссарсыз
гойяр.
¹³ Мен болса жул геердим олар
сыркакка,
агыз бекләп, өзүми песпәл
тутардым;
эмма жогапсыз галды дога-
дилегим.
¹⁴ Мен оlara достум я доганым
ялы гарардым,
эжеме яс тутян дек башым
ашак салып,
матам тутардым.
¹⁵ Олар болса бүдрәниме
шатланып, йыгнанадылар;

- мыжабатчылар маңа гаршы
топланардылар;
агсан болуп, мени
яңсылардылар;
мени дынгысыз
парчалардылар.
- ¹⁶ Шикеслини яңсылаян
худайсызлар дек,
олар маңа дишлерини
гыжардылар.
- ¹⁷ Я Таңры, Сен хачана ченли
муңа серетжек?
Оларың сүтеминден халас эт
мениң жанымы,
арсланлардан халас эт еке-
тәгими.
- ¹⁸ Мен улы йыгнакда Саңа шүкүр
эдерин,
көп санлы халкың арасында
Сени шөхратландыраарын.
- ¹⁹ Маңа нәхак душман боланлар,
гой, шатланмасын,
Мени нәхак ере йигренйәнлер
гөз гыпышмасын.
- ²⁰ Чүнки олар асудалык барада
гүррүң этмейәрлер,
терсине, ер йүзүндәки
асудахаларлара гаршы
хилели сөзлери ойлап
тапярлар.
- ²¹ Мени айыплап, агызларыны
гинден ачярлар:
«Хә-ә, өз гөзүмиз билен
гөрендирис!» диййәрлер.
- ²² Я Реб, Өзүң гөрдүң, дымма!
Я Таңры, менден узакда
болма.
- ²³ Мениң хакым хем давам үчин,
гайрата гал, оян, эй, Худайым,
Таңрым.
- ²⁴ Догрулыгыңа лайыклыкда
мени акла, эй, Бейик
Худайым;

- хешелле какмасынлар мениң
үстүмден.
- ²⁵ Йүрекден: «Хә-ә, йүрек
ислегимиз ерине дүшди:
биз ондан дындык» дийип,
олар айтмасын.
- ²⁶ Хасратыма шатланяңларың
бары
йүзлери гызарып, биабрай
болсун;
өңүмде өзүни бейгелдйәнлерин
эгинбашлары
утанч хем-де бетнамлык
болсун.
- ²⁷ Мениң хаклылыгымы
ислейәнлер шатланып,
хешелле каксын,
«Өз бендесине паракхатлык
ислейән Реббиг
белентлиги артсын» дийип,
дынгысыз айтсын.
- ²⁸ Мениң дилим Сениң
догрулыгыңа айдар
хем-де узаклы гүн Саңа ол
алкыш эдер.

35-нжи мезмур

- ¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Реббиг гулы Давудың
мезмуры.
- ² Эрбет адамың этмиши
йүрегинде сесленийәр,
Ол Худайдан асла горкмаяр.
- ³ Чүнки гүнәсини тапып, оны
йигренеринден,
жуда хошдур онуң гөвни
өзүнден.
- ⁴ Агзының сөзлери – бетлик хем
хиле,
пайхасланып, ягшылык
этмеги хич ислемейәр.
- ⁵ Дүшегинде яманлык этмегиң
ёлларыны оялаяр,

- бет ёла дүшйэр, оны асла
йигренч саймаяр.
⁶ Я Реб, гөклере етйэр Сениң
сөйгин,
булутлара етйэр
вепадарлыгың.
⁷ Сениң догрулыгың белент
даглар дей,
Сениң адалатлы хөкүмлерин
дүйпсүз чуңлук дей.
Я Реб, Сен ынсаны, хайваны
халас эдйэрсин.
⁸ Эй, Худай, садык сөйгин ненен
гымматлы!
Сениң ганатларың саясы
ынсан огулларына пена
боляндыр.
⁹ Өйүңиң нэз-ныгматындан
дойярлар;
Сен олары Өз леззет деряңдан
гандыряң.
¹⁰ Чүнки яшайшың гөзбашы
Сенде,
биз нур гөрийэрис Сениң
нуруңда.
¹¹ Сени танаянлара довам этдир
садык сөйгини,
йүреги догрулара –
догрулыгыңы.
¹² Текепбириң аягы мени
басгыламын,
эрбет адамларың эли мени
ковмасын.
¹³ Беткэрлер ол ерде йыкылдылар,
ере язылдылар, галып
билмейэрлер.

36-нжы мезмур

Давудың мезмуры

Алеф

- ¹ Эрбет иш эдйәнлере жаныңы
якма,
найынсаплара хөвесли бакма.

- ² Чүнки олар тиз вагтда от
кимин гулар,
гөк өсүмлик кимин саралып
солар.

Бет

- ³ Реббе бил багла, эт сен
ягшылык,
юртда яшап, яйна асудалыкда.
⁴ Ребден теселли тап,
йүрек арзуларыңы Ол хасыл
эдер.

Гимел

- ⁵ Ёлуңы Реббе табшыр, Оңа бил
багла,
шонда Ол саңа хемайт берер.
⁶ Нур дей ялпылдадар
догрулыгыңы,
гүнорта чагы дей –
хаклылыгыңы.

Далет

- ⁷ Үмсүм бол Реббин өнүнде,
Оңа сабырлы гараш,
ёлы ровач бетниете хөвесли
бакма.

Хе

- ⁸ Гахардан саклан, газабы ташла,
аладачыл болма: ол шере элтер.
⁹ Чүнки кесилип ташланар
пислик эдйәнлер,
Реббе интизарлар ери мирас
аларлар.

Вав

- ¹⁰ Аз-кем сабыр эт, эрбетлер ёк
боларлар,
ерлерине гөз айларсың, йөне
тапмарсың.
¹¹ Пәлипес адамлар болса ери
мирас аларлар,
абаданчылыкда яшап, хезил
эдерлер.

Зайин

- ¹² Эрбет догры адама хыянат
эдйэр

хем-де оңа дишлерини
гыжар.

- ¹³ Таңры болса онуң үстүндөн
гүлйәр,
чүнки онуң вагтының
доляндыгыны гөрйәр.

Хет

- ¹⁴ Гарып билен мәтәжи ере
чалмаклык үчин,
догры ёлдан барянлары
өлдүрмек үчин,
эрбет адамлар гылыч сырып,
яйыны гуяр.

- ¹⁵ Эмма гылычлары өз
йүреклерине санжылар,
оларың яйлары хем күл-оврам
болар.

Тет

- ¹⁶ Догры ынсаның аз зады
эхли эрбетлерин
байлыгындан ягшыдыр.
¹⁷ Чүнки эрбетлеринң голлары
дөвлөр,
йөне Реб догрулары сөйгетләр.

Ёд

- ¹⁸ Реб кәмиллеринң гүнлерини
билйәндир,
оларың мирасы эбеди галар.
¹⁹ Олар яман вагты
утандырылмаз,
док боларлар ачлык дөврүнде.

Каф

- ²⁰ Эмма эрбетлер хеләк боларлар,
Реббинң душманлары
өрүлеринң гөзеллиги дей
йитип гидерлер,
гайып боларлар, түссе ичинде
сумат боларлар.

Ламед

- ²¹ Эрбет адам карз алып, ызына
бермез,
догры ынсан болса жомарт ве
эли ачык.

- ²² Чүнки Онуң ялканлары ери
мирас аларлар,
Онуң гарганлары болса
гырлып ёк болар.

Мем

- ²³ Реб догрының гадамыны
беркара эдйәр,
Ол онуң ёлундан гөвнүхош
боляр.
²⁴ Йыкылмаз бу ынсан бүдрәнде
хем,
чүнки Реб онуң элинден
тутяр.

Нун

- ²⁵ Яш йигитдим, инди гаррадым,
йөне догры ынсаның терк
эдиленини
я зүрядының чөрек дилененини
хениз гөрмедим.
²⁶ Элмыдама эли ачык хем-де карз
берйәр;
оларың неслинден ялканыш
гелер.

Самех

- ²⁷ Шер ишден гача дур хем эт
ягшылык –
бакы яшарсың.

Айин

- ²⁸ Чүнки Реб адалаты сөййәндир,
Ол садык ынсаны терк эдйән
дәлдир;
догры ынсан бакы горалар,
йөне эрбетлеринң зүрятлары
гырлып ёк болар.
²⁹ Догры ынсанлар ери мирас
аларлар
хем-де онда бакы месген
тутарлар.

Пе

- ³⁰ Догры адамың агзы даналыгы
сөзлейәр,
онуң дили адалаты беян
эйлейәр.

³¹ Онуң йүрегиндедир Худайың
кануны,
тайян дәлдир онуң аягы.

Тсади

³² Эрбет догры ынсаны аңтаяр,
оны өлдүрмөге пурсат
пейлейэр.

³³ Йөне Реб оны эрбедиң элине
бермез;
каза гетириленде, оны
айыплы чыкармаз.

Коф

³⁴ Реббе умыт багла, Онуң ёлуны
сакла,
Ол хем ери мирас алмагың
үчин сени бейгелдер;
сен эрбетлериң ёк эдиленини
гөрсин.

Реш

³⁵ Мен ызгытсыз эрбет адамың
чынар дек
гөгерен еринде яйрап
отураныны гөрдүм.

³⁶ Бирденкэ ол гайып болды-да
гитди;
мен оны гөзледим, эмма
тапмадым.

Шин

³⁷ Кэмил ынсаны сынла, догры
адама серет.
Парахат ынсаның гележеги бар.

³⁸ Эмма гүнәлилер бүтинлей
вейран эдилер;
эрбетлериң гележеги ёк болар.

Тав

³⁹ Реб догры ынсанлары халас
эйдәндир,
мушакгатлыкда олар пенә
боляндыр.

⁴⁰ Реб оларә көмөк берер ве халас
эдер;
олары эрбетлерден гутарар ве
халас эдер,

чүнки олар Оны пенә тутуняр.

37-нжи мезмур

¹ Давудың ятланма дилеги

² Я Реб, гахарыңда мени язгарма,
газабыңда мени тербиелеме.

³ Чүнки пейкамларың парран
гечди ичимден,
Сениң элиң аграм саяяр
мениң үстүмден.

⁴ Гахарың зерарлы тенимиң абат
ери ёк,
гүнәм зерарлы беденимде
саглык ёк.

⁵ Чүнки языкларым башымдан
агды,
агыр йүк дей маңа аграмын
салды.

⁶ Акмаклыгым зерарлы
яраларым ириңледди хем-де
порсады.

⁷ Ики бүкүлип, ере язылдым,
мен узаклы гүн яс тутуп
гезйән.

⁸ Чүнки ысытмадан долудыр
билим,
беденимиң абат ери галмады.

⁹ Халыс тапдан дүшдүм, мыдар
галмады,
йүрек ызасындан зар-зар
гыгырян.

¹⁰ Я Таңры, Саңа аян әхли
дилегим,
Сенден гизлин дәлдир мениң
перядым.

¹¹ Йүрегим галпылдап, ысгыным
гачды,
мениң гөзлеримиң нуры
галмады.

¹² Дост-ярларым яраларым
зерарлы менден дашлашяр,
гоңшуларым-да менден
узакда дуяр.

- ¹³ Жанымың кастындакылар
дузак гурярлар;
мениң зелелими гөзлейәнлер
мени йыкмак хакда гүррүн
эдйәрлер;
узаклы гүн хиле гурмагы
ниет эдйәрлер.
- ¹⁴ Мен болса эшидип билмейән
кер адам ялы,
гүрлөп билмейән лал ынсан
ялы.
- ¹⁵ Дилсиз-агызсыз кер кимин
болдум.
- ¹⁶ Чүнки, я Реб, мен Саңа
интизардырын;
Сен жогап берерсиң, я Таңры
мениң Худайым.
- ¹⁷ Дийдим: «Душманларым
чекйән жебриме,
гой, бегенмесин,
йыкылмайын, ягыларым, гой,
өвүнмесин».
- ¹⁸ Чүнки йыкылмага
голайландырын,
дынгысыз агырым билен
йүзбе-йүздүрин.
- ¹⁹ Мен өз языгымы боюн алярын,
гүнәм бабатда хасрат
чекйәрин.
- ²⁰ Душманларым болса дири хем
гүйчли;
мени нәхак ере йигренйәнлер
көпелди.
- ²¹ Ягшылыгыма яманлык
эдйәнлер маңа душмандыр,
чүнки ягшылыга эерйәрин
мен.
- ²² Я Реб, мени терк этме!
Узаклашма менден, эй, мениң
Худайым!
- ²³ Ярдам этмек үчин дадыма
етиш,
я, Таңры мениң Халасгәрим!

38-нжи мезмур

- ¹ Айдымчылар топарының ёлбаи-
чысы Едутуның мукамына лайык-
лыкда. Давудың мезмуры.
- ² Дийдим: «Дилимден гүнә
галмазлык үчин,
йөрежек ёлумы
сайгаржакдырын;
эрбетлер мениң гаршымда
дурка
агзымы жылавләп
саклажакдырын».
- ³ Лал болуп, үмсүмлиги
бозмадым,
хатда ягшы затлары-да
айтмадым;
эмма бетерледи мениң
агырым.
- ⁴ Йүрегим туташды мениң
ичимде,
от алавләды ой-хыялымда,
ахырсоңы дилими ярдым:
- ⁵ «Билдир, я Реб, мениң соңумы
хем-де галан гүнлеримин
саныны;
билдир өмрүмн
паныдыгыны.
- ⁶ Сен мениң гүнлерими бир
гарыш этдиң!
Сениң назарыңда өмрүм пуч
затдыр.
Догрудан-да, хер бир ынсан
елиң өвүсгини ялыдыр».
- Села*
- ⁷ «Догрудан-да, ынсан гезйәр
бир судур кимин;
догрудан-да, бидерек ере ол
хысырдаяр;
йыгнаяр, мунуң киме
галжагыны билмейәр.
- ⁸ Я Таңры, инди нәмә гарашайын
мен?

Мениң әхли умыдым Сенде.

⁹ Әхли язықларымдан мени
халас эт,
мени амақлара масгара этме.

¹⁰ Лал болуп, ачмаярын агзымы,
чүнки Сен этдиң муны.

¹¹ Айыр менден Өз ургуларыңы,
елиң зарбына йитип гидйәрин.

¹² Ынсаны гүнәсине гөрә паш
эдип, темми береңде,
гуванян затларыны гүе ялы
даргадяң;
догрудан-да, хер бир ынсан
елиң өвүсгини ялыдыр!»

Села

¹³ «Я Реб, мениң догамы эшит,
гулак гой дат-перядыма;
Сен бипарх гарама
гөзяшларыма,
чүнки мен гелмишек Сениң
яныңда,
әхли аталарым дей мен бир
кесеки.

¹⁴ Назарыңы менден сов,
гидип, ёк болмаздан өң бир
ынжалайын».

39-нжы мезмур

¹ *Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Давудың мезмуры.*

² Мен интизар болуп, Реббе
гарашдым,
Ол маңа тарап эглип,
перядымы эшитди;

³ мени хеләкчилик горпундан,
батгалык лайындан чыкарып
алды;
аякларымы гаяның үстүнде
дурзуп,

Ол мениң әдимлерими
беркитди.

⁴ Ол мениң агзымда бир тәзе
нагма —

Худайымыза алкыш
нагмасын гойды;
көплер муны гөрүп горкарлар,
хем-де Реббе бил бағларлар.

⁵ Реббе бил бағлаян ынсан
нәхили бағтлы!

Текепбирлере, ялан худайлара
йүз бермейән ынсан нәхили
бағтлы!

⁶ Я Бейик Худайым,
Сениң билен деңәр ялы хич
ким ёк!

Сениң бизе гөнүкдирилен
гудратлы ишлерин,
пикирлерин көпдүр.

Мен олары вагыз эдип,
айдасым гелйәр,
йөне олар санардан көпдүр.

⁷ Гурбанлык билен садаканы
Сен иследең;
Сен мениң гулакларымы
ачдың;
якма гурбанлыгыны, гүнә
гурбанлыгыны
талап этмедең.

⁸ Шонда дийдим: «Ине,
гелйәрин;
китапда мен барада язылгы.

⁹ Эй, Худайым, ислегиңи бержай
этмекден леззет аларың;
Сениң кануның хем мениң
калбымда».

¹⁰ Улы жемагатда догрулыгыңы
мен вагыз этдим;
Сен билйәрсин, я Реб, мен
агзымы юмадым.

¹¹ Сениң догрулыгыңы
йүрегимде мен
яшырмадым;
садыклыгың, халас эдишиң
барада мен гүррүң бердим;
улы жемагатда сөйгиңи,
садыклыгыңы

мен гизлемедим.

- ¹² Я Реб, Өз мерхеметиңи менден аяма;
Сениң сөйгиң ве садыклыгың,
гой, элмыдама мени горасын.
- ¹³ Чүнки сансыз бела-бетер мени гуршады;
өз этмишлерим мениң башымдан инди;
гөрүп билмейэн:
олар башымың сачындан хем кән,
пагыш-пара болды мениң йүрегим.
- ¹⁴ Я Реб, мени халас этмеги ниетиңе сал;
я Реб, тиз етиш мениң дадыма.
- ¹⁵ Жаныма каст эдйәнлерің хеммеси,
гой, утанжа галсын, йүзи гызарсын;
башыма гелен күлпетлере шат болянлар,
ызына өврүлип, масгара болсун.
- ¹⁶ Маңа «хай, хай!» диййәнлер утанчларындан яна, гой, довла дүшсүн.
- ¹⁷ Сени агтарянларың бары Сенде бегенип, шадыян болсун;
«Реб бейикдир!» дийип,
халас эдишиңи сөййәнлер дынгысыз айтсын.
- ¹⁸ Мен болса гарып ве мэтэчдирин, йөне Таңры маңа гамхорлык эдер;
Сенсиң көмегим хем Халасгәрим, эгленме, эй, мениң Худайым!

40-нжы мезмур

¹ Айдымчылар топарының ёлбаашчысына. Давудың мезмуры.

- ² Эжизлере рехимли гараян нәхили багтлы!
Яман гүнде Реб оны халас эдер.
- ³ Реб оны горар, аман галдырар, ер йүзүнде оңа багтлы диерлер;
Сен душман элине оны бермерсиң.
- ⁴ Хассалык дүшегинде Реб онун даянжы болар,
Реб оңа бүтинлей шыпа берер.
- ⁵ Мен дийдим: «Я Реб, маңа мерхемет эйле,
шыпа бер, чүнки мен гүнәли Сениң өңүнде».
- ⁶ Душманларым мен барада эрбет гүррүн эдйәрлер.
«Хачан өлүп, ады-соры йитер?» диййәрлер.
- ⁷ Олардан бири мени гөрмәге гелсе,
ялан сөзлейәр, йүреги гыбат топлаяр,
дашарык чыкандан соң, оны яйрадыр.
- ⁸ Мен барада пышырдашяр мени йигренйәнлерің бары,
маңа гаршы яман ниет эдйәрлер.
- ⁹ Олар: «Ол өлүм ховплы бела учрады,
ине, ятыр, инди галмаз» диййәрлер.
- ¹⁰ Хатда дузумы иен,
бил баглан достум маңа хайынлык этди.
- ¹¹ Эмма Сен, я Реб, маңа мерхемет эйле,
мени дикелт, мен оларың алмытыны берейин.
- ¹² Душманларым менден үстүн чыкмаса,

Сениң менден хошалдығыңы
билерин.

¹³ Сен мени айыпсызлығымда
беркидйән;
Өз хузурында эбедилик
дурузяң.

¹⁴ Ысрайылың Худайы Реббе
алкыш болсун эзелден эбедэ
ченли!

Омын! Омын!

ИКИНЖИ КИТАП (41 – 71-нҗи мезмурлар)

41-нҗи мезмур

¹ Саз ёлбашчысына. Кораның не-
силлериниң маскили.

² Кейигиң акар сувлары
күйсейши кимин,
эй, Худай, жаным Сени
күйсейёр!

³ Худая, дири Худая тешнедир
жаным,
хачан гөреркәм мен Худайың
йүзүн?

⁴ Диенлеринде дынгысыз: «Ханы
Худайың?»
гөзяшларым еке-тэк азыгым
болды.

⁵ Мен йөрәрдим жемагат билен,
байрам эдйән халкы
әкидердим Худай өйүне;
олар шатланып, нагма
айдарды.

Шу затлары ятлан вагтымда
күйсемеден пара-пара боляр
йүрегим.

⁶ Эй, жаным, сен нәме үчин
гамланың?
Нәме үчин сен ичимде
ыңраның?

Умыдыңы Худая багла,
мен ене Оңа – Халасгәриме ве

Худайыма өвги айдарын.

⁷ Эй, Худайым, ичимде жаным
гамланыр,
мунуң үчин Иордан
топрагында,
Хермон хем-де Мизар дагында
Сени ятлаяң.

⁸ Чундук чунлуга гыгыряр,
шаглавуکلарыңың овазы билен.
Сениң әхли толкунларың,
силлериң кимин
мушакгатлар мениң
башымдан гечди.

⁹ Реб гүндиз садык сөйгүсини
гөркезйәр,
гижелерине мен Оңа нагма
айдярын –
өмрүмиң Худайына дога
эдйәрин,

¹⁰ Гаям болан Худайыма шейле
диййәрин:
«Нәме үчин мени унутдың?
Душман мени гысан вагтында
нәме үчин гам-гуссалы
гезмели?»

¹¹ Душманларым гүнде:
«Худайың ниреде?» диййәр,
кемситме аркалы сүңклерими
күл-оврам эдйәр.

¹² Эй, жаным, сен нәме үчин
гамланың?
Нәме үчин сен ичимде
ыңраның?

Умыдыңы Худая багла,
мен ене Оңа – Халасгәриме ве
Худайыма өвги айдарын.

42-нҗи мезмур

¹ Эй, Худай, Сен мени акла!
Худайсыз миллетден алып
бер мениң хакымы,
хилегәр ве адалатсыз адамдан
халас эт мени.

- ² Чүнки пена тутунян Худайым
Сенсиң.
Сен нәме үчин мени терк
этдиң?
Душман мени гысан вагтында,
нәме үчин гам-гуссалы
гезмели?
- ³ Сен хакыкатыңы, нуруңы ибер,
гой, олар ёл гөркезсин маңа;
гой, олар мени әкитсин,
мукаддес дагыңа ве яшалгаңа.
- ⁴ Шонда Худайың гурбанлык
сыпасына,
кейпикөклүгүм болан
Худайыма барарын.
Эй, Худай, мениң Худайым,
мен Саңа лирада ^a өвги
нагмасыны айдарын.
- ⁵ Эй, жаным, сен нәме үчин
гамланяң?
Нәме үчин сен ичимде
ыңраняң?
Умыдыңы Худая багла,
мен ене Оңа – Халасгәриме ве
Худайыма өвги айдарын.

43-нҗи мезмур

- ¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Кораның несиллериниң
маскили.
- ² Эй, Худай, гулагымыз билен
эшитдик;
аталарымызың дөврүнде,
гадым эйямда
олар бизе Сениң эденлерин
барада
гүррүң бердилер.
- ³ Миллетлери ковуп Өз элиң
билен,
Сен аталарымыза ер бердиң.
Халклары вес-вейран эдип,

- Сен аталарымызы яйратдың.
- ⁴ Олар юрды эелемедилер
гылыжы билен,
еңши газанмадылар голлары
билен –
Сениң элиң, голуң, йүзүңиң
нуры эдендир муны;
чүнки Сен жуда сөйдүң
олары.
- ⁵ Сенсиң мениң Патышам хем-де
Худайым.
Якуп үчин еңишлери Сен
буюр.
- ⁶ Душманларымызы басгыларыс
Сениң кувватың билен,
гаршыдашларымызы
депгиләрис Сениң адың
билен.
- ⁷ Мен өз яйыма бил багламаян,
мени халас этмейәр мениң
гылыжым.
- ⁸ Сенсиң бизи халас эден
душманларымыздан,
Сенсиң бизи йигренйәнлери
утанжа гоян.
- ⁹ Узаклы гүн Худай билен
магтанярыс
Сениң адыңа бакы шүкүр
эдерис. Села
- ¹⁰ Йөне инди бизи ташладың,
утанжа гойдуң,
гошунларымыз билен биле
гитмейәрсин Сен.
- ¹¹ Бизи душмандан гачар ялы
этдиң Сен,
бизи йигренйәнлер бизи
талаяр.
- ¹² Бизи гоюн кимин иймәге бердиң,
Сен миллетлер арасында бизи
пытратдың.

^a 42:4 *Лира* – киришли саз гуралы. Сөзлүге серет.

- ¹³ Сен Өз халкыңы хайырсыз
сатдың,
оларың бахасындан хайыр
гөрмедин.
- ¹⁴ Гоңшы халкларың өңүнде биз
йүзүгара,
гөз-гүлбан этдин, төверек-
даша этдиң масгара.
- ¹⁵ Миллетлерің дилине
дүшүрдің бизи,
халклар яйкаярлар bize
башыны.
- ¹⁶⁻¹⁷ Мыжабат йөңкейәнің, дил
етирийәнің сесинден яна,
душмандан ве өч аляндан яна,
узкалы гүн рысвалыгым
гаршымда,
мениң йүзүми утанч бүреди.
- ¹⁸ Башымыза инди буларың бары,
йөне унудан дәлдирис Сени,
хыянат этмедик Сениң әхтиңе.
- ¹⁹⁻²⁰ Бициң йүрегимиз Сенден дәнмеди,
әдимлеримиз Сениң ёлундан
чыкмады.
- Сен болса бизи шагаллар
меканында
күл-пеекун этдин,
өлүм көлегеси билен Сен бизи
өртдүн.
- ²¹ Эгер Худайымызың адыны
унудан болсак,
бир ят таңра эллеримизи
узадан болсак,
- ²² Худая аян болмазмыды бу?
Ол билйәр-ә йүрекдәки
сырлары!
- ²³ Биз хер гүн Сениң үчин
өлдүрилйәрис,
биз дамагы чалынжак гоюн
сайылярыс.
- ²⁴ Оян, я Таңры, нәме үчин уклаяң?

- Галк Сен, бизи бакы ташлама.
- ²⁵ Нәме үчин Сен йүзүңи гизлейән,
мушакгат билен
хасратымызы унудяң?
- ²⁶ Биз гара ере язылып гитдик,
инди топракдан галып
билемзок.
- ²⁷ Галк-да, bize көмек эт,
садык сөйгиң хатырасына
бизи халас эт.

44-нжи мезмур

- ¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. «Лилия» әхеңинде ай-
дылян. Кораның несиллериниң
маскили. Сөйги нагмасы.
- ² Ягшы сөзлер жошяр мениң
калбымдан,
дүзен шыгырларымы патыша
айдып берйәрин;
дилим чаласын языжының
галамы кимин.
- ³ Ынсан огулларының ичинде иң
гөрмегейи сен,
мерхемент сачыляр сениң
дилиңден;
шоңа гөрә Худай сени бакы
ялкады.
- ⁴ Эй, эдэрмен, дак гылыжы билиңе,
беслен шөхратыңа хем-де
шаныңа.
- ⁵ Хакыкат, песпәллик, догрулык
үчин,
сен өз шаныңда еңишли атлан;
сениң голуң гудрат гөркезсин.
- ⁶ Окларың душманларыңың
йүрегине санжылар;
сениң аякларыңың астына
халклар йыкылар.
- ⁷ Эй, патыша, Худайың саңа
берен шалыгы^a,

^a 44:7 Эй, патыша, Худайың саңа берен шалыгы я-да Эй, Худай, Сениң тагтың.

- довам эдер бакы, эбеди,
 Сениң шалык хасаң –
 адалатлылык хасасы.
- ⁸ Сен догрулыгы сөйүп,
 йигренйәрсиң пислиги.
 Шонун үчин Худай, сениң
 Худайың,
 сени ёлдашларың ичинден
 сечип-сайлады,
 башыңа шатлык ягыны
 гуйды ^а.
- ⁹ Эгинбашың мүр, ахалот,
 далчын ыслыдыр;
 пил сүңкүне безелен
 көшклерден яңланын
 сазлар
 сени шат эдйәр.
- ¹⁰ Ша гызлары бардыр хорматлы
 зенанларыңың ичинде,
 опыр тылласына бесленен ша
 гызы дур сениң сагыңда.
- ¹¹ Эй, ша гызы, динле, ойлан хем-
 де гулак гой,
 сен өз халкыңы, атаң өйүни
 унут.
- ¹² Ша арзувлар сениң
 гөзеллигиңи,
 ол сениң хожайының, оңа
 тагзым эт.
- ¹³ Сур шасының гызы саңа совгат
 гетирер,
 халкың барлы адамлары
 гөвнүңи авлар.
- ¹⁴ Ша гызы не гөзел өз көшгүнде!
 Онуң лыбаслары алтын-
 зерден докалан.
- ¹⁵ Ол ал-элван лыбасда ша янына
 этилер,
 онуң кенизлери, улугызлар
 ша гашына этилер.

- ¹⁶ Шатлык-шагалаң билен
 гетирилйәрлер,
 патышаның көшгүне олар
 гирийәрлер.
- ¹⁷ Огулларың гечер сениң
 аталарыңың орнуна,
 олары хөкүмдар белләрсин
 тутуш ериң йүзүне.
- ¹⁸ Мен несилден-несле ыглан
 этжек адыңы,
 шоңа гөрә, элмыдама ве
 бакы
 халклар сени шүкүрлере
 бесләрлер.

45-нжи мезмур

- ¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
 чысына, сопрана дережесинде.
 Кораның несиллериниң нагмасы.
- ² Худай бизиң пенамыз хем-де
 гүйжүмиз,
 Ол мушакгат вагты дадымыза
 етишйәр.
- ³ Шонун үчин горкмарыс ер
 ыранса-да,
 даглар деңзиң багрына
 ыңдарылса-да,
- ⁴ оларын сувлары гүвләп,
 жошса-да,
 зарбындан яңа даглар
 сарсса-да. *Села*
- ⁵ Бир деря бар, онуң акымлары
 шат эдйәр
 Худайың шәхерини –
 Бейик Худайың мукаддес
 месгенини.
- ⁶ Худай бу шәхерин ортарасында,
 ол сарсдырылмаз,
 Худай оңа көмек эдер сәхер
 чагындан.

^а 44:8 *Яг гуйды* – кимдир бириниң башына яг гуяп, патышалыга я-да руханылыга беллеме дессуры. Сөзлүге серет.

⁷ Миллетлер арлаяр,
шалыктар-да ыраняр,
Ол гыгыряр – шонда дүнийә
эрейәр.

⁸ Хөкмүрован Реб бизиң
билендир,
Якубың Худайы
беркитмәмиздир.

⁹ Гелиң, гөрүң Реббин
эденлерини,
ер йүзүнә гетирен
вейранлыгыны.

¹⁰ Ол ериң ужуна ченли
урушлары тогтадар,
яйлары күл-оврам эдйәр,
найзалары икә бөлүп ташлаяр,
галканлары от-ялында
яндыряр.

¹¹ Реб шейле диййәр:
«Сакланың, билиң: Худай
Мендирин!

Миллетлер арасында
бейгелдилерин
тутуш ер йүзүнде
бейгелдилерин».

¹² Хөкмүрован Реб бизиң
билендир,
Якубың Худайы
беркитмәмиздир. *Села*

46-нжы мезмур

¹ *Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Кораның несиллериниң
мезмуры.*

² Эй, әхли халктар, эл
чарпышың!
Худая хешелле какың!

³ Бейик Худай–Ребден
горкмалыдыр,
чүнки Ол бүтин ер йүзүниң
Бейик Шасыдыр.

⁴ Ол халклары бизиң
голастымыза берди,
миллетлери аяк астымыза
чөкерди.

⁵ Реб сайлап-сечип, bize юрт
берди,
биз – Онуң сөййән халкы.

Села

⁶ Худай халкың шадыян сеслери
билен,
Реб сурнайларың сеслери
билен ёкары чыкяр.

⁷ Нагма айдың, нагма айдың
Худая,
нагма айдың, нагма айдың
Шамыза!

⁸ Чүнки Худай тутуш ериң
Шасыдыр,
Оңа мезмур билен нагмалар
айдың.

⁹ Миллетлере хөкүмини
йөредйәр Худай,
Өз мукаддес тагтында отуряр
Худай.

¹⁰ Ыбрайым Худайының халкына
гошулмак үчин,
халкларың асылзадалары
йыгнанышдылар;
чүнки тутуш ериң шалары
Худайыңкыдыр;
Ол беленде галдырыландыр.

47-нжи мезмур

¹ *Кораның несиллериниң нагмасы.
Мезмур.*

² Реб бейикдир,
Худайымызың шәхеринде,
Онуң мукаддес дагында
Ол аша шөхратландырылмага
мынасыпдыр.

³ Белент, гөзел Сион ^a дагы

^a 47:3 *Сион* – бу Иерусалим шәхериниң бейлеки ады. Сөзлүгә серет.

- тутуш ер йүзүнің
шатлыгыдыр;
Сион дагы Бейик Шаның
шәхери,
ол Сапон дагының чүр башы
ялыдыр.
- ⁴ Худай онуң галасында
Өзүни беркитме хөкмүнде
танадыр.
- ⁵ Ине, патышалар агыз
бирикдирдилер,
билеликте ол ерлерден
гечдилер.
- ⁶ Олар оны гөрөнлеринде хайран
галдылар,
довла дүшүп, гачып гитдилер.
- ⁷ Шол ерде сандырама тутды
олары,
догурия аялың бургусы ялы.
- ⁸ Гүндогар елиң Таршыш
гәмилерини
чым-пытрак эдиши ялы,
Сен дерби-дагың этдиң олары.
- ⁹ Биз шәхерин шәхратыны
эшитдик,
инди болса оны:
Хөкмүрован Реббин шәхерини –
Худайымызың шәхерини
өзүмиз гөрдүк.
Ол оны эбеди беркарар эдер.
- Села*
- ¹⁰ Эй, Худай, ыбадатхананда
ойланярыс садык сөйгиң
барада.
- ¹¹ Эй, Худай, Сениң адың дей,
алкышың-да ериң дөрт
күнжүне етйәр.
Сениң элиң адалатдан
долудыр.
- ¹² Гой, Сион дагы бегенсин.

- Сениң адалатлы хөкүмлерин
хатырасына,
Яхуданың гызлары, гой, шат
болсун.
- ¹³ Сионың дашында гезип, оны
айланың,
онуң динлерини сиз санап
чыкың.
- ¹⁴ Онуң ички беркитмелерине үнс
бериң,
гелжек несле айтмак үчин,
онуң көшклерине айланып
чыкың.
- ¹⁵ Чүнки бу Худай шунуң ялыдыр,
Ол эбеди ве бакы
Худайымыздыр;
өмүрбойы bize ёл гөркезжек
Олдуր.

48-нжи мезмур

- ¹ *Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Кораның несиллериниң
мезмуры.*
- ² Эй, әхли халклар,
эй, дүнйәде яшаянлар,
әхлиңиз муны эшидиң.
- ³ Сада халк ве бегзадалар,
бай ве пукара – барыңыз
диңләң.
- ⁴ Мениң агзым даналыгы
сөзлесин,
йүрек пикирлерим дүшүнже
берсин.
- ⁵ Мен бир тымсала гулак
герейин,
мукам билен маталымы чөзүп
берейин.
- ⁶ Мушакгатлык вагтында,
душманлар нәхак ере маңа
хүжүм эденде,
мен нәме үчин горка
дүшейин?

- ⁷ Байлыгына бил баглаян
ынсанлар,
мал-мүлкүнің көплүгине
магтаняр.
- ⁸⁻¹⁰ Ынсан доганының эбеди яшары
ялы,
хем-де габры гөрмези ялы,
пул төлөп, оны азатлыга
чыкарып билмез;
онун үчин Худая төлег
төлемез.
Догрудан-да, жан азатлыгыны
газанма гыммат,
муны хич ким башарып
билмез.
- ¹¹ Себэби ол акылдарың-да
өйлэнин гөйрө;
акмаklar-да, самсыклар-да ёк
болуп гидйэр,
мал-мүлклерини башгалара
галдыряр.
- ¹² Мазарлары бакы өйлери
болар ^a,
месгенлери гечер несилден-
несле,
атларыны дакярлар өз
мүлклерине.
- ¹³ Йөне ынсан хорматда галмаз,
ол ёк болуп гидйэн хайванлар
ялыдыр.
- ¹⁴ Оларың ёлы шулар ялыдыр,
акмаклык-да оларыңкыдыр.
Эмма муңа гарамаздан, индики
несил
оларың магтанмасыны
макуллаяндяр. *Села*
- ¹⁵ Олар өлүлер дүнйэсине гоюн
дек сүрлер,
өлүм оларың чопаны болар;
- сэхер чагы догры адамлар
оларың үстүнден агалык
сүрер;
яшаян ерлеринден узакда –
өлүлер дүнйэсинде бедени
чүйрэр.
- ¹⁶ Эмма Худай мени кабул эдер;
Ол өлүлер дүнйэсинин
ыгтыярындан,
мениң жанымы бошадар. *Села*
- ¹⁷ Бир адам баяп, өйүнің
шөхраты артса,
муны гөрүп, умытдан дүшме.
- ¹⁸ Чүнки өленде яны билен хич
зат эжитмез,
шөхраты онун ызына дүшмез.
- ¹⁹ Яшайшында өзүни багтлы
сайса-да,
(өвийэндирлер сени
ровачлананыңда)
- ²⁰ онун жаны ата-бабасының
янына гидер;
олар гайдып гөрмезлер нуры.
- ²¹ Хорматланса-да, муны
гөтернип билмейэн ынсан,
ёк болуп гидйэн хайванлар
дейдир.

49-нжы мезмур

- ¹ *Асафың мезмуры. Нагма.*
Худай, Бейик Худай гүрлейэр,
гүндогардан гүнбатара ченли
ер йүзүни чагыряр.
- ² Гөзеллигиң найбашы болан
Сиондан
Худай парлаяр.
- ³ Худайымыз гелйэр, үмсүм
дэлдир Ол:
Онун өңүнде от бар әхли
зады ялмаян,

^a 48:12 *Мазарлары бакы өйлери болар* – бу жүмле кәбир голязмаларда *Олар өйлери бакыдыр өйдйэрлер* дийип душ гелйэр.

- төверегинде – гүйчли гай-
тупан.
- ⁴ Ол халкына казылык этмеклик
үчин
Ери, Гөги шаятлыга чагыряр:
⁵ «Йыгнаң яныма садыкларымы –
гурбанлык аркалы ахт
баглашанларымы».
- ⁶ Гөк ыглан эдйэр Онуң
догрулыгыны,
чүнки казылык эдйән –
Худайың Өзи. *Села*
- ⁷ «Мен гепләйин, сен хем диңле,
эй, халкым;
Мендирин Худайың, сениң
Худайың,
эй, Ысрайыл, саңа гаршы
шаятлык Мен эдейин.
- ⁸ Гурбанлыкларың үчин Мен
сени язгаржак дәл,
якма гурбанлыкларың
дынгысыз Мениң өңүмде.
- ⁹ Маңа не өкүз герек сениң
өйүңден,
не-де эркеч – сениң
агылларыңдан.
- ¹⁰ Чүнки жеңсел жандарларының
эхлиси –
мүңлерче дагларың
хайванлары Мениңки.
- ¹¹ Мен билйэрин дагың эхли
гушларыны,
мейдан жандарларының бары
Мениңки.
- ¹² Эгер ажыксам-да, саңа айтмарын,
чүнки дүнйә хем ондакы эхли
затлар Мениңки.
- ¹³ Өкүзлериң этини иййэринми
Мен?
Эркечлериң ганыны
ичйэринми Мен?
- ¹⁴ Сен шүкүри гурбанлык бер
Худая,

- Бейик Худая берен
касамларыңы бержай эт.
- ¹⁵ Мени чагыр мушакгат гүнде,
сени халас эдерин,
Маңа шөхрат айдарсың шонда».
- ¹⁶ Эмма Худай эрбет адама шейле
диййэр:
«Парзларымы агзамага,
эхими дилиңе алмага нәме
хакың бар?
- ¹⁷ Чүнки Мениң тербийәми
йигренйэрсин сен,
сөзлерими еле совурярсин сен.
- ¹⁸ Бир огрыны гөрөңде, оңа
гошуляң,
зынахорлара шәрикдеш боляң.
- ¹⁹ Яманлыга бердин сен өз агзыңы,
сениң дилиң дүзйәр хиле-
пирими.
- ²⁰ Сен отурып, доганыңа гаршы
геплейән,
өз эжеңиң оглуна мыжабаты
йөңкейән.
- ²¹ Сен булары этдин, Мен
гүрлемедим,
сен Маңа хем өзүң ялыдыр
өйтдүн.
Эмма Мен саңа кәйэрин,
гөз алныңда этмишлериңи
гоярын.
- ²² Эй, Худайы унуданлар, бу
барада ойланың,
ёгса Мен сизи парча-парча
эдерин,
сизи халас эден тапылмаз.
- ²³ Шүкүр садакасыны берйән
Мени сылаяр;
Мен өз ёлуны догры тутаны
халас эдерин».

50-нжи мезмур

¹⁻² Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Давут Батшеба билен

- гүнә эденден соң, Натан пы-
гамбер онуң янына гелйэр. Шонда
Давудың айдан мезмуры.*
- ³ Эй, Худай, маңа рехим-шепагат
эйле,
Өз садык сөйгиңиң
хатырасына;
Өз мерхеметиниң көплүгине
гөрә,
Сен өчүр мениң
этмишлерими.
- ⁴ Сен мени бүтинлей юв
языгымдан
хем-де тәмизле мени
гүнәмден.
- ⁵ Чүнки гүнэлериими боюн
аларын,
гүнәм элмыдама мениң
өңүмде.
- ⁶ Сана, диңе Саңа гаршы мен
гүнә этдим,
Сениң назарыңда яманлык
этдим;
шоңа гөрә, Сениң сөзлериң
догры,
чыкаран хөкүминде Сен
адалатлы.
- ⁷ Хакыкы, мен гүнәли дүйнә
инелим бәри,
гүнәли мен энем гөвресинде
галалым бәри.
- ⁸ Ине, Сен хакыкат ислейәрсин
йүрекде,
даналыгы өвредйәрсин мениң
ичимде.
- ⁹ Мени кәкилик оты билен
арассала, боларын мен пәк,
мени юв, боларын мен гардан
хем ап-ак.
- ¹⁰ Маңа эшитдир шатлыкдыр
бегенч сесини,
мени песелтдин, инди болса,
мен шатланайын.
- ¹¹ Мениң гүнәлеримден сов Сен
йүзүңи
хем-де өчүр мениң
языкларымы.
- ¹² Эй, Худай, менде пәк йүрек
ярат
ве ичимдәки хакыкат рухуны
өзгерт.
- ¹³ Сен Өз хузурыңдан мени
ташлама,
менден Мукаддес Рухуңы
алма.
- ¹⁴ Өз халас эдишиңиң
шатлыгыны Сен маңа
гайтар,
ыхласлы рух берип, маңа
сөйгет бол.
- ¹⁵ Шонда Сениң ёлларыңы
битабынлара өвредерин
мен,
гүнәкәрлер хем Саңа өврүлөр.
- ¹⁶ Эй, Худай, мени халас эйлейән
Худай!
Дөкөн ганымың гүнәсинден
Сен мени гутар,
дилим Саңа – Халасгәриме
нагмалар айдар.
- ¹⁷ Я Таңры, ач Сен мениң агзымы,
мениң дилим Саңа алкышлар
айтсын.
- ¹⁸ Сен гурбанлык исләңок, ёгса
берердим,
якма гурбанлыклары берсем-
де, разы болмарсын.
- ¹⁹ Сынык рух – Худайың
гөвнүңден турян гурбанлык;
эй, Худай, сынык, өкүнчли
рухы
Сен кемситмерсиң.
- ²⁰ Сиона Өз кереминиң билен Сен
ягшылык эт,
ве Иерусалимиң
диварларыны Сен дикелт.

²¹ Шонда догрулык
гурбанлыклары, якма
гурбанлыклары,
тутуш якма гурбанлыклары-
да
Сениң гөвнүңден турар.
Шонда Сениң гурбанлык
сыпаларында
өкүзлер садака берлер.

51-нжи мезмур

¹⁻² Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Эдомлы Дөвөг Шавула
гелип, Давут Ахымеlegиң өйүне
барып етендигини хабар беренде,
Давудың айдан маскили.

³ Нәме үчин яманлык билен
өвүнйән, эй, эдермен?
Худайың садык сөйгүси
хемише мениң билен!

⁴ Сениң дилиң дүзйәр
вейранчылыклары,
ол йити пәки кимин ишләр
дүзйәр хиләни.

⁵ Сен ягшылыктан яманлыгы
халаяң,
хакыкаты сөзләннән – ялан
айтмагы.

⁶ Эй, хилели дил,
сен халаяң әхли хеләклейжи
сөзлери!

⁷ Эмма Худай сени бакы хеләкләр,
сени тутуп, чадырыңдан
чекип чыкарар,
яшайыш топрагыңдан көкүңи
сограр. *Села*

⁸ Догры адамлар муны гөрүп,
горкарлар,
оңа гүлүп, шейле диерлер:

⁹ «Ине, бу адам Худайы өзүне
пена этмеди,

өз байлыгының көплүгине
баглады били;
ол өз байлыгыңдан ^a пена
гөзледі».

¹⁰ Мен болса Худайың өйүңдәки
гөк өвүсйән зейтун агажы
ялы;

Худайың садык сөйгүсине
эбеди ве бакы баглаян били.

¹¹ Эденлериң үчин Саңа бакы
шүкүр эдерин;
Саңа садык боланларың
жемагатында
Сениң ягшы адыңа умыт
багларың.

52-нжи мезмур

¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Уфленип чалынян саз
гуралында. Маскил. Давудың
мезмуры.

² Акмаklar йүрегінде: «Худай
ёк» диййәрлер.
Олар азярлар ве йигренжи
ишлери эдйәрлер;
ягшылык эдйән ёк.

³ Пайхаслы ве Худайы агтарян
бармыка дийип,
Худай гөклерден адамзада
назар айлаяр.

⁴ Оларың хеммеси ёлдан
чыкдылар,
бары дең дережеде харам
болдулар;
ягшылык эдйән ёк, ёк еке
бири-де.

⁵ Эйсем дүшүнмейәрми әхли
беткәрлер?

Олар халкымы чөрөк ялы
иййәрлер
хем-де Худайы чагырмаярлар.

^a 51:9 Байлыгыңдан – кәбир голязмаларда жәнаятыңдан.

⁶ Олар горкы ёк ерде горка
дүшерлер,
чүнки Худай сени габанларын
сүңклерини дагадар.
Сен олары галдыарсын уяда,
чүнки олары Худай рет этди.
⁷ Вах, гелседи Сиондан Ысрайыл
еңши!
Худай халка өңки
абаданчылыгыны гайтарып
беренде,
Якуп бегенер, Ысрайыл хем
шатланар.

53-нжи мезмур

¹⁻² *Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Киришли саз гуралында.
Маскил. Зиплилер гелип, Ша-
вула: «Давут бизиң арамызда
гизленйэр» диенлеринде, Давудың
айдан мезмуры.*

³ Эй, Худай, мени халас эт Өз
адың билен,
мени акла Сен гудратың
билен.
⁴ Эй, Худай, мениң догамы эшит,
Сен агзымың сөзлерине гулак
гой.
⁵ Чүнки гелмишеклер гаршыма
галды,
сүтемкэрлер жанымың
кастына чыкды;
олар Худайы эсгермейэрлер.

Села

⁶ Мениң үчин болса Худай
көмекдир!
Таңры сөйгетлейэр мениң
жанымы.
⁷ Ол душманларымың эден
яманлыгыны
оларың өз башларына индерер.
Өз вепалылыгың хатырасына
ёк эт олары.

⁸ Саңа хөвес билен гурбанлык
кесейин,
я Реб, Сениң ягшы адыңа
шүкүр эдейин.
⁹ Чүнки Ол мени ахли
мушакгатдан халас
эйледи,
гөзүм душманларыма еңши
билен гарады.

54-нжи мезмур

¹ *Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Киришли саз гуралында.
Давудың маскили.*

² Эй, Худай, гулак гой мениң
догама,
рет этме ялбарышымы.
³⁻⁴ Мени үнсли дингле хем-де
жогап бер,
пикирлерим мени бирахат
эйдэр;
душманың сесинден яңа,
эрбет адамың зулумындан
яңа,
мениң башым чашды.
Чүнки олар маңа сүтем
эйдэрлер,
гахарларының ажысыны
пүркйэрлер.
⁵ Йүрегим эзъет чекйэр ичимде,
өлүм ховпы абанды мениң
үстүме.
⁶ Горкы билен галпылды үстүме
инди,
мени айылганч горкы
гаплады.
⁷ Дийдим: «Вах, кепдери кимин
ганатларым болсады!
учуп гидип, асудалыкда
болардым.
⁸ Хакыкы, узаклара –
чөл-бесвана тарап гачардым.

Села

- ⁹ Гүйчли елден, гай-харасатдан
гачалгама тарап мен
ховлугардым».
- ¹⁰ Булашдыр, я Таңры, аларт
агызларыны,
чүнки гөрдүм шәхерде зорлук,
женжели.
- ¹¹ Гиже-гүндиз диварларының
үстүнде айланяр олар,
онуң ичинде хорлук, эзъет бар.
- ¹² Онуң ортасында вейранчылык
бар,
зулум, хиле көчелеринден
хич айрылмаяр.
- ¹³ Чүнки мени яңсылаян душман
болсады –
муңа чыдардым,
мени йигренйән өзүни менден
ёкары тутсады –
ондан гизленердим.
- ¹⁴ Эмма муны эдйән сен,
ягны өзүм билен дес-дең
тутаным:
мениң достум хем-де яраным.
- ¹⁵ Сениң билен йүрекден сөхбет
эдердик,
жемагат билен Худай өйүне
биле гидердик.
- ¹⁶ Гой, өлүм оларың башына
инсин,
олар өлүлөр дүнйәсине, гой,
дири барсын,
чүнки яманлык бар
өйлеринде, араларында.
- ¹⁷ Мен болса чагырарын Худайы,
халас эдер Реб мени.
- ¹⁸ Агшам, эртир, гүнорта чагы
мен ялбарып, нала чекйәрин,
Ол эшидйәр мениң сесими.
- ¹⁹ Маңа гаршы болан урушда
Ол халас эдер мениң жанымы,
чүнки көплер чыкды мениң
гаршыма.
- ²⁰ Овалдан тагтында отуран
Худай эшидер
хем-де оlara гайтавул берер.
Чүнки оларда өзгеришлик ёк,
Худайдан олар горканок.
- ²¹ Ёлдашым достуна элин
галдырды
хем-де эден әхтини бозды.
- ²² Онуң гепи балдан сүйжүди,
калбында болса уруш-жең
барды.
Онуң сөзлери ягдан юмшакды,
аслында велин сырылан
гылычды олар.
- ²³ Сен йүкүңи Реббиң үстүне
йүкле,
Ол сени сөйгетләр.
Ол догры ынсаның
ыранмагына
хич хачан ыгтыяр этмез.
- ²⁴ Эмма Сен, эй, Худай,
өлүм чукурына индерерсин
олары;
ганхорлар ве хилегәрлер
өмүрлериниң ярыны хем
яшамаз;
мен болса Саңа бил багларын.

55-нжи мезмур

- ¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. «Узакдакы дубагажының
үстүнде отуран кепдери» мука-
мының әхеңинде чалынян. Гат
шәхеринде пилиштлилер Даву-
ды тутанларында, онуң айдан
миктамы.
- ² Эй, Худай, маңа мерхемет эйле,
чүнки адамлар мени
депгилейәрлер;
душманлар узаклы гүн маңа
сүтем эдйәрлер.
- ³ Душманларым узаклы гүн
мени депгилейәрлер,

- чүнки мениң билен
урушянлар көп, эй, Бейик
Худай!
- ⁴ Мен горка дүшенимде Саңа
бил баглаяндырын.
- ⁵ Худайы Онуң вадасы үчин
шөхратландырырын,
Оңа бил баглап, горкмаярын
мен;
ынсан маңа нәме эдип
билсин?
- ⁶ Олар узаклы гүн ёйяр мениң
сөзлерми,
маңа зыян этмәге
гөнүкдирилен бар
ниетлери.
- ⁷ Олар дил дүвүшйәр хем-де
гизленйәр,
жанымы алмак үчин мени
аңтаяр.
- ⁸ Эйсем олар гүнә этсе-де, гачып
гутулармыка?
Эй, Худай, газабыңда боюн
эгдир халклары!
- ⁹ Сергездан гезен гүнлерим
Сенде саналгы,
мениң гөзяшларым Сенде
язылгы;
олар Сениң китабыңда
язылгы дэлми?
- ¹⁰ Сени чагыранымда
душманларым ызына
дөйәр;
билийэрин: Худай
тарапдарымдыр.
- ¹¹ Худая – вадасы үчин
шөхратландырырын,
Реббе – вадасы үчин
шөхратландырырын,
- ¹² Худая бил баглаян, горкмаярын
мен;
ынсан маңа нәме эдип
билсин?

- ¹³ Эй, Худай, Саңа берен
касамларымы бержай
эдерин,
Саңа шүкүр
гурбанлыкларыны хөдүр
эдерин.
- ¹⁴ Чүнки Сен жанымы өлүмден
халас әйледин;
яшайыш нурунда Худай
өңүнде гезерим ялы,
Сен аякларымы бүдремекден
сакладың.

56-нжы мезмур

- ¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. «Хеләк этме» әхеңин-
де айдылян. Давудың Шавулдан
говага гачанда айдан мезмуры.
- ² Маңа мерхемет эт, эй, Худай,
маңа мерхемет эт,
чүнки мениң жаным Саңа
сыгыняр.
Мен бела-бетер гечип гидйәнчә,
Сениң ганатларыңның
саясында гизленжек.
- ³ Мен чагыраын Бейик Худайы –
мен бабатда ниетини бержай
эйдән Худайы.
- ⁴ Ол гөкден көмек иберип, мени
халас эдер,
маңа сүтем эйдәни утанжа
гояр.
Худай сөйгүсини,
вепадарлыгыны иберер.
- ⁵ Мен арсланларың арасында,
вагшы хайванлар ялы
адамларың арасында
ятырын;
оларың дишлери найза, ок ялы,
кесгир гылыч ялы оларың
дили.
- ⁶ Эй, Худай, гөклерден-де ёкары
бейгел!

- Тутуш ер йүзүне долсун
Сениң шөхратың!
- ⁷ Олар әдимлериме дузак
гурдулар –
гайгыдан яна билим
бүкүлди.
- Олар өнүмде чукур газдылар –
йөне өзлери она дүшдүлөр.
- ⁸ Йүрегим сарсмаз, эй, Худай,
сарсмаз йүрегим:
мен нагмалар айдып, мукам
чаларын.
- ⁹ Оян сен, эй, мениң йүрегим.
Ояның, арфа хем лира!
Мен даңы ояарын нагмалар
билен.
- ¹⁰ Я Таңры, халклар арасында
Саңа шүкүр эдерин.
Миллетлер арасында Саңа
нагма айдарын.
- ¹¹ Чүнки Сениң сөйгиң гөклере
етйәр,
вепалылыгың булутлара
дирейәр.
- ¹² Эй, Худай, гөклерден-де ёкары
бейгел!
Тутуш ер йүзүне долсун
Сениң шөхратың!

57-нжи мезмур

- ¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. *«Хеләк этме» ахеңинде
айдылян. Давудың миктамы.*
- ² Эй, хөкүмдарлар, догрудан-
да, адалатлы казылык
эдийәңизми?
Сиз ынсан огулларына
йүз гөрмезден хөкүм
чыкарыңызмы?
- ³ Ёк! Сиз калбыңызда
адалатсызлык дүзйәңиз,
эллериңиз зорлук сачяр ерин
йүзүне.

- ⁴ Эрбетлер эне ятгысындан бәри
догры ёлдан азашандырлар,
дүнийә иненлери бәри ялан
сөзләп, ялңышяндырлар.
- ⁵⁻⁶ Олар алахөврән ялы
зәхерлидирлер.
Олар өкде жадыгөйүң я-да
овсунчының жадылайжы
сесини эшитмейән
кер кепжебаш ялы
гулакларыны дыкярлар.
- ⁷ Эй, Худай, агызларында күл эт
олаң дишини,
я Реб, овраг ёлбарсларың
гыйык дишини.
- ⁸ Олар акып гидйән сув дек, гой,
йитип гитсин,
окларыны ченәнлеринде ужы
күтелсин.
- ⁹ Гой, эрәп гиден балыкгулак дей
болсун,
аялың дүшен чагасы дей
гүнеш гөрмесин.
- ¹⁰ Олар бөвүрслән дей тикен
чыкарманкалар,
гөк болсун, гуры болсун, гой,
түвелей әкитсин.
- ¹¹ Өч алнаныны гөрөнде догры
ынсан шат болар,
эрбедиң ганында аякларыны
ювар.
- ¹² Ынсан диер: «Догрудан-да, догры
ынсана сылаг бар экән!
Догрудан-да, дүнийә казылык
эдийән Худай бар экән!»

58-нжи мезмур

- ¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. *Шавул Давуды өлдүрмек
үчин адамлары иберип, онуң
өйүни гаравулладанда, Давудың
айдан миктамы. «Хеләк этме!»
ахеңинде айдылян.*

- ² Эй, Худайым, халас эт мени
ягыларымдан,
гора мениң гаршыма баш
галдырянлардан.
- ³ Яманлык эдйәнлерден Сен
мени гутар,
ганхорлардан мени халас эт.
- ⁴ Ине, олар мени өлдүрмек үчин
букуда ятыр,
гүйчлүлер маңа гаршы дил
бирикдирйәр,
ёгса языгым-да, гүнәм-де ёк,
я Реб!
- ⁵ Этмишим болмаса-да, маңа
хүжүм этмәге олар
ховлугяр,
маңа көмек этмек үчин оян ве
серет!
- ⁶ Эй, Хөкмүрован Бейик Худай,
Сен Ысрайылың Худайы!
Галк Сен әхли миллетлере
жеза бермеклик үчин,
хайын бетпәллериң хич
бирине Сен рехим этме.
- Села*
- ⁷ Олар хер гүн агшам ызларына
доланяр,
итлер дек увлашып, шәхерде
сүмсүнип йөрйәр.
- ⁸ Ине, олар агызларындан
эрбетлик сачяр,
диллери ажылык пүркйәр.
Олар: «Ким эшидер?» дийип
ойлаяр.
- ⁹ Эмма Сен, я Реб, оларың
үстүнден гүлйән,
әхли миллетлери масгаралаяң.
- ¹⁰ Эй, Гүйжүм, мен Саңа
интизардырын,
эй, Худай, Сен – мениң
беркитмәм.
- ¹¹ Худайым садук сөйгүси билен
мени гаршылар,
- маңа душманларымың
еңлишини гөркезер.
- ¹² Эй, галканымыз Танры!
Олары өлдүрме, ёгса халкым
унудар,
олары Өз гудратың билен
даргат-да, дызына чөкер.
- ¹³ Олар агызларының гүнәси үчин,
диллериң сөзлери үчин,
айдян гаргышлары, ялан
сөзлери үчин,
текепбирликлерине, гой,
өзлери чолашсын.
- ¹⁴ Сен газабыңда ёк эт олары,
тә түкенйәнчәлер ёк эт олары.
Гой, мәлим болсун:
Худай Ысрайылың ве тутуш ер
йүзүңиң Хожайыныдыр. *Села*
- ¹⁵ Олар хер гүн агшам ызларына
доланяр,
итлер дек увлашып, шәхерде
сүмсүнип йөрйәр.
- ¹⁶ Олар иймит гөзләп эйләк-
бейләк уруняр,
гарынлары доймаса,
хынранышяр.
- ¹⁷ Мен болса Сениң гудратың
хакда нагма айдарын,
ир сәхерде садук сөйгин
хакда нагма айдарын.
Чүнки Сен маңа беркитме болдуң,
мушакгатлы гүнде Сен пенам
болдуң.
- ¹⁸ Эй, Гүйжүм, мен Саңа нагма
айдарын,
чүнки, эй, Худай, мениң
беркитмәм – Сенсин.
Сен мени вепаылык билен
сөййән Худайсың.

59-нжы мезмур

¹⁻² Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. «Әхт лилиясы» әхеңинде

айдылян. Арам-Нахарайым,
Арам-Соба билен уршанда ве Ёван
ызына доланып гелйәркә, Дуз де-
ресинде он ики муң эдомлыны
өлдүрен вагты, Давудың өвүт
бермек үчин айдан миктамы.

- ³ Эй, Худай, бизи рет этдин,
бизиң хатарымызы
бөвүсдин,
газапландың: вах, гайдып
берсене өңки абаданлыгы!
- ⁴ Сен ери сарсырдың, оны
жайырдың,
ярыкларыны бежер,
титрейәндир ол.
- ⁵ Агыр гүне салдың Сен Өз
халкыңы,
бизе энтедижи шерап
ичирдин.
- ⁶ Оклардан гутулып билери ялы,
Өзүңден горкянлара Сен
нышан бердин. *Села*
- ⁷ Өз сөййәнлериңиң гутулып
билери ялы,
голун билен халас эт, бизе
жогап бер.
- ⁸ Вада берди Худай Өз мукаддес
өйүңден:
«Улы шатлык билен Мен
Шекеми бөлерин
хем-де Сукот дересини
өлчәрин.
- ⁹ Гилгат Мениңки, Манаша
Мениңки,
Эфрайым – тувулгам,
Яхуда – патышалык хасам.
- ¹⁰ Мовап – ювунмак үчин
легеним,
Эдомың үстүне зыңарын Мен
чарыгымы.
Пилишт топрагында еңиш
дабарасы билен гыгыраын
Мен».

- ¹¹ Берк гала ким мени элтер?
Мени Эдома ким алып гидер?
- ¹² Эй, Худай, эйсем Сен бизи рет
эдәйдинми?
Эй, Худай, инди
гошунларымыз билен
гитжек дәлми Сен?
- ¹³ Душманларымыза гаршы bize
көмек эт,
себәби ынсан көмеги бидерек
затдыр.
- ¹⁴ Худай аркалы еңиш газанарыс,
душманларымызы депележек
Олдур.

60-нчы мезмур

- ¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Киришли саз гуралында.
Давудың мезмуры.
- ² Эй, Худай, эшит дат-перядымы
хем-де диңле мениң догамы.
- ³ Мениң калбым гам лайына
батанда,
Сени чагырырын ериң
ужундан;
чыкып билмежек гаяма Сен
мени чыкар.
- ⁴ Чүнки Сен мениң пенамсың,
душмана гаршы мэкәм
галамсың.
- ⁵ Мен чадырыңда бакы месген
тутайын,
ганатларыңың астында пена
тапайын. *Села*
- ⁶ Сен, эй, Худай, эден
касамларымы эшитдин,
Өз адыңдан горкянлар үчин
ниетленен мирасы
Сен маңа бердин.
- ⁷ Ша өмрүниң гүнлерине гүнлер
гош,
гүнлерини узалт
несилден-несле!

- ⁸ Гой, ол Худайың хузурында
тагтда бакы отурсын,
сөйги билен вепадарлык бер,
гой, олар оны горасын!
⁹ Касамларымы гүнде бержай
эдерин,
Сениң адыңа элмыдама нагма
айдарын.

61-нжи мезмур

- ¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Едутуның мукамына
лайыктыкта. Давудың мезмуры.
² Диңе Худайда ынжалар жаным,
Худайдандыр мениң
гутулышым.
³ Ол — еке-тәк гаям хем
гутулышым,
мениң беркитмәм:
йыкылмарын мен.
⁴ Ялңыз бир ынсана гаршы
чыкяр көпсанлы душман:
оларың бары мени өлдүрмеги
ниет эдинйәр,
мен олар үчин гышаран дивар,
чагшан хаят дек.
⁵ Оларың бар ниети мени
бейикликден песе
дүшүрмек;
олар ялан сөзлемекден леззет
аларлар,
агызлары билен ак пата
берйәрлер,
йүреклеринде болса
нәлетлейәрлер. *Села*
⁶ Диңе Худайда ынжалар жаным,
Худайдадыр мениң умыдым.
⁷ Ол — еке-тәк гаям хем
гутулышым,
мениң беркитмәм:
ыранмарын мен.
⁸ Худайдадыр гутулышым хем-
де шөхратым,

- Худайдадыр мэкәм гаям ве
мениң пенам.
⁹ Эй, халк, элмыдама Оңа бил
баглан;
йүрегинизи Онуң өңүнде
дөкүң,
чүнки Худайдыр бизиң
пенамыз. *Села*
¹⁰ Ынсанлар бидерек затдыр,
ынсан огуллары бир ялан
затдыр.
Оларың хеммесини терезә
гойсан,
ховадан хем еңил болар олан
аграмы.
¹¹ Талаңчылыга сиз бил багламан,
огурлыга умыт багламан,
байлык артса, она калбыңыз
бермән.
¹² Худай маңа айтды,
мен гайта-гайта эшитдим
муны:
гудрат Худайдадыр.
¹³ Я Таңры, садык сөйги
Сениңкидир,
Сен хер кесе эденине гөрә
өвезини гайтарярысың.

62-нжи мезмур

- ¹ Давудың Яхуда чөлүндөкә айдан
мезмуры.
² Эй, Худай! Сениң Худайым,
Сени агтарярын ир сәхер
билен,
мениң жаным тешнедир Саңа.
Гурак, ичгысгынч, сувсуз
топракта кимин
Сени күйсейәр мениң
беденим.
³ Сениң кувватыңы, шөхратыңы
гөрмеклик үчин,
мукаддес өйүңде Саңа
серетдим.

- ⁴ Чүнки Сениң садык сөйгин
яшайышдан ягшыдыр,
мениң дилим Саңа өвгүлер
айдар.
- ⁵ Өмүрбойы Саңа алкыш окарын,
эллерими галдырып, Саңа
дога эдерин.
- ⁶⁻⁷ Дүшегимде Сени ятлан вагтымда,
гижэниң нобатларында Сен
хакда ойлананымда,
жаным йилик билен ягдан доян
дек боляр,
шадьян дилим билен агзым
Саңа өвгүлер айдар.
- ⁸ Чүнки Сен мениң көмегим
болдуң;
ганатларыңың саясында
шатланып,
нагма айдарын.
- ⁹ Мениң жаным Саңа мэкәм
япышяр,
Сениң голуң мени голдаяр.
- ¹⁰ Жанымың кастына чыканлар
болса,
ериң тейине инип гидерлер.
- ¹¹ Олар гылыжың зарбына берлер,
хем-де шагаллара шам болар.
- ¹² Ша болса Худайың эденлерине
шат болар;
Оңа вада берйәнлеринң бары
хешелле какар,
чүнки яланчыларың агзы
багланар.

63-нжи мезмур

- ¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Давудың мезмуры.
- ² Эй, Худай, арз эденимде
сесими эшит,
душман вехиминден жаным
гора.
- ³ Мени гизле эрбетлеринң
диллешмесинден

- хем-де беткэрлеринң
гозгалаңындан.
- ⁴⁻⁵ Олар диллерини гылыч кимин
йителдйэр;
бигүнэни букудан атмакчы
болуп,
ажы сөзлерини пейкам кимин
ченейэр;
дуйман дурка оны атып, асла
горкмаяр.
- ⁶ Олар яман ниетлеринден асла
дәнмейэр,
гизлин дузаклары гурмак
үчин дил бирикдирйэр,
«Олары гөржек бармы?»
дийип ойланяр.
- ⁷ Олар женаят этмеги ниет
эдинйэр,
олар: «Биркемсиз хиле-пирим
дүздүк,
ынсаның калбыны билип
болмаяр» дийип,
бири-бирине айдяр.
- ⁸ Эмма Худай олара пейкамын
атар,
олар дуйдансыз яраланар.
- ⁹ Өз диллери оларың башына етер,
олары гөрөнлеринң бары
хопугып гачар.
- ¹⁰ Әхли ынсанлар горка дүшерлер,
олар Худайың ишини беян
эдерлер;
Онуң эдени барада пикир
эдерлер.
- ¹¹ Догры адам Ребде шатлансын,
гой, ол Ребби өзүне пена
эдинсин;
йүреги догруларың бары
магтансын.

64-нжи мезмур

- ¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Давудың мезмуры. Нагма.

² Эй, Худай, Сен мынасыпсың
Сиондакы алкыша,
Саңа берлен касамлар бержай
эдилер.

³ Сенсиң дога-дилеглери
эшийдэн,
эхли ынсанлар Саңа гелерлер.

⁴ Гүнэлер гөтерерден жуда
чөкдер боланда,
Сен олары багышляарсың.

⁵ Ховлуларыңда яшасын дийип
сайлан ынсаның –
Өзүңе якынлашдыран
ынсаның нэхили багтлы!

Сениң өйүң, мукадес
ыбадатхананың
ягышылыгыңдан доялы.

⁶ Эй, бизи халас эйлейэн Худай!
Гутулышың гудратлы
ишлерини гөркезмек билен,
Сен бизиң догаларымыза жогап
берйэрсиң.

Ериң дөрт күнжүниң,
умманың анырсында
яшаянларың
умыды – Сенсиң.

⁷ Сен Өз кувватыңы гушандың
хем-де даглары беркарар
этдиң.

⁸ Деңизлериң тупан-харасадыны,
онуң толкунларының
гүввүлдисини,
халкларың толгунмасыны
ятырян Сенсиң.

⁹ Хатда дүйэниң иң чет
чөклеринде яшаянларам
Сениң алааматларыңдан
горкуп галпылдар;

Гүнүң догян хем-де батян
еринде

Сен шатлык шовхунларыны
доредйэрсиң.

¹⁰ Сен ериң аладасыны эдйэрсиң –

оны суварярсың, болелин
кувват берйэрсин;
бол сувлы дерялар аркалы
халкың галласыны үпжүн
эдйэрсин;
себэби Сен оны шейле
гурнадың.

¹¹ Сен онуң кешлерини сувдан
гандырярсың,
онуң кеш түммеклерини
текизлейэрсин,
ягыш дамжалары билен оны
юмшадярсың,
онуң хасылыны
берекетлейэрсин.

¹² Сен Өз жомартлыгыңы йыла
жыга эдип гейдирийэрсин,
гечен ерлеринден болчулык
жошяр.

¹³ Долуп-дашяр чөл өрүлери,
байырлар хем шатлык
гушаняр.

¹⁴ Өрүлөр сүрүлере бесленйэр,
дерелер хем галла бүренйэр,
олар жошуп айдымлар айдыр.

65-нжи мезмур

*Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Нагма. Мезмур.*

¹ Эй, тутуш ер йүзүндэки
ынсанлар!

Худая хешелле какың.

² Онуң шөхратлы адына
нагмалар айдың,

Оңа ажайып алкышлар айдың.

³ Худая дийиң:

«Эй, Худай, ишлериң ненең
хайбатлы!

Кувватыңың бейиклигинден яңа
душманларың Саңа боюн
болярлар.

⁴ Саңа сежде эдйэр бүтин ер йүзи;
олар Саңа нагма айдырлар,

- Сениң адыңа нагма
айдырлар». *Села*
- ⁵ Гелип гөрүң Худайың
эденлерини:
Ол ынсанлар арасында эдйән
ишлеринде хайбатлы.
- ⁶ Ол деңзи гуры ере өвүрди;
олар дерядан пыяда гечди;
Онуң шол ерде эденлерине
шатландык.
- ⁷ Ол кувваты аркалы хөкүм
сүрйәр эбеди,
миллетлере гараяр Онуң
гөзлери;
гой, питнечилер баш
галдырмасын. *Села*
- ⁸ Эй, халклар, Худайымыза
алкышлар айдың;
Оңа айдян алкышларыңыз
янлансын.
- ⁹ Ол бизи аман галдырды,
аягымызы бүдремекден
саклады.
- ¹⁰ Эй, Худай, Сен бизи сынап
барладың,
күмшүң арасаланышы дек
бизи сапладың.
- ¹¹ Сен бизи дузага салдың,
аркамыза мушакгатлар
йүкледин.
- ¹² Башымызы ынсанларың аяк
астына салдың;
биз отдан гечдик, сувлардан
гечдик,
ахырсоңы гиң ере бизи
чыкардың.
- ¹³ Мен якма гурбанлыктар билен
өйүңе барып,
Саңа эден касамларымы
бержай эдерин.
- ¹⁴ Кынчылыга дучар боламда,
бу вадалары дилим сөзләп,
агзым касам эдипди.
- ¹⁵ Саңа гурбанлык гочларың
түссеси билен
семиз маллардан якма
гурбанлыктары хөдүр
эдерин;
өкүзлери, гочлары Саңа
гурбан эдерин. *Села*
- ¹⁶ Эй, Худайдан горкянлар, гелиң-
де, диңләң!
Онуң мениң үчин эденлерини
айдып берейин.
- ¹⁷ Мен Оңа дат-перят этдим,
дилим билен Оны бейгелтдим.
- ¹⁸ Эгер йүрегимде гүнә болсады,
онда Таңры маңа гулак
гоймазды.
- ¹⁹ Эмма Худай мени эшитди,
догамың сөзлерине Ол дыкгат
берди.
- ²⁰ Гой, Худая алкыш айдылсын,
чүнки мениң догамы Ол рет
этмеди,
менден садык сөйгүсини Ол
гайгырмады.

66-нҗы мезмур

- ¹ *Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Киришли саз гуралында.
Мезмур. Нагма.*
- ² Гой, Худай bize мерхемет
этсин, бизи ялкасын,
үстүмизе Өз йүзүниң нуруны
сачсын. *Села*
- ³ Шонда Сениң ёлуңы билерлер
ериң йүзүңде,
халас эдиш гүйжүңи – әхли
миллетлерде.
- ⁴ Эй, Худай, гой, халклар Саңа
өвгүлер айтсын,
әхли халклар Саңа өвгүлер
айтсын.
- ⁵ Халклар шатлансын, жошуп
нагмалар айтсын,

- чүнки Сен халклара адалатлы
казылык эдйэрсин,
ер йүзүндэки халклара Сен ёл
гөркезйэрсин. *Села*
- ⁶ Эй, Худай, гой, халклар Саңа
өвгүлөр айтсын,
эхли халклар Саңа өвгүлөр
айтсын.
- ⁷ Топрак өз хасылыны эчилди;
Худай, бизиң Худайымыз bize
берекет берсин.
- ⁸ Гой, Худай бизи ялкасын,
дүйэниң дөрт күнжи Ондан
эйменсин.

67-нжи мезмур

- ¹ *Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Давудың мезмуры. Нагма.*
- ² Худай галкар, душманлары
даргадар,
Оны йигренйәнлер өңүнден
гачар.
- ³ Сен олары дагадарсын
түссэниң дагайшы кимин,
мумуң отда эрейши кимин.
Худайың өңүнден эрбетлер ёк
болар.
- ⁴ Догры адамлар болса шадыян
болар,
Худайың өңүнде шатлыкдан
жошуп гыгырар,
бегенчден яңа хешелле
какар.
- ⁵ Сиз Худая нагмалар айдың,
Онуң адына өвгүлөр айдың.
Бурутлара атланып Баряны
арша чыкарың,
Онуң ады – Реб.
Онуң өңүнде хешелле какың.
- ⁶ Мукаддес месгенинде яшаян
Худай –
етимлериң атасы, дул
хатынларың хоссары.

- ⁷ Худай ялңызлары өйли-ишлики
эдйэр,
туссаглары азатлыга чыкарыр;
питнечилер болса жөвзалы
ерде яшаяр.
- ⁸ Эй, Худай, Сен халкыңа
өңбашчылык эденде,
чөл-бееванда гадам ураңда,
- ⁹ Худайың, Синайдакының
өңүнде –
Ысрайыл Худайының өңүнде
земин титрэп, гөклерден
ягыш гуюлды.
- ¹⁰ Эй, Худай, Сен болелин ягыш
ягдырдың,
сайлан топрагың тапдан
дүшенде, она гүйч бердин.
- ¹¹ Сениң халкың шол топракда
яшады.
Эй, Худай, Өз ягышылыгың
себәпли
Сен оны мәтәчлере тайынлап
гойдуң.
- ¹² Таңры буйрук берйэр;
оны жар эдйән аяллар – эгирт
бир гошун.
- ¹³ Олар шейле диййэр:
«Гошунларың шалары гачяр,
өкже гөтерйэр!»
Өйде галан аяллар болса олжа
пайлашяр.
- ¹⁴ Олар ганатлары күмше,
елеклери сап алтына гапланан
кепдерә меңзәр.
Эй, эркеклер, жең-сөвеш гүни
нәме үчин ятырсыңыз агылда?
- ¹⁵ Гудратыгүйчли Салмон
дагында
душман шалары гарлы
харасат кимин даргатды.
- ¹⁶ Эй, Башан дагы, Худайың дагы,
чүр башлары көп болан, эй,
Башан дагы!

- ¹⁷ Эй, чүр башлары көп болан даглар!
Худайың Өз месгени эдип сайлан дагына,
эбеди месген тутжак дагына нечүн гөриплик билен
середйәрсиңиз?
- ¹⁸ Худайың сөвеш арабалары санардан көпдүр,
оларың саны мүңлерче мүңлер.
Таңры оларың арасындадыр,
Ол Синай дагындан мукаддес өйүне гелди.
- ¹⁹ Сен ёкары белентлиге чыканыңда,
есирлери Өз ызыңа дүшүрдин.
Ынсанлардан, хатда битабынлардан
Сен, я Бейик Худай, пач-хырач алдың;
Сен инди бизиң арамызда яшарсың.
- ²⁰ Таңра алкыш болсун!
Ол хер гүнки йүкүмизи гөтерйәр.
Худай бизи халас эйлейәр.
- Села*
- ²¹ Худайымыз – халас эйлейән Худай,
Хөкмүрован Реб – өлүмден гутарып билйәр.
- ²² Эмма Худай душманларының келлелерини,
гүнәден эл чекмейәнлериң узын сачлы башларыны күл-оврам эдер.
- ²³⁻²⁴ Таңры шейле дийди:
«Аягыңы душман ганына батырар ялы,
итлериң-де ондан өз пайыны ялары ялы,
олары Башандан ызына долап,
деңиз чунлугындан алып чыкарын».
- ²⁵ Эй, Худай, Сениң йөришиң – Худайым – Патышамың мукаддес өйүне гелши гөрүнйәр:
- ²⁶ Өңден багшылар, сазандар – олаң ызындан,
депрек чалян гызлар араларында:
- ²⁷ Олар шейле диййәр:
«Эй, сиз, Ысрайылың билинден өнөнлөр!
Улы жемагатда Реббе алкышлар айдың».
- ²⁸ Өңден иң кичилери болан Бенямин баряр,
мәхелледе Яхуданың шазадалары бар,
Зебулун ве Нафталы шазадалары бар,
- ²⁹ Худай өңден белләпди гүйч-кувватыңы,
эй, Худай, бизиң үчин эденлериңи Сен беркит!
- ³⁰ Иерусалимдәки ыбадатхананың хатырасына миллетлериң шалары Саңа совгат гетирйәр.
- ³¹ Бу душман миллетлере темми бер,
олар гамышлыкдакы екегапанлар ялы,
сыгырлара аралашан өкүзлер ялы.
Боюн эгдир миллетлери, гой,
олар бизе салгыт төлесин;
урушдан леззет тапян халклары даргат!
- ³² Мүсүрден бүрүнчден ясалан затлар, гой, гетирилсин,
Худая совгат гетирмек үчин Эфиоп юрды, гой, алңасасын.

- ³³⁻³⁴ Эй, ер йүзүндәки шалыклар!
 Худая нагмалар айдың,
 Таңра, эзелден бар болан гөге
 Мүнийәне,
 алкышлар айдың.
 Динләң, ине, Ол сеси, гудратлы
 сеси билен сесленйәр.
- ³⁵ Ыкпар эдин: гүйч
 Худайыңкыдыр,
 Онуң белентлиги Ысрайылың
 үстүндедир,
 Онуң гудраты гөкләр
 үстүндедир!
- ³⁶ Худай Өз мукаддес өйүнде
 вехимлидир.
 Ысрайыл Худайы Өз халкына
 гүйч-кувват берйәр.
 Алкыш болсун, алкыш
 болсун Худая!

68-нҗи мезмур

- ¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
 чысына. «Лилия» әхеңинде айдыл-
 ян. Давудың мезмуры.
- ² Эй, Худай, мени халас эт,
 чүнки сувлар бойнума етди.
- ³ Чуң батгалыга батып барярын,
 аягымы диремәге хич ер ёк.
 Чуң сувлара гирдим,
 силлер мени гирдабына гаплады.
- ⁴ Мен өз перядымдан халыс
 ядадым,
 гурап галды мениң дамагым;
 Худайыма гараша-гараша
 гөзүм күтелди.
- ⁵ Мени нәхак ере
 йигренйәнлериң саны
 башымың сачындан хем көп;
 жаныма каст этмекчи болуп,
 ялан ере маңа гүнә япян
 ягыларым көп.
 Мен огурламадык задымы
 гайтарайынмы?

- ⁶ Эй, Худай, Саңа мәлимдир мен
 акмаклыгым,
 Сенден гизлин дәлдир мен
 гүнәлерим.
- ⁷ Эй, Хөкмүрован Реб,
 Гудратыгүйчли!
 Саңа умыт баглаянлар
 мен зерарлы, гой, утанмасын;
 Эй, Ысрайыл Худайы, Сени
 агтарянлар
 мен зерарлы, гой, уялмасын.
- ⁸ Чүнки Сениң хатыраң үчин
 масгара болдум,
 мениң йүзүми утанч бүреди.
- ⁹ Мен доганларыма гелмишек
 болдум,
 эжемиң огулларына кесеки
 болдум.
- ¹⁰ Сениң өйүңе болан ыхлас мени
 көйдүрди,
 Саңа дил етирийәнлериң гепи
 башыма инди.
- ¹¹ Агыз бекләп, гөзяш дөкүп,
 рухумы сындыранымда,
 буларын бары маңа гыжалат
 болды.
- ¹² Жулы эшик эдиненимде,
 оларың агыз-дилине дүшдүм.
- ¹³ Дервезеде отуранлар мениң
 гыбатым эдйәр,
 серхошлар мен барада
 айдымлар дүзйәр.
- ¹⁴ Я, Реб хошамайлык эт-де,
 догамы эшит.
 Өз сөйгиңе гөрә,
 халас эдиш гүйжүңиң
 садыклыгында
 маңа жогап бер.
- ¹⁵ Халас эт, мен батгалыга
 батмайын;
 мени йигренйәнлерден,
 сувларың чуңлугындан халас
 болайын.

- 16 Сил сувлары мени гирдабына
салмасын,
чуңдук мени, гой, ювутмасын,
габыр үстүмден өз агзыны
юммасын.
- 17 Я Реб, маңа жогап бер,
чүнки Сениң садык сөйгиң
ягшыдыр;
болелин мерхеметиңе гөрә,
маңа назар сал.
- 18 Сен гулундан Өз йүзүңи
гизлеме,
эжир чекйәрин, тизрәк жогап
берсене!
- 19 Маңа якынлаш хем-де халас эт,
душманларымың элинден
мени азат эт.
- 20 Сен билйәрсиң мен бабатда
айдылян яман геплери,
мениң утанжымы,
бетнамлыгымы.
Сен билйәрсиң әхли
душманларымы.
- 21 Рысвалык йүрегими перишан
этди –
мен рухдан дүшдүм.
Тесселлә гарашдым, эмма
болмады;
гөвүнлик бержеклери
агтардым, эмма тапмадым.
- 22 Олар нахар ерине маңа өт
берди,
сувсанымда сирке ичирди.
- 23 Олара өз сачагы, гой, дузак
болсун,
мыхманлары үчин бир гапан
болсун.
- 24 Гой, гөзлери гараңқырасын,
гөрүп билмесин,
олар элмыдама, гой,
сандырасын.
- 25 Оларың үстүне Өз газабыңы
дөк,
гахарыңың оды оларың
үстүне инсин.
- 26 Гой, оларың өйлери чоларып
галсын,
чадырларында хич ким
месген тутмасын.
- 27 Чүнки олар Сениң уранларыңы
ызарлаярлар,
яралан адамларыңың
агырысы барада гүррүң
эдйәрлер.
- 28 Сен оларың жезасына жеза гош,
олар Сен тарапдан, гой,
акланмасын.
- 29 Яшайыш китабындан оларың
ады бозулсын,
олар догрулар билен биле, гой,
язылмасын.
- 30 Эмма мен бир мэтәч, эжир
чекйәрин,
эй, Худай, халас эт ве гора
мени.
- 31 Мен нагмада Худайың адыны
өвжек,
Оны шүкүрлер билен арша
чыкаржак.
- 32 Бу хас көп ярар Реббиң гөвнүне
шахлы, тойнаклы өкүзден
я-да бугадан.
- 33 Пес гөвүнлилер муны гөрүп
бегенсин,
эй, Худайы агтарянлар,
йүрегиңиз галкынсын.
- 34 Чүнки Реб мэтәчлери эшидйәр,
Өз есир халкыны гөзден
салмаяр.
- 35 Гой, Оны шөхратландырсын
асман билен ер,
деңизлер ве олардакы әхли
жандарлар.
- 36 Чүнки Худай халас эдер Сионы,
дикелдер Яхуданың
шәхерлерини,

олар орнашып, шол ере эелик
эдерлер.

- ³⁷ Бенделериниң несиллери ол
ери мирас аларлар,
Онуң адыны сөййәнлер шол
ерде месген тутарлар.

69-нжы мезмур

¹ Айдымчылар топарының ёлбаиш-
чысына. Давудың мезмуры. Ят-
ланма дилеги.

- ² Эй, Худай, мени халас этмеги
ниетиңе сал;
я Реб, тиз етиш мениң дадыма.

- ³ Жаныма каст эдйәнлериң
хеммеси,
гой, утанжа галсын, йүзи
гызарсын;
башыма гелен күлпетлере шат
болянлар,
ызына өврүлип, масгара
болсун.

- ⁴ Маңа «хай, хай!» диййәнлер,
утанчларындан яна, гой,
довла дүшсүн.

- ⁵ Сени агтаряяларың бары
Сенде бегенип, шадыян
болсун;
«Худай бейикдир!» дийип,
халас эдишиңи сөййәнлер
дынгысыз айтсын.

- ⁶ Мен болса гарып ве мэтәч,
йөне, эй Худай, маңа
гамхорлык этгин;
Сенсиң көмегим хем
Халасгәрим,
эгленме, я мениң Реббим!

70-нжи мезмур

- ¹ Я Реб, мен Сени пена эдинйәрин,
мени хич хачан утанжа гойма.
² догрулыгың билен мени халас
эт, азат эт,

маңа гулак гой, тиз етиш
мениң дадыма.

- ³ Элмыдама мени гизләп
биләйжек,
месген тутунжак мэкәм гаям
бол.

Халас болмагымы Сен эмир
этдиң,
чүнки гаям, беркитмәм
Сенсиң.

- ⁴ Эй, Худайым, мени халас эт
эрбедин элинден,
адалатсыз билен залымың
пенжелеринден.

- ⁵ Чүнки, эй, Хөкмүрован Реб,
умыдым Сенсиң,
яшлыгымдан бил багланым
Сенсиң.

- ⁶ Дүнийә иненимден Саңа
даяндым,
Сен эжемиң гөвресинден
мени дүнийә индердин;
мен Саңа дынгысыз алкыш
айдярын.

- ⁷ Мен көплере тәсинлик болуп
гөрүндим,
эмма Сен мэкәм пенамсың.

- ⁸ Саңа болан алкыш дүшмез
дилимден,
узаклы гүн агзым долы шан-
шөхратыңдан.

- ⁹ Гаррылык чагымда мени
ташлама,
кувватдан дүшенимде мени
терк этме.

- ¹⁰ Душманларым мен барада
гүррүң эдишйәр,
жанымы аңтап, өзара дил
бирикдирйәр.

- ¹¹ Олар диййәр: «Худай оны
ташлады,
ковалап, тутуң сиз оны.
Оны халас этжек ёк инди».

- ¹² Эй, Худай, менден дашлашма,
эй, Худайым, тиз етиш мениң
дадыма.
- ¹³ Мениң ягыларым утансын, ёк
болуп гитсин,
маңа яманлыгы ниет эдйәнлер
утанч билен бетнамлыга
бүрелсин.
- ¹⁴ Мен болса хемише умыт
багларын,
Саңа алкыш үстүне алкыш
айдарын.
- ¹⁵ Дилим узаклы гүн сөзләр
догрулыгыңы
хем-де халас этмек үчин
эдйәнлериңи;
оларың саны акыл етирерден
кән.
- ¹⁶ Мен Хөкмүрован Реббин
гудратлы гүйжи билен
гелерин,
Сениң, диңе Сениң
догрулыгыңы ыглан эдерин.
- ¹⁷ Эй, Худай, яшлыгымдан маңа
тербие бердиң,
мен хениз-де гудратларыңы
беян эдйәрин.
- ¹⁸ Жар эдйәнчәм гелжек несле
гүйч-кувватыңы,
инди догулжакларың
эхлисине Сениң гүйжүңи,
гаррасам-да, башым чаларса-
да мени ташлама.
- ¹⁹ Эй, Худай, Сениң догрулыгың
гөклере етйәр,
Сен бержай этдиң эгирт ишлери.
Эй, Худай, бармы Сен ялы?
- ²⁰ Көп гөргә, яман мушакгатлара
мени учратдың,
йөне гайтадан мени яшайша
говушдыарсың,

- ериң тейинден мени ене
чыкаарсың Сен.
- ²¹ Бейгелдерсиң мениң ат-
абрайымы,
калбыма берерсиң Сен
рахатлыгы.
- ²² Эй, Худайым, мен арфада
вепалылыгыңы өверин.
Эй, Ысрайыл Мукаддеси,
лирада Саңа алкыш айдарын.
- ²³ Мен Саңа нагма айданымда,
дилим, халас болан жаным
шатлык билен гыгырар.
- ²⁴ Дилим узаклы гүн
догрулыгыңы айдар,
чүнки маңа яманлыгы ниет
эденлер
масгара болуп, утанжа галды.

71-нжи мезмур

Сүлейманың мезмуры

- ¹ Эй, Худай, патыша пай бер
адалатыңдан,
ша оглуна – Өз догрулыгыңдан.
- ² Гой, ол догрулык билен
халкыңа казылык этсин,
гарыпларыңа адалатлы хөкүм
чыкаарсын.
- ³ Гой, даглар халка абаданлык
хабарыны гетирсин,
депелер адалаты, гой, ыглан
этсин.
- ⁴ Ша халкың гарыпларының
хакыны, гой, алып берсин,
мэтәчлериң огулларыны
халас эйлесин,
залымлары, гой, вейран этсин!
- ⁵ Тә Гүн хем Ай шөхле сачярка,
несиллербойы, гой, ол яшасын ^a.
- ⁶ Инсин орлан яйла бир ягмыр
кимин,

^a 71:5 *Ол яшасын* – кәбир голязмаларда ондан горксунлар.

ери суварян чабгалар кимин.
⁷ Онуң гүнлеринде адалатлык
 гүллесин.
 Ай йитип гидйәнчә
 абаданчылык болсун.
⁸ Деңизден-деңзе,
 Евфрат дерясындан ерин
 учларына ченли,
 гой, ол өз хөкүмини йөрөтсин.
⁹ Чөлде яшаянлар оңа баш эгсин,
 душманлары, гой, топрак
 яласын.
¹⁰ Таршыш шалары ве деңиз
 якасындакылар
 оңа пач-хырач төлесин,
 Шеба ве Себа шалары совгат
 гетирсин.
¹¹ Оңа әхли шалар, гой, тагзым
 этсин,
 оңа әхли миллетлер, гой,
 хызмат этсин.
¹² Чүнки ол халас эдйәр мэтәжи
 өзүне перят эденде,
 гарыбы-да, көмекчиси
 болмадык ынсанлары-да.
¹³ Онуң әжизлере, мэтәчлере
 рехими инйәр,
 ол мэтәчлериң жаныны аман
 галдырар.
¹⁴ Гораяр сүтемден, зорлукдан
 оларың жанларыны,
 назарында гымматлы оларың
 ганы.
¹⁵ Патыша, гой, узак яшасын!
 Шеба алтынындан оңа
 берилсин,
 онуң үчин элмыдама дога
 окалсын,
 узаклы гүн оңа алкыш
 айдылсын.
¹⁶ Юртда галла болелин болсун,
 дагларың депелеринде, гой,
 толкун атсын,

онуң хасылы Ливандакы дей
 көп болсун;
 шәхер халкы яйла оты кимин,
 гой, пажарласын.
¹⁷ Онуң ады бакы яшасын,
 Гүн астында онуң ады
 гүллесин,
 әхли халклар онда ялкансын,
 әхли миллетлер оңа, гой,
 багтлы дийсин.
¹⁸ Ысрайыл Худайына, Реббе
 алкышлар болсун!
 Гудратлары диңе Ол эдйәр.
¹⁹ Онуң шөхратлы адына бакы
 алкышлар болсун!
 Онуң шөхраты тутуш ерин
 йүзүне долсун.
 Омын! Омын!

²⁰ Йышай оглы Давудың дога-
 -дилеглери тамамланды.

ҮЧҮНЖИ КИТАП (72 – 88-нҗи мезмурлар)

72-нҗи мезмур

Асафың мезмуры

¹ Догрудан-да, Худай Ысрайыла
 йүреги пәк боланлара
 ягшыдыр.
² Йөне тас бүдрәпди мениң
 аякларым,
 тас тайыпды мениң
 гадамларым.
³ Чүнки текепбирлере гөриплик
 этдим:
 олар эрбетлик эдйән-де болса,
 абадан дурмушларының
 бардыгыны гөрдүм.
⁴ Чүнки олар жебир чекмейәне
 меңзейәр,
 оларың сагдын, семиз
 беденлери бар.

- ⁵ Олар бейлекилер ялы азап
чекмейэр,
бейлекилер ялы кынчылыга
дучар болмаяр.
- ⁶ Шоңа гөрә текепбирликлери
боюнларыны монжук кимин
безейэр,
зулум олары эгинбаш кимин
бүрейэр.
- ⁷ Ягдан яңа габаряр оларың гөзи,
гөвүн хыялларындан долуп-
-дашяр йүреги.
- ⁸ Олар яңсылаяр, бетпәл гүрлейэр,
гопбамсырап, зулум билен
горкузяр.
- ⁹ Оларың агызлары гөклере
хүжүм әйлейэр,
диллери болса ерде бош
затлары яңраяр.
- ¹⁰ Шонуң үчин Худай халкы
шолара тарап өврүлйэр,
оларың гепине гулак габардяр.
- ¹¹ Текепбирлер диййэр: «Худай
биләермикә?
Бейик Худай мундан
хабарлымыка?»
- ¹² Ине, текепбирлер шейле
гүрлейэр;
олар элмыдама гайгысыз-
гамсыз,
өз байлыгыны
артдыряндырлар.
- ¹³ Мен бидерек ере калбымы пәк
саклапдырын,
гүнә этмекден
сакланыпдырын.
- ¹⁴ Чүнки узаклы гүн кынчылыга
сезевар болдум,
хер сәхерде мен эжир чекдим.
- ¹⁵ «Мен хем шолар ялы гүрлежек»
диен болсадым,
онда Худайың халкының
өңүнде
- дөнүк болардым.
- ¹⁶⁻¹⁷ Муңа акыл етиржек болуп
пикире батдым,
эмма тә Худайың мукаддес
өйүне гирийәнчәм,
бу маңа жуда кын болуп
гөрүнди.
Шондан соң эрбетлерин
соңуна дүшүнип галдым.
- ¹⁸ Догрудан-да, Сен сүрчек
ерлерде гойдуң олары,
харабалыга дүшер ялы этдин
олары.
- ¹⁹ Олар бир салымда вес-вейран
болды,
вехимден яңа ёк болуп гитди!
- ²⁰ Эй, Таңры Сен пейда болан
вагтыңда,
дүйш гөрүп оянылан
пурсатдакы дей,
пужа чыкаарсың хыялларыны.
- ²¹ Калбым хасратдан яңа долуп-
дашанда,
йүрегим санжым-санжым
боланда,
- ²² надан болуп, дүшүнмәндирин,
хайван кимин болупдырын
Сениң өңүнде.
- ²³ Йөне шонда-да мыдама Сениң
билендирин,
Сен тутярсың мени голумдан.
- ²⁴ Несихатларың билен маңа ёл
гөркезийәрсин,
соңунда мени хормат билен
кабул эдерсин.
- ²⁵ Мениң гөклерде Сенден башга
кимим бар?
Сениң билен ерде-гөкде ёк
мәтәчлигим.
- ²⁶ Теним, йүрегим ысгындан
дүйшяр,
йөне Худай йүрек кувватым,
бакы несибәм.

- ²⁷ Догрудан-да, Сенден
узаклашянлар ёк болуп
гидер,
Өзүңе бивепалык эденлери
Сен ёк эдерсиң.
- ²⁸ Мениң үчин болса Худая
якынлашмак ягшыдыр.
Мен Хөкмүрован Ребби өзүме
пена эдиндим;
мен Онуң ахли эден
ишлерини ыглан эдерин.

73-нжи мезмур

Асафың маскили

- ¹ Эй, Худай, нәме үчин бизи
хемишелик ташладың?
Нәме үчин өриндәки
гоюнлара ловлаяр Сениң
газабың?
- ² Ятла Сен гадымдан Өзүң үчин
сайлан халкыңы –
Өзүңе тайпа эдинмек үчин
азат эденлериңи,
ятла Сен месген тутунан
Сион^а дагыңы.
- ³ Мүдими харабалыклара
ховлук-да, сал Сен назары –
душман вейран этди мукаддес
өйүңдәки ахли затлары.
- ⁴ Ыбадат өйүңде душманларың
арлап гыгырды,
олар нышанларыны шол ерде
дикди.
- ⁵ Олар гөйә гүр агачлыга
палталары айлап саян
кишиниң кешбиндедилер.
- ⁶ Инди болса ахли хашамларыны
бир пурсадың ичинде
палта, чекич билен
парчаладылар.
- ⁷ Мукаддес өйүңи ода якдылар,
Сениң месгениңи
харамладылар,
оны ер билен егсан этдилер.
- ⁸ Өз-өзлерине шейле дийдилер:
«Оларың барыны табын
эделиң».
- Худайың юрдундакы ахли
ыбадат өйлерини ода
бердилер.
- ⁹ Биз гөрмейәрис гудратлы
аламатлары,
инди хич бир пыгамбер хем
ёк;
хачана ченли шейле
болжагыны билйән
арамызда ёк.
- ¹⁰ Эй, Худай, душман хачана
ченли яңсыламалы?
Душман Сениң адыңа
эбедилик дил етирсинми?
- ¹¹ Нәме үчин голуңы ыза
чекйәрсиң?
Элиңи голтугыңдан чыкарып,
ёк эт олары!
- ¹² Эй, Худай, эзелден бәри Сен
Патышамсың,
ер йүзүңде халас эдиш
ишлерини бержай эдйәрсиң.
- ¹³ Гудратың билен Сен деңзи
бөлдүң,
деңиз аждархаларының
башларыны сувларда
дөвдүң.
- ¹⁴ Ливятаның^б башларыны күл-
-оврам эдип,
оны чөл вагшыларына шам
эдип бердин.
- ¹⁵ Гөзбашлар ярдырып,
булаклары акдырдың,

^а 73:2 *Сион* – бу Иерусалим шәһериниң бейлеки ады. Сөзлүге серет.

^б 73:14 *Ливятан* – деңиз аждархасы. Сөзлүге серет.

- хайбатлы дерялары гус-гуры
этдин.
- ¹⁶ Гүндиз Сениңки, гиже
Сениңки,
Сен гөгүң ышыкларыны,
Гүни беркараp этдин.
- ¹⁷ Ериң әхли чәклерини Сен
чекдин,
Сен томсы, гышы яратдың.
- ¹⁸ Я Реб, ятла душманың
яңсылайшыны,
акмак халкың Сениң адыңы
хар эдишини.
- ¹⁹ Вагшы хайванлара берме Өз
гумрың жаныны,
әбедилик унутма
пукараларың яшайшыны.
- ²⁰ Өз әхтиңи ятла,
чүнки юрдуң әхли буку
ерлери
зулум өйлеринден яна дос-
долы.
- ²¹ Эзиленлер рысва болмасын,
пукаралар, мәтәчлер адыңы
шөхратландырсын.
- ²² Эй, Худай, галк-да, даваң үчин
давалаш,
акмагың гүнузын Сени
яңсылайшыны ятла.
- ²³ Өз душманларыңың сеслерини
унутма;
Саңа гаршы баш
галдырянларың гохи
дынгысыз артяр.

74-нжи мезмур

- ¹ Айдымчылар топарының ёлбаи-
чысына. «Хеләк әтме» әхеңинде
айдылян. Асафың мезмуры. Нагма.
- ² Эй, Худай, Саңа шүкүр әдйәрис,

- Сен Өз барлыгыңы аян әдйән,
шүкүр әдйәрис,
Биз Сениң гудратларың хакда
айдырыс ^a.
- ³ Дийәрсин: «Өз белләң вагтым
геленде,
йүз гөрмезлик билен хөкүм
чыкараын Мен.
- ⁴ Ер ве онуң илаты титрән
вагтында,
Мендин онуң диреглерини
беркиден» *Села*
- ⁵ Өвүнжеңлере: «Өвүнмәң»
дийән,
әрбетлере: «Гүйжүңизе
даянмаң» дийән.
- ⁶ Сиз өз кувватыңыза магтанмаң,
енсәңизи дим-дик тутуп
гүрлемәң.
- ⁷ Чүнки еңиш не гүндогардан,
не гүнбатардан, не-де
чөлдендир.
- ⁸ Казылык әдйән диңе Худайдыр,
бирини песелдип, бирини
бейгелдйән Олдуp.
- ⁹ Чүнки кәсе Реббин элинде,
ол гүйчли гарылып,
көпүклейән шерапдан
долы.
- Реб газабы ве шерабы кәседен
гуяр:
ер йүзүниң әхли әрбетлери,
оны лөдересине ченли
ичерлер.
- ¹⁰ Мен болса элмыдама беян
эдерин,
Якубың Худайына нагма
айдарын.
- ¹¹ Ол әрбетлериң әхли кувватыны
сындырар,

^a 74:2 Биз Сениң гудратларың хакда айдырыс – бу жүмле кәбир голязмаларда Сениң гудратларыңы жар әдйәрлер дийип душ гелйәр.

догруларың кувватыны болса
Ол беленде галдырар.

75-нжи мезмур

¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Киришли саз гураллары
үчин. Асафың мезмуры. Нагма.

² Худай Яхудада мешхурдыр,
Онуң ады Ысрайылда
бейикдир.

³ Онуң чадыры Салимдедир ^a,
Онуң меканы Сиондадыр.

⁴ Ол шол ерде дөвди
отлы пейкамлары хем-де
галканы,
гылыжы хем-де сөвеш
ярагларыны. *Села*

⁵ Сен нур дей шөхле сачярсың,
авлаглара бай болан
даглардан дабаралысың.

⁶ Арслан йүреклилер олжасыны
алдырдылар,
олар бакы ука гитдилер.
Иң гүйчлүлериң хич бириниң-де
элини галдырмага гурбы
чатмады.

⁷ Эй, Якубың Худайы, Сениң
кэйинжинден
атлар, сөвеш арабалары доңуп
галдылар.

⁸ Сен вехимлисін!
Газаба мүнөнде ким дуруп
билер?

⁹⁻¹⁰ Сен гөклерден ыглан этдиң
карары;
ер йүзүниң әхли пукарасыны
халас этмәге,
Сен казылык этмек үчин аяга
галдың,
шонда ер йүзи әйменип,
үмсүмлик болды. *Села*

¹¹ Саңа өвги газандырар хатда
ынсан газабы,
газабыңдан гутуланлар-да
Саңа өвги айдарлар.

¹² Бейик Худайыңыза садака айдың,
олары берің,
төверегиндәкилериң бары
вехимли Худая
совгат гетирсин.

¹³ Шазадаларың рухуны
сындырян Олдур,
ер йүзүниң шаларына
вехимли Олдур.

76-нжы мезмур

¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Едугуның мукамына
лайыклыкда. Асафың мезмуры.

² Мен Худая перят эдйэрин,
мени эшидери ялы перят
эдйэрин.

³ Мушакгатлы гүнүмде Таңрыны
агтарың,
голларымы гижесине
дынувсыз гөге герйэрин,
мениң жаным теселлини
кабул этмейэр.

⁴ Худайы ятлап, ахы-нала
чекйэрин,
Ол хакда оя батярын, рухум
ысгындан дүшйэр. *Села*

⁵ Сен мениң гөзлерими укудан
гойдуң,
ынжалыкдан гачып, гүрлөп
билмейэрин.

⁶ Гадымы гүнлер, көне дөвүр
барада
оя батярын.

⁷ Ятлаярын,
гижесине өз йүрегим билен
сөхбет эдйэрин

^a 75:3 Салим – бу Иерусалим шәхериниң бейлеки ады.

ойланярын, рухум ичгин-
ичгин чинтгейэр:

⁸ Эйсем Таңры эбедилик рет
эдәйдими?

Инди менден асла разы
болмазмы?

⁹ Эйсем сөйгүси эбедилик
кесиләйдими?
Берен сөзлерини хич хачан
бержай этмезми?

¹⁰ Худай мерхемент этмеги
унудайдымы?
Гахарында рехим-
шепагатыны бес эдәйдими?

Села

¹¹ Дийдим: «Бейик Худай инди
тарапымызы тутмаяр –
бу мени лапыкеч эдйәр».

¹² Мен Реббин эденлерини яда
саларын,
Сениң гадымы гудратларыңы
ятлап гечерин.

¹³ Әхли ишлериң барада пикир
эдерин,
Сениң бейик ишлериң барада
оя батарын.

¹⁴ Сениң ёлун мукаддесдир, әй,
Худай,
Худайымыз ялы бейик хайсы
худай бар?

¹⁵ Сен гудратлары эдйән
Худайсың,
Сен халклар арасында
гүйжүңи аян эденсиң.

¹⁶ Сен кувватлы голуң билен Өз
халқың:
Якубың, Юсубың
несиллерини азат әйледиң.

Села

¹⁷ Әй, Худай, сувлар Сени
гөрдүләр,
Сени гөрөнлеринде хедер
этдилер,

дүйпсүз чуңдуклар
галпылдадылар.

¹⁸ Булутлар ягмыр дөкдүләр,
гөкләр гүбүрдедилер,
пейкамларың чар тарапа
учдулар.

¹⁹ Харасат ичинде гүррүлдиниң
сеси яңланды,
йылдырымларың дүнйәни
ягтыландырды,
ер титрәп, лерзана гелди.

²⁰ Сениң ёлуң деңиз ичреди,
Сениң ёдан хайбатлы сувлар
ичреди,
эмма аяк ызларың
гөрүнмейәрди.

²¹ Сен халқыңа Мусаны, Харуны
чопан белледиң,
олара гоюн сүрүсине дек Сен
ёл гөркездиң.

77-нҗи мезмур

Асафың маскили

¹ Әй, халкым, таглыматыма
дыкгат бер,
мениң сөзлериме гулак гой.

² Мен сизе тымсал айдып
берейин,
гадымыетиң сырларыны баян
эдейин.

³ Эшиден ве билен затларымызы,
аталарымызың bize
айданларыны.

⁴ Олары зүрятларыңдан
гизлемерис биз;
Реббин шанлы ишлерини,
гүйч-кувватыны,
Онуң гөркезен гудратларыны,
гелжек несле ыглан эдерис.

⁵⁻⁸ Гелжек неслин,
инди догулжакларың билери
ялы,

- оларың хем өз нобатында
чагаларына айдары ялы,
умытларыны Худая баглары ялы,
Худайың эденлерини унутман,
Онуң парзларыны саклары ялы,
йүреклери Худая вепа
бермедик,
рухы Оңа садык болмадык
аталары дей
дикдүшди, питнечи болмазы
ялы,
Ол Якубың неслине –
Ысрайыл халкына кануны
берди.
Перзентлерине оны
өвретмеклиги
ата-бабаларымыза Ол эмир
этди.
- ⁹ Ок-яй билен ярагланан
Эфраим несли,
совеш гүнүндө өкже гөтерди.
- ¹⁰ Олар Худайың эхтини
сакламадылар,
Онуң канунына гөрө
йөрөмөкден
йүз дөндүрдилер.
- ¹¹ Унутдылар Онуң ишлерини,
олара гөркезен гудратларыны.
- ¹² Ол Мүсүр юрдунда, Зоган
дүзүндө,
аталарының өңүндө гудратлы
ишлери этди.
- ¹³ Ол деңзи бөлди, олары ондан
гечирди,
сувлары бир үйшмек кимин
дурузды.
- ¹⁴ Гүндизине ёл гөркезди Ол
булут билен,
бүтин гиче – одуң ягтысы
билен.
- ¹⁵ Ол чөлде гаяны ярды,
чуңлуклардан дей
- олары болелин сувдан
гандырды.
- ¹⁶ Ол гаядан сувлар чоғдурды,
сувлары дерялар кимин
акдырды.
- ¹⁷ Йөне шонда-да Оңа гаршы гүна
этмеги,
чөлде Бейик Худай гаршы
баш гөтермеги,
довам этдилер.
- ¹⁸ Йүреклеринде Худайы сынага
салып,
өз күйсөн иймитлерини талап
этдилер.
- ¹⁹ Худая гаршы сөзлөп, шейле
дийдилер:
«Худай чөлде сачак язып
билерми?»
- ²⁰ Хава, Ол гаяны ярып, сувлар
чоғдурды,
акарлары долуп-дашдырды,
эмма Өз халкына чөрек берип
билерми?
Оны эт билен үпжүн эдип
билерми?»
- ²¹ Реб муны эшиденде дергазап
болды,
Якуп халкына гаршы ялын
туташды,
Ысрайыл халкына газабы өр
боюна галды.
- ²² Себәби олар Худая иман
этмеди,
Онуң халас эдиш гүйжүне
бил багламады.
- ²³ Муңа гарамаздан, Ол асмана
буюрды,
гөклериң гапыларыны ачып
гойберди.
- ²⁴ Олар иер ялы үстлерине манна
ягдырды,
олара гөклериң галласыны
иберди.

- ²⁵ Адам огуллары перишделерин
чөрегини ийди,
Ол оlara болелин иймит
иберди.
- ²⁶ Гөклерде гүндогар елини Ол
өвүсдирди,
кувваты билен гүнорта елини
Ол гөнүкдирди.
- ²⁷ Эт ягдырды үстлерине бир
тозан кимин,
ганатлы гушлары – деңиз
чөгеси кимин.
- ²⁸ Булары гачырды
чадырларының араларына,
месгенлериниң даш-
төверегине.
- ²⁹ Олар герк-гәбе ийип дойдулар,
себәби Ол оларың күйсән
задыны берди.
- ³⁰ Эмма хениз ислеглеринден эл
гөтермәнкә,
иймитлери хениз
агызларындака,
- ³¹ Худайың газабы оларың
үстүнден инди.
Ол оларың иң даявларыны
өлдүрди,
Ысрайылың новжуванларыны
ере гаплады.
- ³² Эмма шонда-да гүнәлерини
довам этдилер,
Онуң гудратларына
ынанмадылар.
- ³³ Шоңа гөрә, оларың гүнлерини
пужа чыкарды,
йылларыны ховп-хатара
гаплады.
- ³⁴ Олары өлдүрән махалы Оны
агтарярдылар,
тоба эдип, эржеллик билен
Оны гөзлейәрдилер.
- ³⁵ Олар Худайың өзлериниң
гайсыдыгыны
- Бейик Худайың өзлеринин
Пенакәридигини
ятлардылар.
- ³⁶ Олар агызлары билен Оңа
яранярдылар,
эмма диллери билен ялан
сөзлейәрдилер.
- ³⁷ Йүреклери болса Оңа садык
дәлдилер,
олар Онуң әхтине
бивепадылар.
- ³⁸ Йөне рехим-шепагат эдип,
оларың гүнәсини Ол
багышлады,
олары хеләк этмеди,
гахарыны көп гезек олардан
совды,
бүтин газабыны ояндырмады.
- ³⁹ Онуң ядындады оларың бир
ынсандыгы,
гечип гидйән ве доланмаян
бир шемалдыгы.
- ⁴⁰ Нәче гезек чөлде Оңа гаршы
баш галдырдылар,
сәхрада Оны
гамландырдылар!
- ⁴¹ Худайы өвран-өвран сынап
гөрдүлөр,
Ысрайылың Мукаддесини
өжүкдирдилер.
- ⁴² Ятламадылар Онуң гүйжүни,
олары душмандан азат эден
гүнүни.
- ⁴³ Мүсүрде гөркезен
аламатларыны,
Зоган дүзүндәки
гудратларыны:
- ⁴⁴ олар деряларындан ичмесин
дийип,
Ол акарларыны гана өвүрди.
- ⁴⁵ Олары ялмап-ювутсын дийип,
үстлерине сиңек сүрүсини
иберди.

- Олары башагай этсинлер
дийип,
гурбагалар иберди.
- ⁴⁶ Гемрижи чекиртгә берди
хасылларыны,
юумуртгадан чыкан чекиртгә –
зэхмет рэхнетлерини.
- ⁴⁷ Долы билен вейран этди
үзүмлерини,
чабга билен – инжир
агачларыны.
- ⁴⁸ Дола берди мал-гараларыны,
йылдырымлара – сүрүлерини.
- ⁴⁹ Оларың үстлерине иберди,
Өз гахарының ховруны,
газабы, дергазабы хем-де
беланы –
гырян перишделерің бир
топарыны.
- ⁵⁰ Ол ёл берди Өз газабына:
өлүмден горамады олаң
жаныны,
мергә берди өмүрлерини.
- ⁵¹ Мүсүрде хеләкледі әхли
новбахарлары –
Хамың чадырларындакы
илкинжи зүрятлары.
- ⁵² Өз халкыны болса гоюнлар
кимин ёла рована этди,
чөлде олары бир сүри кимин
Ол угрукдырды.
- ⁵³ Олары ховп-хатардан горап
әкитди,
эйменмедилер,
душманларыны болса деңиз
юутды.
- ⁵⁴ Гетирди олары Өз мукаддес
юрдуна –
элинің еңип алан дагына.
- ⁵⁵ Миллетлери оларың өңүнден
ковды,
чадырларында Ысрайыл
тирелерини орнатды,
- мүклерини пайлап, олара
мирас хөкмүнде берди.
- ⁵⁶ Олар болса хениз-де Бейик
Худайы сынаярдылар,
Оңа гаршы баш
галдырардылар,
парзларыны бержай
этмейәрдилер.
- ⁵⁷ Дәнип, аталары дек
бивепадылар,
әхтибарсыз кеман кимин
ынамсыздылар.
- ⁵⁸ Оны өжүкдирийәрдилер
сеждегәхлери билен,
габанжаңлыгыны оярардылар
бутлары билен.
- ⁵⁹ Худай эшидип, газаба мүнди,
Ысрайылы бүс-бүтинлей рет
этди.
- ⁶⁰ Ынсанлар арасындакы месгени
болан
Шилодакы чадырыны терк
этди,
- ⁶¹ Есирлиге берди Өхт сандыгыны,
душманларың элине – Өз
шөхратыны.
- ⁶² Өз халкыны гылыжа берди,
Өз сайлан халкына дергазап
болды.
- ⁶³ Йигитлерини от ялмап юутды,
гызларына той айдымлары
айдылман галды.
- ⁶⁴ Руханылары гылычдан өлди,
оларың дул хатынлары яс
тутуп билмеди.
- ⁶⁵ Шонда Таңры галкды укудан
оянан кимин,
шерапдан айналмадык бир
эркек кимин.
- ⁶⁶ Ол душманларына өкже
гөтертди,
олары бакы рысвалыга
сезевар этди.

- ⁶⁷ Ол Юсубын чадырыны рет этди,
Эфрайымың тиресини
сайламады-да,
⁶⁸ сайлап алды Яхуда тиресини –
Өзүниң сөөн Сион дагыны.
⁶⁹ Мукаддес өйүни Ол бина этди,
белент гөклер дей,
эбедилик беркарар эден
дүңйәси кимин.
⁷⁰ Өз бендеси Давуды сайлап,
оны гоюн агылындан Ол
алды.
⁷¹ Оны сайлап-сечен миллети
Ысрайыла –
Өз халкы болан Якуп несLINE
чопанчылык этмеклик
үчин,
гузулы гоюнларың ызындан
Ол алып галды.
⁷² Давут пәк йүрек билен олары
бакды,
олары өкде эллери билен ол
угрукдырды.

78-нҗи мезмур

Асафың мезмуры

- ¹ Эй, Худай, кесеки миллетлер
Сениң сайлан топрагыңа
аралашдылар,
мукаддес ыбадатханаңы
харамладылар,
Иерусалими вейран этдилер.
² Сениң бенделериниң
жесетлерини бердилер гөк
гушларына,
Сениң садыкларыңың этини –
ерин вагшы хайванларына.
³ Иерусалимиң даш-төверегине
сув кимин оларың ганларыны
дөкдүлөр,
олары жайлан болмады.
⁴ Гоңшуларымыза болдук биз
гүлки,

- төверегимиздәкилере – рысва,
ойнатгы.
⁵ Я Реб, хачана ченли
гахарланжак?
Бизе мүдимилик
гахарланжакмы?
Габанжаңлыгың от дей
ловлап янжакмы?
⁶ Сен Өз газабыңы дөк
Сени танамаян миллетлерин
үстүне,
адыңы чагырмаян
шалыкларың үстүне.
⁷ Чүнки олар юутдылар Якуп
халкыны,
вес-вейран этдилер онуң
юрдуны.
⁸ Аталарымызың гүнәлерини
бизе йүклемә,
бизи гаршыламага ховлуксын
Сениң рехимиң,
чүнки жуда тапдан
дүшендирис биз.
⁹ Эй, Худай, Халасгәримиз!
Өз шанлы адыңың
хатырасына,
Сен ярдам әйле,
Өз адыңың хатырасына,
бизи халас эт, гүнәден сапла.
¹⁰ «Оларың Худайы ниреде?»
дийип,
гой, миллетлер айтмасын.
Сениң бенделерин дөкүлән
ганларының алынянлыгы
гөз алнымызда, гой,
миллетлер билсин.
¹¹ Хузурыңа туссагларың наласы
етсин;
өлүмә хөкүм эдиленлери
гора Сен Өз бейик гүйжүңе
гөрә.
¹² Я Таңры, гоңшуларымызың
Сени яңсылан яңсыларыны

еди эссе эдип оларын
башындан индер.

- ¹³ Онсон биз – Сениң халкың,
өриң сүрүси,
шүкүр эдерис Саңа эбеди,
шөхратыңы беян эдерис
несиллербойы.

79-нжы мезмур

¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. «Әхт лилиясы» ахеңинде
айдылян. Асафың мезмуры.

- ² Эй, Ысрайыл Чопаны,
Эй, Юсуба сүрә дей ёл
Гөркезийән, гулак гой!
Эй, керупларың үстүнде
Отуран, нур сач!

- ³ Эфрайымың, Бениаминиң,
Манашаң өнүнде;
гүйжүңи ояр, гел-де халас эт.

- ⁴ Эй, Худай, Сен бизи дикелт,
йүзүң нур сачсын, халас
болалы.

- ⁵ Я Хөкмүрован Худайымыз Реб!
Өз халкың дога-дилеглерине
Сен хачана дек болжак
гахарлы?

- ⁶ Сен оларга гөзяшлы чөрек
ийдирдиң,
гөзяшларыны сув кимин
ичирдиң.

- ⁷ Гоңшы халклар биз бабатда
жедел эдйәрлер,
душманларымыз үстүмизден
гүлйәрлер.

- ⁸ Бизи дикелт, эй, Хөкмүрован
Худай!
Йүзүң нур сачсын, халас
болалы.

- ⁹ Үзүм нахалыны Сен Мүсүрден
гетирдиң,
миллетлери ковуп, оны
отуртдың.

- ¹⁰ Сен онуң үчин тайярладың
топрагы,
ол көк уруп, долдурды юрды.

- ¹¹ Даглар бүренди онуң саясына,
әпет кедр дарагты –
шахаларына.

- ¹² Ол деңзе ченли узатды
шахаларыны,
деря ченли – өз пудакларыны.

- ¹³ Эмма хер өтегчинин
онуң мивесини ёлуп билери ялы,
Сен онуң хаятларыны
нәме үчин вейран эйледиң?

- ¹⁴ Токай екегапаны оны дагадяр,
мейдан жандарлары оны
гемирийәр.

- ¹⁵ Долан, эй, Хөкмүрован Худай!
Гөклерден сал Сен назары,
гөр бу үзүм багыны –

- ¹⁶ элиң отурдан бу нахалыны,
Өзүң үчин кувватландыран
ынсан оглуңы.

- ¹⁷ Олар оны отда якдылар,
оны чапдылар.
Гой, олар Сениң газаплы
бакышыңдан
йитип гитсинлер.

- ¹⁸ Эмма көмек эт сагындакы ынсана
Сен оны Өзүң үчин
гетиренсиң кемала

- ¹⁹ Шонда йүз өвүрмерис Сенден
хич хачан;
бизе яшайыш бер, чагыraryс
Сениң адыңы.

- ²⁰ Бизи дикелт, я Хөкмүрован
Худайымыз Реб!
Йүзүң нур сачсын, халас
болалы.

80-нжи мезмур

¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Гититде. Асафың мез-
муры.

- ² Кувватымыз болан Худая
нагмалар айдың,
Якубың Худайына жошуп
хешелле какың.
- ³ Мукама башлан:
депрек, хош овазлы лираны,
арфаны чалың.
- ⁴ Тэзе Ай, долан Ай вагтында,
байрам гүнүмизде сурнайлар
чалың.
- ⁵ Чүнки бу – Ысрайылын
парзлары,
Якуп Худайының берен
адалатлы хөкүмлери.
- ⁶ Юсуп несли Мүсүрден чыкып
гайданда,
Худай муны оңа дүзгүн
хөкмүндө берди.
Мен бир нэтаныш дилиң
овазыны эшитдим:
- ⁷ «Мен гершини дындырдым
йүкден,
сениң эллериң халас болды
себетден.
- ⁸ Мушакгат ичинде чагырдың,
сени халас эйледим,
гөк гүррүлдисинден Мен
жогап бердим.
Мерибаның боюнда сени
сынадым. *Села*
- ⁹ Диңле, эй, халкым, хабардар
эдейин сени:
эй, Ысрайыл, вах, диңлән
болсадың Мени!
- ¹⁰ Ят худай араңызда болмасын,
кесеки худая сежде этмегин.
- ¹¹ Мен – Реб, сениң Худайың,
чыкардым Мен сени Мүсүр
юрдундан.
Агзыңы гинден ач, оны
долдурайын.

- ¹² Эмма халкым сесиме гулак
асмады,
Ысрайыл Маңа табын
болмады.
- ¹³ Шонун үчин ниетлерине гөрә
яшасын дийип,
Мен олары кесир
йүреклерине табшырдым.
- ¹⁴ Вах, халкым Маңа гулак асан
болсады!
- Ысрайыл Мениң ёлумдан
йөрән болсады!
- ¹⁵ Шонда тиз боюн эгдирердим
ягыларыны,
душманларына гөнүкдирердим
Мен Өз элими.
- ¹⁶ Ребби йигренйәнлер оңа ялым-
юлум эдерди,
кысматлары эбеди довам
эдерди.
- ¹⁷ Мен оңа сайлама бугдай
ийдирердим,
гаядан акан бал билен оны
дойрардым».

81-нҗи мезмур

Асафың мезмуры

- ¹ Худай Өз межлисинде орнуна
гечип,
ылахы барлыкларың ^a
арасында казылык эдйәр.
- ² Худай шейле диййәр:
«Хачана дек адалатсыз
казылык эдип,
сиз эрбетлере тарапгөйлик
этмекчи? *Села*
- ³ Адалатлы чөзүң гарыбың,
етимиң даваларыны,
гораң эзилениң, мәтәжиң хак-
хукугыны.
- ⁴ Халас эдиң эҗиз билен мәтәжи,

^a 81:1 *Ылахы барлыклар* – сөзмө-сөз тержиме: *худайлар*.

- эрбетлерин голундан азат
эдиң олары.
- ⁵ Сиз билмейэрсиниз,
дүшүнмейэрсиниз,
сиз гараңкылыкда
йөрейэрсиниз,
ериң бинятлары лерзана
гелйэр».
- ⁶ Мен диййэрин: «Сиз
худайларсыңыз,
Бейик Худайың огуллары –
сизиң барыңыз.
- ⁷ Эмма адам оглы кимин сиз
өлөрсиниз,
шазадалар кимин
йыкыларсыңыз».
- ⁸ Галк, эй, Худай, казылык эт
ериң йүзүне
чүнки Сениңкидир эхли
миллетлер.

82-нжи мезмур

- ¹ *Нагма. Асафың мезмуры.*
- ² Эй, Худай, дымма,
эй, Худай, үмсүм, бипервай
болма.
- ³ Серет, душманларың питне
турузяр,
Сени йигренйәнлер
башларыны галдыряр.
- ⁴ Сениң халкыңа гаршы эрбет
ниет эдинйэр,
Сениң гораянларыңа гаршы
дил бирикдирийэр.
- ⁵ Диййэрлер: «Гелиң, ёк эдели,
гой, олар миллет болмасын,
мундан бейләк Ысрайылың ады,
гой, агзалмасын».
- ⁶ Олар бир чукура түйкүрип, дил
бирикдирийэр
хем-де Саңа гаршы эхт
баглашяр:
- ⁷ Эдомлар ве ысмайыллар,

- моваплар ве хагарлар,
⁸ Гебал, Аммон хем-де Амалек,
Пилишт хем-де Суруң илаты,
⁹ Ашур-да гошулды,
олар Лут огулларыны
голдады. *Села*
- ¹⁰ Сен Мидяна хем-де Кишон
чайында
Сисера билен Ябына
эденлериңи
оларың башындан индер.
- ¹¹ Олар Эндорда хеләк эдилди,
олар топрагың дөкүнине
өврүлди.
- ¹² Ореп ве Зееп ялы эт
сердарларыны,
Зебах ве Салмунна дек – эхли
серкердесини.
- ¹³ Олар: «Гелиң, Худайың
өрүлериңи
өзүмизе мүлк эдинели»
дийдилер.
- ¹⁴ Эй, Худайым, түвелейдәки
тозана,
ел өңүндәки харпыга өвүр
олары.
- ¹⁵ Одуң токайы көйдүрши кимин,
ялың даглары отлайшы
кимин,
- ¹⁶ харасадың билен ковала Сен
олары,
апы-тупаның билен горкуз
олары.
- ¹⁷ Утанжа гапла олаң йүзүни,
я Реб, шонда олар агтарар
Сениң адыңы.
- ¹⁸ Бакы рысва болуп, гой, довла
дүшсүн,
утанч ичинде ёк болуп гитсин.
- ¹⁹ Гой, олар билсин: Реб – диңе
Сенсиң,
тутуш ериң Бейик
Худайысың!

83-нжи мезмур

¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Гититде. Кораның не-
силлериниң мезмуры.

² Эй, Хөкмүрован Реб!

Сениң месгениң нененеси эзиз!

³ Реббиң ховлуларыны күйсәп,
мениң жаным ысгынган
дүшйәр;

йүрегим, теним дири Худая
шатланып, нагмалар айдяр.

⁴ Сениң гурбанлык сыпаң янында
хатда серче хем тапяр өзүне
бир өй,

гарлавач хем – өз чагалары
үчин хөвүртге,

эй, Хөкмүрован Реб,
Патышам хем-де Худайым!

⁵ Багтлыдыр Сениң өйүңде
месген тутанлар,

олар мыдама Сени
шөхратландырарлар. *Села*

⁶ Багтлыдыр Сенден кувват
аланлар,

калбында Сиона элтйән ёлы
арзувланлар!

⁷ Олар Агы-перят жүлгесинден
геченде,

ол ер чешмелер меканына
өврүлйәр,

гүйки ягыш ол ере берекет
берйәр.

⁸ Оларың кувваты барха
мөвжейәр,

Сионда Худайың хузурында
хэзир боларлар.

⁹ Я Хөкмүрован Худайымыз Реб,
эшит догамы,

диңле мени, эй, Якубың
Худайы! *Села*

¹⁰ Эй, Худай хошамай серет
патыша – галканымыза,

мерхемент эт Өз
сечип-сайланыңа.

¹¹ Чүнки Сениң ховлуларында
гечен еке гүн
башга ерде гечен мүң гүнден
ягышы.

Эрбетлериң чадырларында мен
яшанымдан,
Худайымың өйүниң
босагасында дураным ягышы.

¹² Чүнки Худайымыз Реб –
Гүнүмиз ве галканымыз,
Ол мерхемент ве шөхрат
берйәр;

Ол догры ёлдан йөрейәнлерден
хич бир ягышылыгыны
гайгырян дэлдир.

¹³ Эй, Хөкмүрован Реб!
Саңа бил баглаянлар нэхили
багтлы!

84-нжи мезмур

¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Кораның несиллериниң
мезмуры.

² Я Реб, Сен Өз юрдуңа мерхемент
этдиң,

Якуп халкының
абаданлыгыны ене
гайтарып бердиң.

³ Өз халкыңың этмишлерини
гечирдиң,
онуң эхли гүнэлерини Сен
багышладың. *Села*

⁴ Эхли газабыңы Сен
жылавлдың,
ёвуз газабыңы Сен
көшешдирдиң.

⁵ Эй, бизи халас эйлейән Худай,
багтыяр гүнлеримизи ене-де
гайтар,
бизе болан гахар-газабыңдан
эл гөтер.

⁶ Сен гахарланжакмы бизе эбеди?

Несилден-несле гечиржекми

Өз гахарыңы?

⁷ Халкыңың Сенде шатланып

билери ялы,

Сен бизи гайтадан дикелтжек

дөлми?

⁸ Я Реб, бизе садык сөйгиңи

гөркез,

Өз халас эдишиңи бизе

пешгеш эт.

⁹ Диңләрин Бейик Худайың

айтжакларыны.

Ол халкының, садыкларының

гайтадан акмаклык этмези ялы,

олара вада берйәр

парахатлыгы.

¹⁰ Онуң шөхратының юрдумызда

месген тутары ялы,

Ол Өзүнден горкянлары

догрудан-да, хемише халас

эtmөгe тайяр!

¹¹ Сөйги билен вепадарлык

бирлешер,

догрулык парахатлык билен

биригер.

¹² Вепадарлык ерден гөгерер,

догрулык-да асмандан гарар.

¹³ Хава, Реб ягшы затлары берер,

топрагымыз өз хасылыны

эчилер.

¹⁴ Догрулык Онуң өнүнден йөрәр,

Онуң гадамларына ёлы

тайынлар.

85-нжи мезмур

Давудың догасы

¹ Я Реб, гулак гой, маңа жогап бер,

чүнки мен гарып ве

мэтэчдирын.

² Жанымы гора, мен Саңа садык,

Өзүңе бил баглаян бендэңи

Сен халас эйле;

мениң Худайым Сенсиң.

³ Я Таңры, маңа мерхемент эйле,

мен узаклы гүн Саңа перят

эдйэрин.

⁴ Сен шатландыр Өз бендэңиң

калбыны,

чүнки Саңа, эй, Таңры,

табшырырын жанымы.

⁵ Я Таңры, Сен ягшы ве

гечиримли,

Сени чагырянларың барына

эчилйэрсиң

садык сөйгиңи.

⁶ Я Реб, гулак гой мениң догама,

дыкгат бер перядымың

дат-бидадына.

⁷ Мушакгатлы гүнүмде чагырян

Сени,

чүнки Сен берерсиң маңа

жогабы.

⁸ Я Таңры, худайлар арасында

Сен кимин ёкдур,

Сениң ишлериңе тай гелжек

ёкдур.

⁹ Я Таңры, ярадан миллетлериң

эхлиси гелип,

Сениң гашыңда сежде

эдерлер,

Сениң адыңа шөхрат

айдарлар.

¹⁰ Чүнки Сен бейиксиң,

ажайып ишлери эдйән хем

Сенсиң,

диңе Сенсиң – еке-тэк Худай.

¹¹ Я Реб, хаыкатыңда гезерим ялы,

маңа өврет Сен Өз ёлуңы.

Сениң адыңдан горкарым ялы,

Өзүңе багла мениң йүрегими.

¹² Я Таңры, мениң Худайым,

тутуш калбым билен Саңа

шүкүр эдйэрин,

Сениң адыңы элмыдама

тарып эдерин.

- ¹³ Чүнки маңа болан садык
сөйгич бейикдир,
Сен жанымы өлүлөр
дүйөсүндөн халас эйледин.
- ¹⁴ Эй, Худай, текепбирлер
гаршыма галяр,
залымлар топары мени
өлдүржек боляр,
олар Сен барада хич ойланмаяр.
- ¹⁵ Сен болса, я Танры, рехимли,
мерхеметли Худайсың,
Сен гиң гөвүнли, өрөн вепалы,
садык сөйгө бай.
- ¹⁶ Маңа назар сал-да, мерхемет эйле,
гужур-гайратыңдан бер Өз
бендөңө,
кенизиң оглуны Сен халас
эйле.
- ¹⁷ Өз хошамайлыгыңдан бир
нышан гөркез,
мени йигренйәнлер оны
гөрүп, утанжа галсын.
Себәби, я Реб, Сен көмөк этдиң,
Сен маңа гөвүнлик бердин.

86-нжы мезмур

- ¹ *Кораның несиллерине. Мезмур.
Нагма.*
- ² Реб шәхериниң биняды
мукаддес даглардадыр.
Реб сөййәр Якуп халкының
эхли месгенлерини,
айратын-да Сионың
дервезелерини.
- ³ Эй, Худай шәхери!
Сен хакда шөхратлы затлар
айдылар. *Села*
- ⁴ Реб шейле диййәр:
«Өзүми танаянларың янында

Мен Рахабы ^a ве Бабылы
агзайын,
Пилишт, Сур, Эфиопия
юртларыны ятлайын;
Диййәрлер: „Бу адам Сионда
доглан“».

- ⁵ Сион бабатда шейле айдылар:
«Бу адам хем, ол адам хем шу
ерде доглан».
Бейик Худайың хут Өзи оны
беркараар эдер.
- ⁶ Реб «Бу адам Сионда доглан»
дийип,
халкларың санавыны язанда
белләр. *Села*
- ⁷ «Мениң эхли гөзбашларым
Сионда» дийип,
багшылар ве тансчылар
бирагыздан айдарлар.

87-нжы мезмур

- ¹ *Нагма. Кораның несиллериниң
мезмуры. Айдымчылар топары-
ның ёлбашчысына. Киришли саз
гуралында айдылан нагма. Эзра
неслинден Хейманың маскили.*
- ² Я Реб, мени халас эйлейән
Худай,
гиже-гүндиз гашыңда
дат-перят этдим.
- ³ Сениң хузурыңа дога-дилегим
барсын,
диңле мениң дат-перядымы.
- ⁴ Чүнки мушакгатлардан
долудыр жаным,
өлүлөр дүйөсине
голайландыр мең өмрүм.
- ⁵ Мен габра инип баряндардан
сайылдым,

^a **86:4 Рахан** – гадымы роваятларда душ гелйән әпет деңиз жандары. Бу ерде Мүсүр
диен маныда гелйәр. Сөзлүгө серет.

- бир межалсыз адам дек
болдум.
- ⁶ Мен өлүлөр арасына ташланып,
Сени инди асла яда салмаян,
Сениң элинден узага дүшүп,
габырда ятан жесет дек болдум.
- ⁷ Сен мени габырң дүйбүндө,
түмлүкдө, чуңлукда гойдуң.
- ⁸ Сениң газабыңың лабыры
үстүмө инди,
эхли толкунларың мени
юмурды. *Села*
- ⁹ Дост-яранларымдан мени
айырдың,
мени оlara йигренжи этдиң.
Дашымдан багланан, чыкып
билмейән.
- ¹⁰ Хасратдан яна күтелди гөзүм,
я Реб, хер гүн Сени чагырдым,
мен эллерими Саңа узатдым.
- ¹¹ Сен гудратлары мерхумlara
этжекми?
Өлүлөр Саңа өвги айдармы?
Села
- ¹² Сениң сөйгиң жар эдилерми
габырда,
Сениң вепадарлыгың –
хеләкчилик еринде?
- ¹³ Гудратларың билинйәрми
түмлүкдө,
Сениң догрулыгың –
унудылма юрдунда?
- ¹⁴ Мен болса, я Реб, Саңа перят
эдйәрин,
ир сәхерде Саңа дога эдйәрин.
- ¹⁵ Я Реб, нәме үчин рет эдйән
мени?
Нәме үчин гизлейән менден
йүзүңи?
- ¹⁶ Мен чагалыкдан бәри гөргүли,
өлүм халында,
ховпларыңа учрап, умытдан
дүшдүм.
- ¹⁷ Сениң газабың үстүмө инди,
вехимиңиң хужүмлери мени
юмурды.
- ¹⁸ Олар узаклы гүн сил дек габаяр,
эхли тарапдан төверегими
гуршаяр.
- ¹⁹ Узаклашдырдың менден
достларымы, якинларымы,
гараңкылык – ялңыз
ёлдашым.

88-нжи мезмур

- ¹ *Эзра неслинден болан Эйтаның
маскили*
- ² Я Реб, элмыдама Сениң
сөйгиңе нагма айдарын,
дилим вепадарлыгыңы баян
эдер несилден-несле.
- ³ Дийдим: «Сениң сөйгиң бакы
беркарап,
вепадарлыгың гөклөр дей
мәкәм».
- ⁴ Дийдин: «Сайланым билен
Мен әхт баглашдым.
Өз гулум Давуда Мен касам
этдим:
- ⁵ „Әбеди беркарап эдерин сениң
неслиңи,
несиллербойы бина эдерин
сениң тагтыңы“». *Села*
- ⁶ Я Реб, гөклөр өвги айтсын
гудратларыңа,
мукаддеслер межлисинде –
вепадарлыгыңа.
- ⁷ Чүнки гөклөрдө Реббе тай
гелжек бармы?
Ылахы барлыкларың
арасында Реб дейин бармы?
- ⁸ Худай мукаддеслер
маслахатында өрән
хайбатлы,
төверегиндәкилериниң
хеммесинден вехимли.

- 9 Я Хөкмүрован Бейик Худай!
 Сен дек, я Реб, кувватлы
 бармы?
 Вепадарлыгың гуршаяр Сени.
 10 Гудузлан деңзе йөредйән Өз
 хөкүмини,
 толкунлары мөвжәнде,
 көшешдирйән олары.
 11 Сен маслык кимин
 мынжыратдың Рахабы ^а,
 гүйчли голуң билен
 пытратдың ягыларыңы.
 12 Гөкләр Сениңки, Ер-де
 Сениңки,
 Сен беркараp этдiң әлеми,
 ондакы әхли затлары.
 13 Сен яратдың демиpгазыгы ве
 гүнортаны,
 Табор, Хермон шатлыклы
 тарыплайр Сениң адыңы.
 14 Бардыр Сениң кувватлы голуң,
 Сениң элиң гүйчли, голуң
 белентдир.
 15 Сениң тагтың дүйби –
 догрулык хем-де адыллык,
 өнүңден йөрөйәр – сөйги хем
 вепалылык.
 16 Шатлык шовхуныны билйән
 халк нәхили багтлы!
 Я Реб, олар Сениң йүзүңиң
 нурунда гезйәр!
 17 Узаклы гүн Сени арша чыкаpяр,
 догрулыгың аркалы олар
 бейгелияр.
 18 Чүнки гүйчлериниң шөхраты –
 Сенсиң,
 хошамайлыгың билен
 бейгелияр бизиң гүйжүмиз.
 19 Бизиң галканымыз – Реббиңки,

- шамызы Ысрайылын
 Мукаддеси белледи.
 20 Сен бирвагтлар аянлыкда
 Өз садыкларыңа шейле
 дийипдиң:
 «Мен эдермене көмек бердим,
 Мен халкың ичинден оны
 сайладым.
 21 Мен Өз гулум Давуды тапдым,
 башына мукаддес ягымы
 чалып ^б,
 оны сайладым.
 22 Элим элмыдама оны сөйгетләр,
 голум хем оны
 кувватландыpар.
 23 Душман оны алдава салмаз,
 эрбет адам оңа хич сүтем
 этмез.
 24 Душманларыны өңүнде вейран
 эдерин,
 оны йигренйәнлери гырып
 ташларын.
 25 Онуң билен болар сөйгим,
 вепадарлыгым,
 Мениң адым билен онуң
 гүйжи бейгелер.
 26 Онуң элини гоpрын деңзиң
 үстүнде,
 Онуң голуны – деряларың
 үстүнде.
 27 Ол батлы гыгырып диер:
 „Сен – мениң Атам
 Худайым, гутулыш Гаям!“
 28 Мен новбахарлыгы оңа
 берерин,
 оны дүйнә шаларының иң
 бейиги эдерин.
 29 Өз садык сөйгими онуң үчин
 бакы сакларын,

^а 88:11 *Рахан* – гадымы роваятларда душ гелйән әпет деңиз жандары. Сөзлүге серет.

^б 88:21 *Ягымы чалып* – кимдир бириниң башына яг гуюп, патышалыга я-да руханылыга беллеме дессуры. Сөзлүге серет.

- онуң билен эден әхтима садык
галарын.
- ³⁰ Мен бакы беркарар эдерин
онуң неслини,
гөклерің гүнлери дей – онуң
тагтыны.
- ³¹ Эгер огуллары Мениң
парзларымдан йүз
өвүрселер,
адалатлы хөкүмлериме гөрә
йөремеселер,
- ³² Мениң парзларымы
сакламасалар,
табшырыкларымы бержай
этмеселер,
- ³³ таяк билен жезаландырамын
этмишлерини,
гамчы билен – оларың
гүнәлерини.
- ³⁴ Эмма Давутдан айырмарын
сөйгими,
Мен вепадарлыгыма галплык
этмерин.
- ³⁵ Мен Өз эден әхтими бозмарын,
ағымдан чыкан сөзден
дәнмерин.
- ³⁶ Бир гезек Өз мукадеслигимден
ант ичдим,
Давуда ялан сөзлемерин Мен.
- ³⁷ „Онуң несли довам эдер эбеди,
Мениң гашымда онуң тагты –
Гүн ялы.
- ³⁸ Гөкде садык шаятлык болан,
бакы беркарар эдилен Ай ялы
болар“». *Села*
- ³⁹ Эмма Сен оны ташладың,
кабул этмедің,
Өз сечип-сайланыңа Сен
гахарландың.
- ⁴⁰ Өз гулуң билен эден әхтиңден
дәндің,
онуң жыгасыны тозана гардың.
- ⁴¹ Онуң әхли диварларыны
юмурдың,
беркитмелерини вес-вейран
этдің.
- ⁴² Өтегчилерің әхлиси оны талаяр,
гүлки болды ол гоңшуларына.
- ⁴³ Ягыларыны ондан үстүн
чыкартдың,
онуң душманларыны Сен
бегендирдің.
- ⁴⁴ Онуң гылыжының тыгыны ыза
өвүрдің,
Сен оны сөвешде хич
голдамадың.
- ⁴⁵ Шан-шөхратының соңуна
чыкдың,
онуң тагтыны ере пылчадың.
- ⁴⁶ Яшлык гүнлерини Сен гысга
этдің,
оны утанжа гойдуң. *Села*
- ⁴⁷ Я Реб, йүзүңи гизлежек хачана
ченли?
Сен Өзүңи гизлежекми эбеди?
Хачана ченли газабың
яндырар от-алав ялы?
- ⁴⁸ Сен ядыңа сал өмрүмиң
гысадыгыны.
Хайсы панылык үчин
яратдың бар ынсан
огулларыны?
- ⁴⁹ Хей-де яшап, өлүм йүзүни
гөрмейән бармы?
Өлүлер дүнійәсиниң
пенжесинден гутулан
бармы? *Села*
- ⁵⁰ Я Таңры, Сениң өңки сөйгиң
ниреде?
Сен вепадарлыгыңда әхт
этдің-ә Давуда!
- ⁵¹ Я Таңры, ятла бенделериңиң
рысвалыгыны,
көп халкларың сөгүнжини
гурсагымда гөтеришими,

⁵² Я Реб, Сениң ягыларыңың
яңсылайшыны,
сечип-сайланыңың хер
әдимини яңсылайшыны.

⁵³ Реб алкыша мынасып
асырларбойы!

Омын! Омын!

ДӨРДҮНЖИ КИТАП (89 – 105-нҗы мезмурлар)

89-нҗы мезмур

¹ Худайың адамы Мусаның
догасы

² Я Таңры, месгенимиз болдуң
несиллербойы.

³ Даглар эмеле гелмезден озал,
топрагы, әлем-жаханы
яратмазыңдан озал,
эзелден эбедә ченли болан
Худай – Сен.

⁴ «Эй, адам огуллары, доланың»
дийип,
Сен бизи топрага
доландырясың.

⁵ Сениң назарыңда мүн йыл
дүйнки гечен гүн я гижәниң
нобаты ялы.

⁶ Олары сырып әкидйәрсиң, олар
дүйш ялы,
олар сәхер чагы битйән от
ялы;
ол ир сәхерде өсүп, гүллейәр,
агшамына болса орлуп,
гураяр.

⁷ Сениң гахарыңдан яңа биз ёк
болярыс,
газабыңдан яңа довла
дүйшәрис.

⁸ Сен гүнәлеримизи гойдуң
өңүңде,
гизлин гүнәлеримизи – Ёз
гөзлериңиң алнында.

⁹ Әхли гүнлеримиз газабыңың
астында гечйәр,
йылларымыз бир дем кимин
соңланып баряр.

¹⁰ Етмиш йыл – өмрүмизиң
гүнлери,
сегсен йыл – эгер болайсак
гүйчли,
оларың иң ягшысы гечйәр азап
билен күлпетде,
басым гечйәр, биз ёк болуп
гидйәрис.

¹¹ Ким Сениң гахарыңың
гүйжүни билйәр?
Газабыңың вехимине
дүшүнйән бармы?

¹² Йүрегимизиң парасатлы
болары ялы,
санамагы өврет гүнлеримизи.

¹³ Долан, я Реб! Хачана ченли биз
гарашмалы?
Өз бенделерине эт Сен
рехими!

¹⁴ Узаклы гүн шатланып, бегенер
ялы,
ир сәхерде садык сөйгин
билен
бизи хошвагт әйле.

¹⁵ Мушакгат чекдирен
гүнлериңиң,
яманлык гөрән
йылларымызың
өвезини долуп, бизи шат әйле.

¹⁶ Сениң ишиң аян болсун
бенделерине,
шан-шөхратың – оларың
чагаларына.

¹⁷ Худайымыз Таңрың мерхемети
биз билен болсун.
Хайырлы эт эллеримизиң
ишини,
хава, эллеримизиң иши
хайырлы болсун!

90-нжы мезмур

- ¹ Бейик Худайың пенасында
яшаян ынсан
Гудратыгүйчлиниң
көлегесини месген эдинер.
- ² Реббе диерин: «Мениң пенам
хем-де беркитмәм,
мениң Худайым, өзүмиң бил
баглаяным».
- ³ Ол халас эдер сени авчың
торундан
хем-де хеләклейжи мергиден.
- ⁴ Ол перлери билен сени
басырар;
ганатларының астында пена
тапарсың,
Онуң вепадарлыгы галкан,
совутдыр.
- ⁵ Горкмарсың гижәниң
ховп-хатарындан
я-да гүндиз учян пейкамдан,
⁶ түмлүкде ассырынлык билен
гелйән мергиден
я гүнортан чагы тоздурия
вейранчылыктан.
- ⁷ Гапдалыңда мүң адам,
сагыңда он мүң адам йыкылар,
эмма бу затлар саңа янашмаз.
- ⁸ Сен гөзлериң билен йөне
гарарсың,
эрбетлериң жезаларыны
гөрерсиң.
- ⁹ Чүнки сен Реббе: «Мениң
пенамсың» дийип,
Бейик Худайы өзүңе месген
эдиндиң.
- ¹⁰ Шоңа гөрә яманлык саңа асла
янашмаз,
бела-бетер чадырыңың янына
гелмез.
- ¹¹ Сени әхли ёлларыңда горамак
үчин,

перишделерине сен бабатда
Ол эвр эдер.

- ¹² Аягың даша бүдремез ялы,
олар сени эллеринде гөтерер.
- ¹³ Арсланы, йыланы сен
депгиләрсиң,
ёлбарсы, алахөврени сен
басгыларсың.
- ¹⁴ Реб диййәр:
«Мени сөййәнлери халас
эдерин,
адымы билйәнлере пена
боларын.
- ¹⁵ Мени чагыранларыңда жогап
берерин.
Мушакгатларда олар билен
боларын,
азат эдип, шан-шөхрата
бесләрин.
- ¹⁶ Олара узак өмүр багыш эдерин
олара халас эдишими Мен
гөркезерин».

91-нжы мезмур

- ¹ Мезмур. Сабат гүни үчин нагма.
- ² Я Реб, не ажайып Саңа
шүкүрлер этмек,
я Бейик Худай, адыңа
нагмалар айтмак!
- ³⁻⁴ Он киришли гуралда ве арфада,
лирада мукамлар чалып,
гиге-гүндиз сөйгиңи,
вепадарлыгыңы беян
эйлемек!
- ⁵ Чүнки, я Реб, ишлериң билен
мени шат этдиң,
эллериниң ишлерине
шатланып нагма айдарын.
- ⁶ Я Реб, ненең бейик Сениң
ишлериң!
Гаты чуңдур Сениң ой-
пикирлериң!
- ⁷ Кемакыл адам муны билмейәр,

- акмак муңа хич дүшүнмейэр.
- ⁸ Эмма эрбетлер от дей
гөгерселер-де,
беткэрлер гүллеселер-де,
олар бакы вейранчылыга
хөкүм эдилен.
- ⁹ Эмма Сен, я Реб, бакы
белентсиң.
- ¹⁰ Ине, я Реб, душманларың,
Сениң душманларың, йитип
гидерлер,
ине, әхли беткэрлер
даргадыларлар.
- ¹¹ Сен мени ябаны өкүз дек
кувватлы этдиң,
башыма тәзе яг гуюп, мени
сайладың.
- ¹² Душманымың еңлишини гөрди
гөзлерим,
маңа гаршы галянларың
хеләк болшуны
эшитди мениң гулагым.
- ¹³ Догры адамлар палма агажы
дей пажарлар,
Ливаның кедр дарагты дей
бой алар.
- ¹⁴ Олар экилендир Реббиң өйүндө,
гүллейэрлер Худайымызың
ховлуларында.
- ¹⁵ Олар гарраса-да, миве
гетирйэрлер,
элмыдама ширели хем-де
яшылдыр.
- ¹⁶ Олар: «Реб догрудыр, Ол мениң
гаям,
Онда нәхаклык ёкдур!»
дийип айдарлар.

92-нжи мезмур

- ¹ Реб хөкүм сүрийэр,
Ол шөвкете бесленен.
Реб гудрата бесленен, оны
гушанан –

- дүнйә бина эдилен, асла
сарсмаз Ол.
- ² Сениң тагтың овалдан бина
эдилен,
Сен барсың эзелден бәри.
- ³ Я Реб, силлер бейгелди,
силлер өз сесини гаталтды,
силлер гүввүлдисини
артдырды.
- ⁴ Эмма әгирт сувлар сесинден,
кувватлы деңиз
толкунларындан,
бейикдәки Реб хас
кувватлыдыр.
- ⁵ Сениң дүзгүнлериң өрән
әхтибарлыдыр.
Я Реб, мукаддеслик өйүне
бакы махсусдыр.

93-нжи мезмур

- ¹ Я Реб, өч алян Худай,
нуруңы сач, әй, өч алян
Худай!
- ² Галк, әй, ер йүзүниң Казысы,
текепбирлере пәлине гөрә бер
жезасыны!
- ³ Я Реб, эрбетлер хачана ченли,
хачана ченли эрбетлер
дабараланар?
- ⁴ Улумсылык сачяр оларың агзы,
өвүнйэр беткэрлериң хеммеси.
- ⁵ Я Реб, олар халкыңы эййэр,
Сениң миллетиңе әжир
чекдирйэр.
- ⁶ Олар дул хатыны, гелмишеги
өлдүрийэр
хем-де етимлериң ганына
галяр.
- ⁷ Диййэрлер: «Реб гөрмейэр.
Якубың Худайы дыкгат
бермейэр».
- ⁸ Дүшүниң, әй, халкың
кемакыллары,

- эй, акмактар, хачан
боларкаңыз пайхаслы?
⁹ Гулагы ярадан, хей,
эшитмезми?
Гөзе шекил берен, хей-де,
гөрмезми?
¹⁰ Миллетлери тоба гетирйән,
ынсаныете билим өвредйән
жеза бермезми?
¹¹ Реб билйәр ынсанларын
пикирлерини
хем-де бу пикирлерин
паныдыгыны.
¹² Я Реб, Сениң тербиелейән
ынсаның,
Өз кануныңы өвредйән
ынсаның нәхили багтлы!
¹³ Сен эрбетлериң габры тайяр
болянча,
бу ынсаны мушакгатлык
дөврүнде
аман галдырян.
¹⁴ Чүнки Реб Өз халкыны
ташламаз,
Ол сайлан халкыны асла терк
этмез.
¹⁵ Чүнки адалат догрулыга
доланар,
йүреги догрулар хем оңа эерер.
¹⁶ Мениң үчин эрбетлериң
гаршысына ким галар?
Мениң үчин беткәрлере ким
гаршы дулар?
¹⁷ Эгер Реб көмекчим болмадык
болса,
жаным габрың үмсүмлигине
эийәм гөчерди.
¹⁸ «Аягым бүдрейәр» диен
махалым,
мени, я Реб, садик сөйгиң
голдады.
¹⁹ Йүрек гайгыларымың артан
махалы,

- Сениң теселлиң жаныма
рахатлык берйәр.
²⁰ Зулум канунларыны дүзйән
эрбет хөкүмдарлар,
эйсем Саңа яран болуп
билерми?
²¹ Олар догры ынсаның жанына
гаршы
дил бирикдирйәрлер,
бигүнәни өлүме хөкүм
эдйәрлер.
²² Эмма Реб болды мениң
беркитмәм,
Худайым – пена эдинен гаям.
²³ Ол оларың яманлыгыны
өзлерине гайтарар,
олары эрбетликлери үчин
гырып түкедер;
Худайымыз Реб олары гырып
түкедер.

94-нжи мезмур

- ¹ Гелиң, Реббе нагма айдалы,
халас эдйән гаямыза
шатланып, айдым айдалы.
² Шүкүрлеримиз билен хузурына
баралы,
алкыш айдымларыны айдып,
Оңа хешелле какалы.
³ Чүнки Реб бейик Худайдыр,
эхли худаиларың бейик
Шасыдыр.
⁴ Онуң элиндедир ер чуңдуклары,
Онуңкыдыр дагың чүр
депелери.
⁵ Деңиз Онуңкыдыр, чүнки Ол
яратды оны,
гуры ере шекил берди Онуң
эллери.
⁶ Гелиң, сежде эдип, тагзым
эдели,
бизи ярадан Реббиг оңүнде
дыза чөкели.

- ⁷Чүнки Ол бизиң Худайымыздыр,
биз Онуң өрүсиниң
халкыдырыс,
Онуң элиндеки гоюнлардырыс.
Бу гүн сиз Мениң сесими
эшитсеңиз:
- ⁸«Мерибада, ол гүн Маса
чөлүндөки дей,
сиз гататмаң йүрегинизи.
- ⁹Ол ерде аталарыңыз Мени
барлады,
эденлерими гөрсе-де, Мени
сынады ^а.
- ¹⁰Кырк йыллап шу несли Мен
йигренч сайдым.
Дийдим: „Бу халкың йүреги
Менден узакдыр,
Мениң ёлларымдан йөрейән
дәлдир“.
- ¹¹Шоңа гөрә, олар дынчлык
меканыма гирмезлер дийип,
Өз газабымда Мен касам
этдим».

95-нҗи мезмур

- ¹Реббе тәзе нагма айдың,
Реббе нагма айт, эй, тутуш ер
йүзи!
- ²Реббе нагма айдың,
Онуң адына алкышлар оқаң,
халас эдйәндигини гүнсайын
бушлаң.
- ³Миллетлере ыглан эдиң шан-
шөхратыны,
эхли халклара – гудратлы
ишлерини.
- ⁴Чүнки Реб бейик, Ол белент
сена мынасып,
бизиң сеждәмизе диңе Ол
лайык.

- Ол миллетлерин худайларындан
хас вехимлидир.
- ⁵Халкларың бар худайлары йөне
бир бутдур,
эмма гөклери Реб ярадандыр.
- ⁶Онуң хузурындадыр хормат,
шан-шөхрат,
Онуң меканындадыр
гөзеллик, кувват.
- ⁷Эй, халкларың тирелери, Ребби
васп эдиң,
Реббин шөхратыны, гүйжүни
өвүң.
- ⁸Реббин адына лайык шөхраты
бериң,
гурбанлык гетирип,
ховлуларына гириң.
- ⁹Реббе шанлы мукаддеслигинде
сиз сежде эдиң,
эй, ер йүзүндөкилер, Онуң
өңүнде титрән.
- ¹⁰Миллетлер арасында сиз шуны
айдың:
«Реб – Патыша!
Берк беркара эдилди дүңйә,
ол сарсмаз асла.
Ол йүз гөрмезден халклара
казылык эдер».
- ¹¹Гой, гөклер бегенсин,
ер хем шатлансын.
Деңиз ве онуң ичиндәкилерин
эхлиси, гой, гүввүлдешсин.
- ¹²Мейдан ве ондакы бар затлар
шатлыкдан жошсун.
Шонда токай агачлары
Реббин өңүнде
- ¹³нагмалар айдар, чүнки Ол
гелйәр;
Ол дүңйә казылык этмәге
гелйәр.

^а 94:9 *Мерибада... сынады* – еврейче *Мериба* «дава», *Маса* «сынаг» диймеги аңладяр.
Серет: Мср 17:1-7.

Ол дүңйә догрулык билен,
халклара Өз вепадарлыгы
билен казылык эдер.

96-нжы мезмур

- ¹ Реб хөкүм сүрйәр, гой, ер
шатлансын,
хемме адалар, гой,
бегенишсин.
- ² Онүң даш-төвереги – булут ве
түмлүк,
тагтының дүйби – догрулык
хем-де адыллык.
- ³ Онүң өңүнден от-алав йөрйәр,
төверекдәки душманларыны
яндырар.
- ⁴ Йылдырымлары дүңйәни
ягтыландырар,
ер йүзи гөрйәр хем
галпылдаяр.
- ⁵ Даглар мум дек эрейәр Реббин
өңүнде –
тутуш ер йүзүнің
Таңрысының өңүнде.
- ⁶ Гөкләр Онүң догрулыгыны жар
эдйәр.
Әхли халклар Онүң шан-
-шөхратыны гөрйәр.
- ⁷ Бидерек бутларына магтанып,
шекиллере сежде эдйәнлер
утандырылар.
Оңа тагым эдиң, эй, әхли
худайлар!
- ⁸ Я Реб, Сениң карарларыңы
Сион^а эшидип, шадыян боляр,
Яхуданың гызлары хем
бегенйәр.
- ⁹ Я Реб, Сен ер йүзүнде иң
бейигисиң,
әхли худайлардан беленде
чыкарылансың.

- ¹⁰ Эй, Ребби сөййәнлер,
яманлыгы йигрениң!
Ол садыкларының
жанларыны аман саклая,
олары эрбет адамың элинден
халас әйлейәр.
- ¹¹ Нур догуляр догрулар үчин,
шадыянлык – йүреги
догрулар үчин.
- ¹² Эй, догрулар, Ребде шатланың,
мукаддес адына шүкүрлер
эдиң.

97-нжы мезмур

Мезмур

- ¹ Реббе тәзе нагманы айдың,
чүнки Ол гудратлы ишлери
этди.
Голы, мукаддес голы,
Оңа еңиш гетирди.
- ² Реб Өз еңшини аян әйледі,
миллетлериң назарында
догрулыгыны аян әйледі.
- ³ Худай ысрайыл халкыны
сөййәр,
Ол хемише Өз халкына
вепадар.
Дүңйәнің дөрт күнжеги
Худайымызың еңшини
гөрді.
- ⁴ Эй, бүтин дүңйә, Реббе
хешелле какың,
шатлык нагмасыны,
алкышлар айдың.
- ⁵ Реббе лирада,
лирада овазлы алкышлар
айдың.
- ⁶ Сурнайың, шахың сеслери
билен
Патышамыз–Реббин өңүнде
хешелле какың.

^а 96:8 *Сион* – бу Иерусалим шәхериниң бейлеки ады. Сөзлүгә серет.

- ⁷Гүвүлдешсин деңиз ве ондакыларың әхлиси, дүйнә ве онда яшайнларың бары.
- ⁸⁻⁹Реббич өңүнде дерялар эллерин чарпсын, байырлар жошгунлы нагмалар айтсын, чүнки Ол ер йүзүне казылык этмәге гелйәр. Ол догрулык билен дүйнә казылык эдер, халклара йүз гөрмезлик билен казылык эдер.

98-нжи мезмур

- ¹Реб хөкүм сүрийәр, халklar, гой, галпылдасын! Ол керуплар арасында тагт гуруп отыр, гой, ер титресин!
- ²Реб Сионда бейикдир, әхли халklarдан бейгелдилендир.
- ³Гой, олар өвсүнлер Сениң бейик, горкунч адыңы, Сен – мукаддес хем-де гудратлы!
- ⁴Сен адалаты сөййән Патыша: йүз гөрмезлиги, адалаты, догрулыгы беркарар этдин; булары Якуп неслинде Сен амал этдин.
- ⁵Худайымыз Ребби бейгелдин, Онуң аягына йыкылып, сиз сежде эдин; мукаддесдир Ол!
- ⁶Руханыларының арасында Муса, Харун бар, Ребби чагырянларың арасында Шамувел хем бар. Олар Реббе дога этдилер, Ол жогап берди.

- ⁷Ол оlara булут сүтүннен гүрледи, олар Онуң берен дүзгүнини, парзларыны саклады.
- ⁸Эй, Худайымыз Реб, Сен жогап бердин. Сен этмишлери үчин жеза берсен-де, олар үчин багышлайжы Худай болансың.
- ⁹Худайымыз Ребби бейгелдин, Онуң мукаддес дагында сиз сежде эдин. Мукаддесдир Худайымыз Реб!

99-нжы мезмур

Шүкүр мезмуры

- ¹Эй, бүтин ер йүзи, Реббе хешелле какың.
- ²Реббе шатлык билен сиз гуллуk эдин, нагма айдып, Онуң гашына барың.
- ³Ол Бейик Худайдыр, сиз муны билиң. Ол бизи яратды, биз-де Онуңкы, биз – өрүсиниң гоюнлары ве Онуң халкы.
- ⁴Дервезелеринден гириң шүкүрлер билен, ховлуларына – өвгүлер билен. Оңа шүкүр эдин, адына алкышлар айдың.
- ⁵Чүнки Реб ягшы, Онуң сөйгүси бакы, вепадарлыгы – несиллербойы.

100-нжи мезмур

Давудың мезмуры

- ¹Мен садыклык ве адалат барада нагма айдарын,

- я Реб, мен Саңа шатланып,
нагма айдарын.
- ² Мен кәмиллик ёлундан йөрөрин.
Вах, хачан гелеркәң мениң
яныма?!
Өйүмде йүрек кәмиллигинде
яшарын.
- ³ Гөз алнымда яман зада мен ёл
бермерин,
гүнә этмеги мен йигренйәрин,
гүнә маңа янашмаз.
- ⁴ Йүрек азгынлыгындан дашда
боларын,
яманлыга шәрик болмарын.
- ⁵ Гизлинликде якынына төхмет
атаны вейран эдерин,
гөзи ер гөрмейәне, текепбир
йүреклә чыдап билмерин.
- ⁶ Юрдуң садыкларының маңа
ёлдаш болары ялы,
мен оларә мәхир билен
гарарын.
- Мениң гуллугымда
кәмиллик ёлунда гезйәнлер
дурар.
- ⁷ Хилегәрлик эдйән мең өйүмде
яшамаз,
ялан сөзлейән гашымда дурмаз.
- ⁸ Реббиң шәхеринден беткәрлери
ковмаклык үчин,
сәхерсайын юртдакы
эрбетлери вейран эдерин.

101-нжи мезмур

- ¹ *Дерде батан ве арзыны Реббиң
өңүне дөкйән гөргүлиниң догасы*
- ² Я Реб, догамы эшит,
Саңа етсин мениң перядым.
- ³ Кын гүнүмде менден йүзүңи
совма,
гулак гой маңа,
чагыран гүнүмде маңа тизрәк
жогап берсене.

- ⁴ Чүнки гүнлерим түссе дей
йитйәр,
сүңклерим туташан одун дек
яняр.
- ⁵ Йүрегим яралы, от дек гурады,
менде чөрек иймәге ысгын
галмады.
- ⁶ Инңилдиминң зарындан яңа,
мениң дерим сүңклериме
япышяр.
- ⁷ Мен чөл-беевандакы бир хуви
ялы,
харабалыкдакы бир байгуш
ялы.
- ⁸ Гөзүме асла гелмейәр укы,
мен үчекдәки ялңыз
гушжагаз ялы.
- ⁹ Узаклы гүн душманларым
мени яңсылаярлар,
үстүмден гүлйәнлер адымы
нәлетлейәрлер.
- ¹⁰⁻¹¹ Сениң гахар-газапларың
зерарлы,
күли чөрек кимин иййәрин,
гөзяшларым гарылан ичги
ичйәрин.
Сен мени гөтерип, гыра
ташладың.
- ¹² Агшам көлегеси дей мениң
гүнлерим,
мен от кимин саралып
солдум.
- ¹³ Сен болса, я Реб, тагтда
отырсың бакы,
Сениң адың довам эдер
несиллербойы.
- ¹⁴ Сен галкарсың, Сиона рехим
эдерсиң,
чүнки оңа мерхемет этмек
вагтыдыр;
етип гелди белленен вагт.
- ¹⁵ Сениң бенделериң онуң
дашларыны эзиз гөрийәрлер,

- онун вейранлыгына хайпы
гелйэрлер.
- ¹⁶ Миллетлер горкар Реббин
адындан,
дүйнө шалары горкар Онун
шан-шөхратындан.
- ¹⁷ Себэби Реб Сионы гайтадан
гурар,
шан-шөхратында Ол пейда
болар.
- ¹⁸ Дыкгат берер пукараның
догаларына,
эсгермезлик этмез оларын
дога-дилегне.
- ¹⁹ Инди догулжаклар Ребби
шөхратлар ялы,
гой, бу гелжек несил үчин
язгы эдилсин.
- ²⁰⁻²¹ Чүнки туссагларың ахы-
-зарыны эшитмек үчин,
өлүмө хөкүм эдиленлери
бошатмак үчин,
Реб мукаддес белентлигинден
ашак серетди,
Ол гөклөрдөн ере назар
айлады.
- ²²⁻²³ Ол халклар, шалыклар
Реббе сежде этмөге
үйшенлеринде,
Сионда Реббин адыны,
Иерусалимде шан-шөхратыны
ыглан этсинлер дийип,
шулары этди.
- ²⁴ Ол орта ёлда мени тапдан
дүшүрди,
Ол мениң гүнлерими
гысгалтды.
- ²⁵ Диййэрин: «Эй, мениң
Худайым,
өмрүмнү жарында дүйнөден
алма.
Сениң йылларың довам эдйэр
несиллербойы».

- ²⁶ Сен гадымыетде ериң бинядын
тутдуң,
гөклөр хем Сениң эллириңиң
ишидир.
- ²⁷ Олар йитип гидер, Сен болса
довам эдерсиң,
олар көнө эгинбаш кимин
даргап гидерлер;
Сен олары эгинбаш кимин
чалшарсың,
олар гечип гидерлер.
- ²⁸ Эмма Сениң шол өңкүлигиң,
соңы ёкдур Сениң йылларың.
- ²⁹ Сениң бенделериңиң чагалары
асуда яшар,
оларың зүрятлары хузурында
беркара болар.

102-нжи мезмур

Давудың мезмуры

- ¹ Реббе алкыш айт, эй, мениң
көңлүм,
мукаддес адыны алкышла, эй,
тутуш жан-багрым.
- ² Реббе алкыш айт, эй, мениң
жаным,
Онун эден ягшылыкларыны
асла унутма.
- ³ Эхли гүнәлериңи Ол
багышлаяр,
эхли дертлериңе Ол шыпа
берйэр.
- ⁴ Өмрүңи габырдан халас
эйлейэр,
садык сөйги, мерхемент
жыгасыны саңа гейдирийэр.
- ⁵ Сени өмүрбойы ягшылыклар
билен Ол разы эдйэр:
бүргүдинки ялы тээселенйэр
сениң яшлыгың.
- ⁶ Реб эзиленлериң эхлиси үчин
бержай эдйэр хак-адалаты.
- ⁷ Ол Муса гөркезди Өз ёлларыны,

- ысрайыл халкына – Өз
ишлерини.
- ⁸ Реб рехимдар ве мерхеметли,
садык сөйгә бай ве гин
гөвүнли,
- ⁹ Ол бизи хемише язгарып дурмаз,
Өз гахарыны бакы сакламаз.
- ¹⁰ Ол bize гүнәлеримизе гөрә
гаранок,
языкларымыза гөрә Ол
гайтаранок.
- ¹¹ Чүнки гөклер ерден нәхили
белентде болса,
Реббиз садык сөйгүси Ондан
горкянлара шонча-да бейик.
- ¹² Гүндогар гүнбатардан нәхили
узакда болса,
шонча-да Ол гүнәлеримизи
бизден айырыр.
- ¹³ Атаның өз огулларына рехим
эдиши кимин,
Реб хем Ондан горкянлара
эдйәр рехими.
- ¹⁴ Чүнки ничик
ярадыландыгымызы Ол
билйәр,
бизин бир топракдыгымыз
ядына дүшйәр.
- ¹⁵ Ынсан өмри ота меңзейәр,
мейдан гүли кимин олар
гүллейәр,
- ¹⁶ үстүнден шемал өвүсйәр: ол
хем ёк боляр;
өңки ери оны инди хич
танамаяр.
- ¹⁷⁻¹⁸ Эмма Ребден горкянлар үчин,
ээлден эбедә ченли довам
эдйәр Онуң сөйгүси.
Реббиз әхтини саклап,
буйругыны бержай эдйәнлер
үчин,
Реббиз гутулышы довам
эдйәр несиллербойы.
- ¹⁹ Реб тагтыны гөклерде беркарар
этди,
Онуң шалыгы әхли ере
хөкмүровандыр.
- ²⁰ Эй, Реббиз эдермен
перишделери –
Онуң буйрукларыны бержай
эдйәнлер,
Онуң айдан сөзүне табын
болянлар,
Реббиз алкышлаң!
- ²¹ Эй, Онуң ислегини бержай эдип,
Оңа хызмат эдйән мелеклери,
Реббиз алкышлаң!
- ²² Эй, Онуң хөкүм сүрйән
ерлериндәки
ярадан затларының әхлиси,
Реббиз алкышлаң!
Эй, жаным, Реббиз алкышла!

103-нжи мезмур

- ¹ Реббе алкыш айт, эй, мениң
жаным!
Сен нәхили бейик, я Бейик
Худайым!
Шөхрата, шөвкете
бесленийәнсиң Сен!
- ² Сен нуры дон кимин геййән,
гөклери чадыр дек герйән.
- ³ Сен отагларыңы сувларың
үстүнде гуряң,
булутлары Өзүңе сөвеш
арабасы эдинйән,
елиң ганатларына мүнүп
айланяң.
- ⁴ Сен илчилери еллер дек эдйән,
эмелдарлары от-алав эдйән.
- ⁵ Сен ери бинятларының үстүнде
гурдуң,
ол сарсмаз асырларбойы.
- ⁶ Сен оны чуңдуклара беслединь,
даглар сувларың астында
галды.

- ⁷ Сувлар Сениң кәйинжиңден
ыза чекилйәр,
гүррүлдиниң сесини эшидип,
гачяр.
- ⁸ Олар даглардан ашып,
жүлгелере –
Сениң олар үчин беллән
ериңе инйәр.
- ⁹ Сувлар гайдып ер йүзүни
өртмесин дийип,
олар гечмесин дийип, бир
серхет гойдун.
- ¹⁰ Сен чешмелери жүлгелере
акдыряң,
олар дагларың араларыңдан
акяр.
- ¹¹ Әхли мейдан хайванларыны
хем сува якяр,
гуланлары сувдан гандыряр.
- ¹² Гөк гушлары чешмелериң
бойнунда месген тутуняр,
япракларың арасыңдан олар
сайрашыр.
- ¹³ Сен даглары белентликдәки
месгениңден суваряң,
Сениң ишлериңиң мивесинден
ер канагатланяр.
- ¹⁴ Ынсанлар, маллар топракдан
азыгыны эдинсин дийип,
олар үчин галла, отлар
өсдүрйәң:
- ¹⁵ Ынсан калбыны шатландырян
шерабы,
онуң йүзүни ялдырадян
зейтун ягыны,
ынсан йүрегине кувват
берйән чөреги.
- ¹⁶ Реббиң ағачлары –
Онуң отурдан Ливан
кедрлери бол суварыляр.
- ¹⁷ Ол ерде гушлар хөвүртгелейәр,
онуң чүр башында леглек
хөвүртге гуяр.
- ¹⁸ Белент даглар даг гечилери
үчиндир,
байырлар торсуклара
пенадыр.
- ¹⁹ Ол мөвсүмлери кесгитлемек
үчин Айы яратды,
Гүн хем өз яшмалы вагтыны
билйәр.
- ²⁰ Гиже боляр Сен гараңкы
дүшүрениңде,
әхли жеңнел хайванлары
жанланяр шонда.
- ²¹ Ав үчин арсланлар арлаяр,
олар Худайдан рыскларыны
дилейәр.
- ²² Гүн догяр, олар ыза чекилйәр,
сүренлерине гирйәр-де, ятыр;
- ²³ Ынсан өз ишине уграяр,
агшама ченли ол зәхмет чекйәр.
- ²⁴ Я Реб, Сениң ишлериң ненен
көпсанлы!
Сен оларың барыны этдиң
пайхаслы,
Сениң яраданларыңдан ер
йүзи долы.
- ²⁵ Ине, деңиз: ол әгирт ве гиң
ол ерде сан-сажаксыз
сүйренижилер,
улулы-кичили жандарлар
бардыр.
- ²⁶ Ол ерде гәмилер йүзйәр,
деңиз ичре ойнасын дийип
ярадан аждархан-да бар.
- ²⁷ Рыскларыны вагтында
берерсиң дийип,
оларың бары Саңа гарашяр.
- ²⁸ Сен берйәрсиң – олар йыгнаяр,
элици ачярсың –
нәз-ныгматдан дойяр.
- ²⁹ Сен йүзүңи гизлейәрсиң – олар
ховсала дүшйәр,
жанларыны алярсың – олар өз
топрагына доланяр.

- ³⁰ Жан берйән демиңи иберйән –
олар ярадылар,
Сен ериң йүзүни тәзелейәрсиң.
- ³¹ Гой, Реббин шөхраты эбеди
болсун,
Реб Өз ишлери бабатда
шадыян болсун.
- ³² Ол ере середйәр, ол хем
титрейәр,
даглара элин дегирйәр – олар
түтейәр.
- ³³ Мен өмүрбойы Реббе нагма
айдарын,
демим барка Худайыма
алкыш окарын.
- ³⁴ Мениң ойланмаларым, гой,
Онуң гөвнүнден турсун,
чүнки мен Ребде
шатланяндырын.
- ³⁵ Гой, гүнәлилер ер йүзүнден ёк
болсун,
эрбет адамлар инди асла
болмасын.
Реббе алкыш айт, эй, мениң
жаным.
Реббе шан-шөхрат болсун!

104-нжи мезмур

- ¹ Реббе шүкүр эдиң ве сежде эдиң,
халклар арасында Онуң
ишлерини жар эдиң.
- ² Оңа нагма айдың, Оны
шөхратландырың,
эхли гудратлы ишлери барада
сиз гүррүң берин.
- ³ Реббин мукаддес ады билен
магтаның;
Оны агтарянарның йүреги
шатлыкдан долсун.
- ⁴ Реббе, Онуң кувватына
сыгының,
дынгысыз Онуң хузурыны
агтарың.

- ⁵⁻⁶ Эй, Реббин бендеси
Ыбрайымың зүряды,
Онуң сайланлары – Якубын
несли!
Ятлан Онуң гөркезен
гудратларыны,
мугжызаларыны, агзындан
чыкан карарларыны.
- ⁷ Ол – Худайымыз Реб,
Ол тутуш ер йүзүне казылык
эдйәр.
- ⁸⁻⁹ Ол әхтини, мүң несле берен
сөзүни,
Ыбрайым билен эден әхтини,
Ысхага берен Өз вадасыны
элмыдама ятда саклаяр.
- ¹⁰⁻¹¹ Дийди: «Мен сизе Кенган
юрдуны,
мирасыңыза дүшен пай
хөкмүнде берерин».
Муны Якуба тассыклады канун
хөкмүнде,
Ысрайыла – мүдими әхт
хөкмүнде.
- ¹² Шонда олар аз санлыдылар,
гаты аз ве шол ерде
гелмишекдилер.
- ¹³ Гечйәрдилер бир миллетден
башга миллете,
бир шалыкдан – башга
шалыга.
- ¹⁴ Реб олары эзмәге хич ёл
бермеди,
шолар себәпли Ол шалара
кәеди.
- ¹⁵ Дийди: «Сайлап-сеченлериме
сиз эл дегирмәң,
пыгамберлериме яманлык
әтмәң».
- ¹⁶ Шонда Реб юрда ачлык
дүшүрди,
Онуң әхли азыгыны вейран
эйледи.

- ¹⁷ Өңлеринден бир адамы ёллады:
Юсуп гул эдиллип сатылды.
- ¹⁸ Онуң аякларына зынжыр урулды,
бойны демир халка салынды.
- ¹⁹ Реббич айданлары бержай
болянча,
Онуң сөзи Юсубы сынап
барлады.
- ²⁰ Патыша адам иберип, оны
бошатды,
халкларың хөкүмдары оны
азат эйледі.
- ²¹⁻²² Оңа эмелдарларының үстүнден
ыгтыяр берип,
яшулуларына пайхас
өвретсин дийип,
Юсубы өз өйүне хожайын этди,
тутуш мүлкүне хөкүмдар
гойды.
- ²³ Онсоң Ысрайыл Мүсүре гелди,
Якуп Хам юрдунда гелмишек
болуп яшады.
- ²⁴ Реб Өз халкыны жуда көпелтди,
олары душманларындан
кувватлы этди.
- ²⁵ Худай бенделериниң жанына
каст этсинлер дийип,
душманларын йүрегінде Өз
халкына йигренч дөретди.
- ²⁶ Реб оларың арасына бендеси
Мусаны
ве сечип-сайлан Харуныны
ёллады.
- ²⁷ Оларың арасында гөркездилер
Реббич алааматларыны,
Хам юрдунда – гудратларыны.
- ²⁸ Реб гараңкы дүшүрди, юрды
гараңкыратды,
Муса билен Харун Онуң
сөзүнден чыкып билмеди.
- ²⁹ Ол оларың сувуны гана өвүрди.
Оларың балыкларыны гырып
ташлады.
- ³⁰ Мүсүр юрды, хатда ша
отаглары-да,
гурбагалардан дос-долы
болды.
- ³¹ Реб буюрды, синек сүрүси гелди,
чиркейлер тутуш юртларыны
долдурды.
- ³² Ол ягыш дерегине долы
ягдырды,
тутуш юртларына ялынлы
йылдырымлар чакдырды.
- ³³ Реб үзүм багларыны, инжир
агачларыны урды,
юртларындакы агачлары чым-
пытрак этди.
- ³⁴ Ол буюрды: чекиртгелер,
сан-сажаксыз ганат
багламадык чекиртгелер
хүжүм эйледі.
- ³⁵ Олар Мүсүрдәки өсүмликлерин
барыны ийди,
топрагының хасылыны
ювутды.
- ³⁶ Реб өлдүрди Мүсүрдәки
новбахарлары –
бар гүйч-кувватлары болан
илкинжи зүрятларыны.
- ³⁷ Соңра Ысрайыллары ол ерден
алтын-күмүшли эдип
чыкарды,
оларың тирелериниң
арасында бүдрән болмады.
- ³⁸ Олар чыкып гайдансоңлар
Мүсүр бегенди,
чүнки олар зерарлы үстлерине
ховп- -хатар абанды.
- ³⁹ Реб өргти хөкмүнде яйды
булуды,
гиже ышык берсин дийип –
алавы.
- ⁴⁰ Диледилер, Ол бедене иберди,
гөгүң чөрегини болелин
берди.

- ⁴¹ Ол гаяны ярды, сув чогул чыкды,
ол чөлүстанлыкда деря дей акды.
- ⁴² Чүнки Өз бендеси Ыбрайыма берен мукаддес вадасыны Ол яда салды.
- ⁴³ Ол шатлык билен чыкарды Өз халкыны,
нагма билен чыкарды сечип-сайланларыны.
- ⁴⁴⁻⁴⁵ Олар Худайың парзларыны саклары ялы,
Онуң канунларыны бержай эдери ялы,
башга миллетлериң юрдуны оlara берди.
Олар шол халкларың экинлериң хасылыны ордулар.
Реббе шан-шөхрат болсун!

105-нжи мезмур

- ¹ Реббе шан-шөхрат болсун!
Шүкүр эдиң, чүнки Ол ягшы,
Онуң сөйгүси бакы.
- ² Реббин бейик ишлерини беян эдип билжек бармыка?
Оңа лайык шан-шөхрат айдып билжек бармыка?
- ³ Адалаты гораянлар,
элмыдама догрулык эдйәнлер нэхили багтлы!
- ⁴⁻⁵ Я Реб, халкыңа мерхемет эдениңде,
мени яда сал.
Сениң сечип-сайланларың абаданлыгыны гөрүп билерим ялы,
халкыңың шатлыгына шатланып билерим ялы,

- сайлан халкың билен биле магтанып билерим ялы,
олары халас эдениңде маңа көмөк эт.
- ⁶ Биз хем ата-бабаларымыз дей гүнә ишлери этдик,
языклы болдук, яманлык этдик.
- ⁷ Ата-бабаларымыз Мүсүрде гудратларыңа дүшүнмедилер,
болдан-бол садык сөйгиңи ятламадылар.
Гызыл деңзиң ^a якасында баш галдырдылар.
- ⁸ Эмма Ол гудратыны билдирмек үчин,
Өз адының хатырасына олары халас эйледі.
- ⁹ Ол Гызыл деңзе буюрды, ол хем гурады,
олары чуңлукдан гуры ерден кимин гечирди.
- ¹⁰ Олары душман элинден халас эйледі,
олары ягының пенжесинден Ол азат этди.
- ¹¹ Сувлар душманларының үстүни өртди,
олардан хич бири аман галмады.
- ¹² Шонда Онуң сөзлерине уйдулар,
Оңа шөхрат нагмасыны айтдылар.
- ¹³ Эмма олар Онуң ишлерини тиз унутдылар,
Онуң маслахатына гарашмадылар.
- ¹⁴ Олар чөлде ачгөзлүгө гөвүн бердилер,
чөл-бесеванда Худайы сынап гөрдүлер.

^a 105:7 *Гызыл деңиз* – еврейче *Гамыш деңзи*.

- ¹⁵ Ол оларың дилеглерини битирди,
эмма үстлерине гыргын
иберди.
- ¹⁶ Олар дүшелгеде Муса,
Реббин руханысы Харуна
гөрип болдулар.
- ¹⁷ Ер ярылып Датаны ялмап
юутды,
Абырамың топланышыгының
үстүни өртди.
- ¹⁸ Оларың топланышыгында от
алавлады,
эрбетлери ялын яндырды.
- ¹⁹ Олар Хорепде ^a өкүзиң
хейкелини ясап,
гуйма бута сежде этдилер.
- ²⁰ Олар Худайың шан-шөхратыны
от иййән өкүзиң шекилине
чалышды.
- ²¹⁻²² Олар Худайы –
Мүсүрде бейик ишлери,
Хам юрдунда гудратлары
ишлери,
Гызыл деңизде хайбатлы
ишлери
эден Халасгэрлерини ятдан
чыкарды.
- ²³ Ол олары ёк этмек ховпуна
салды,
эмма Муса, Онуң сайланы,
Оңа төвелла этди,
Онуң яндырыжы газабын
совды.
- ²⁴ Олар гөзел юрды эсгермедилер,
Онуң берен сөзүне
ынанмадылар.
- ²⁵ Өз чадырларында
хүнүрдешдилер,
Реббин сесини диңлемедилер.
- ²⁶⁻²⁷ Шоңа гөрә, олары чөлде
ёкларын дийип,
- миллетлер арасындан
зүрятларыны ёкларын дийип,
олары ер йүзүне даргатжак
дийип,
элини галдырып, Реб касам
этди.
- ²⁸ Соңра Багалпегор бутуна бил
багладылар,
өлүлере багыш эдилен
гурбанлыклары олар
ийдилер.
- ²⁹ Олар эденлери билен Ребби
газапландырды,
мерги оларың башына инди.
- ³⁰ Шонда Пинехас дуруп төвелла
этди,
мерги тогтады.
- ³¹ Бу оңа догрулык хөкмүнде
несиллербойы бакы сайылды.
- ³² Олар Мерибаның боюнда Ребби
газапландырды,
Муса олар зерарлы оңайсыз
ягдая галды.
- ³³ Чүнки олар онуң рухуны
гайгыландырды,
онуң дили ойланышыксыз
сөзлери айтды.
- ³⁴ Олар Реббин буйранларыны
бержай этмедилер –
олар халклары ёкламадылар.
- ³⁵ Гайтам миллетлере гарышып,
оларың дөп-дессурына
эрдилер.
- ³⁶ Оларың бутларына хызмат
этдилер,
бутлар хем олара дузак
болдулар.
- ³⁷ Олар өз огулларыны ве
гызларыны
галп худайлара гурбан
этдилер.

^a 105:19 *Хореп* – бу Синай дагының бейлеки ады.

- ³⁸ Олар огулларыны ве
гызларыны
Кенган бутларына гурбан
этдилер,
оларың бигүнэ ганын дөкдүлөр;
юрды ган билен
харамладылар.
- ³⁹ Эденлери билен харам
болдулар,
өз ишлери аркалы зына
этдилер.
- ⁴⁰ Реб Өз халкына гаршы газаба
мүнди,
сайлап-сечен халкыны Ол
йигренч сайды.
- ⁴¹ Олары миллетлериң элине
берди,
олары йигренйэрлер
үстлеринден агалык сүрди.
- ⁴² Душманлары олара жебир
чекдирди,
олары гүйч билен боюн
эгдирди.
- ⁴³ Ол энчеке гезек олары халас
эйледи,
эмма олар пәллеринден яңа
баш галдырдылар,
өз гүнәлери зерарлы
кемсидилдилер.
- ⁴⁴ Эмма Ол дат-перятларыны
эшиден вагты,
оларың мушакгатларына
назар айлады.
- ⁴⁵ Оларың хатырасына Өз әхтини
ядына салды,
садык сөйгүсиниң боллугына
гөрә рехим эйледи.
- ⁴⁶ Олары есир эденлериң калбына
олар бабатда рехим-шепагат
салды.
- ⁴⁷ Эй, Худайымыз Реб, бизи халас эт!
Мукаддес адыңа шүкүрлер
эдер ялы,

Сениң шөхратыңа буйсанар ялы,
миллетлериң арасындан бизи
топлап ал.

- ⁴⁸ Ысрайыл Худайы Реббе
эзелден әбедә ченли
алкышлар болсун!
Әхли халк, гой, «Омын!»
дийсин.
Реббе шан-шөхрат болсун!

БӘШИНЖИ КИТАП (106 – 150-нҗи мезмурлар)

106-нҗы мезмур

- ¹ «Реббе шүкүр эдиң, чүнки Ол
ягшы,
Онуң сөйгүси бакы!» –
- ² дийип, Реббиң азат эденлери,
гой, айтсын.
Ол олары душман элинден
халас эйледи,
- ³ олары ят юртлардан йыгнап
жөмледи:
гүндогардан хем гүнбатардан
демиргазыкдан хем гүнортадан.
- ⁴ Олар чөл-бееванда сергездан
болды,
илатлы шәхере элтйән ёлы
тапып билмеди.
- ⁵ Ачлыгың, тешнелигиң
дердинден яңа,
оларда ысгын-мыдар галмады.
- ⁶ Олар мушакгатларында Ребби
чагырды,
Ол хем гөргүлеринден халас
эйледи.
- ⁷ Олар месген тутар ялы шәхере
барып етйәнчә,
Ол олары гөни ёлдан йөретди.
- ⁸ Реббиң садык сөйгүси үчин,
адамзада эдйән ажайып
ишлери үчин,

- гой, олар Оңа шүкүрлер этсин.
9 Чүнки Ол тешне жаны гандырыр,
ажыганы нэз-ныгматдан
доюрар.
- 10 Олар гараңкылыкда ве
түмлүкде яшады,
зынжырлара, жебир-жепа
багланды.
- 11 Чүнки олар Худай сөзүне табын
болманды,
Бейик Худайың өвүдине
эсгермезлик эдипди.
- 12 Реб агыр зэхмет аркалы олары
боюн эгдирди:
йыкылдылар, асла ярдам
берен болмады.
- 13 Олар мушакгатларында Ребби
чагырды,
Ол хем гөргүлеринден халас
эйледи.
- 14 Олары гараңкылыктан ве
түмлүктен чыкарды,
оларың зынжырларыны
гырып ташлады.
- 15 Реббин садык сөйгүси үчин,
адамзада эдйән ажайып
ишлери үчин,
гой, олар Оңа шүкүрлер
этсин.
- 16 Чүнки Ол бүрүнч дервезелери
чым-пытрак этди,
демир сөөлери икэ бөлүп
ташлады.
- 17 Өз гүнәли ёллары ве
этмишлери зерарлы,
акылсызлар жебир-жепалар
чекди.
- 18 Олар иймитиң ислендигини
йигренди,
өлүм дервезелериниң агзына
барды.
- 19 Олар мушакгатларында Ребби
чагырды,
Ол хем гөргүлеринден халас
эйледи.
- 20 Ол сөзүни иберди ве шыпа
берди,
олары габра инмекден халас
эйледи.
- 21 Реббин садык сөйгүси үчин,
адамзада эдйән ажайып
ишлери үчин,
гой, олар Оңа шүкүрлер
этсин,
- 22 шүкүр гурбанлыкларыны, гой,
хөдүрлесин,
Онуң ишлерини шатлык
нагмасында беян эйлесин.
- 23 Деңиздәки гәмилерде йүзйәнлер,
хайбатлы сувларда сөвда
эдйәнлер
- 24 Реббин ишлерини,
чуңлуклардакы ажайып
ишлерини гөрдүлөр:
- 25 Ол буюрды-да, тупанлы гай
турузды,
ол хем деңзиң толкунларыны
галкдырды.
- 26 Гәмичилер гөгә галды, чуңлуга
инди,
горкудан яңа жанлары чыкара
гелди.
- 27 Серхош кимин ыранып
энтирекледди,
акыл-хушлары башындан
учды.
- 28 Олар мушакгатларында Ребби
чагырды,
Ол хем гөргүлеринден халас
эйледи.
- 29 Ол тупаны асудалыга өвүрди,
деңиз толкунлары көшешди.
- 30 Шатландылар, чүнки үмсүмлик
болды,
Ол оларың ислән гәми
дуралгасына етирди.

- ³¹ Реббиг садык сөйгүсү үчин,
адамзада эдйән ажайып
ишлери үчин,
гой, олар Оңа шүкүрлер этсин.
- ³² Олар халк жемагатында Оны
бейгелтсин,
яшулулар межлисинде Оны
шөхратландырсын.
- ³³⁻³⁴ Реб юрт илатынын
эрбетликтери зерарлы,
дерялары өвүрйэр
чөлүстанлыга,
сувуң гөзбашларыны – тешне
топрага,
берекетли топрагы – шорлук
ерлере.
- ³⁵ Ол чөли өвүрйэр как көллерине,
гурак топрагы – сув гөзбашына.
- ³⁶ Ол шол ерде ач-сувсузлары
яшадяр,
олар хем яшамак үчин шөхер
гуруняр.
- ³⁷ Олар мейданлара экин экйэр,
үзүм багларыны отурдяр
хем-де болдан – бол хасылы
аляр.
- ³⁸ Худайың берекеди аркалы олар
көпелйэр,
Ол мал-гараларыны хич
азалтмаяр.
- ³⁹ Эмма мэтэчлер эзьет,
мушакгат, хасрат зерарлы,
азалып, боюн эгдириленде,
- ⁴⁰ Ол шазадаларың үстүне
бетнамлык гуйяр,
олары ёл-ёдасыз чөлде
сергездан эдйэр.
- ⁴¹ Мэтэжи болса гөргүлеринден
дындыряр,
онуң машгаласыны сүри
кимин көпелдйэр.
- ⁴² Йүреги догрулар муны гөрүп
шатланяр,

- эрбетлер болса агзыны юмяр.
- ⁴³ Пайхасы болан муңа үнс
берсин,
Реббиг садык сөйгүсини
аңласын.

107-нжи мезмур

- ¹ *Нагма. Давудың мезмуры*
- ² Йүрегим сарсмаз, эй, Худай,
сарсмаз мениң йүрегим:
мен нагмалар айдып, мукам
чаларын.
- ³ Оян сен, эй, мениң йүрегим.
Ояның, арфа хем лира!
Мен даңы ояраын нагмалар
билен.
- ⁴ Я Реб, халклар арасында Саңа
шүкүр эдерин,
миллетлер арасында Саңа
нагма айдарын.
- ⁵ Чүнки Сениң сөйгиң гөклере
етйэр,
вепалылыгың булутлара
дирейэр.
- ⁶ Эй, Худай, гөклерден-де ёкары
бейгел,
тутуш ер йүзүне долсун
Сениң шөхратың!
- ⁷ Өз сөйёнлериңиң гутулып
билери ялы,
голун билен халас эт, маңа
жогап бер.
- ⁸ Вада берди Худай Өз мукаддес
өйүнден:
«Улы шатлык билен Мен
Шекеми бөлерин
хем-де Сукот дересини
өлчэрин.
- ⁹ Гилгат Мениңки, Манаша
Мениңки,
Эфрайым – тувулгам,
Яхуда – патышалык хасам.
- ¹⁰ Мовап – ювунмак үчин легеним,

Эдомың үстүне зыңарын Мен
чарыгымы.

Пилишт топрагында еңиш
дабарасы билен гыгыраарын
Мен».

¹¹ Берк гала ким мени элтер?

Мени Эдома ким алып гидер?

¹² Эй, Худай, эйсем Сен бизи рет
эдәйдиңми?

Эй, Худай, инди
гошунларымыз билен
гитжек дәлми Сен?

¹³ Душманларымызы еңмәге бизе
көмөк эт,
себәби ынсан көмеги бидерек
затдыр.

¹⁴ Худай аркалы еңиш газанарыс,
душманларымызы депележек
Олду.

108-нжи мезмур

¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Давудың мезмуры
Дымма, эй, сенамың Худайы!

² Чүнки эрбетлер, хилегәрлер
маңа гаршы агзыны ачып,
яланчы диллери билен
гаршыма олар геплейәр.

³ Олар йигренч сөзлери билен
мени гуршаяр,
себәпсиз ере мениң билен
урушяр.

⁴ Мен олар үчин дога-дилег
эдйәрин,
олар болса сөйгиме дерек
мени язгаряр.

⁵ Олар ягшылыгыма яманлык
эдйәр,
сөйгиме дерек мени
йигренйәр.

⁶ Олар шейле диййәр:
«Гой, онуң гаршысына эрбет
адам чыксын,

гаралавжы онуң сагында
дурсун.

⁷ Ишине гараланда, айыплы
чыксын,
онуң дога-дилеги гүнә
сайылсын.

⁸ Онуң гүнлери санлыжа болсун,
башга онуң орнуны алсын.

⁹ Онуң чагалары, гой, етим
болсун,
аялы хем дул болуп галсын.

¹⁰ Чагалары энтәп, гой, гедай
гезсин,
харабалыкларындан
чыкарылып, чөрек дилесин.

¹¹ Сүйтхор онуң бар задыны
гарбасын,
агыр зәхметиниң рәхнетини
кесеки гөрсүн.

¹² Хич ким оңа, гой, мерхемет
этмесин,
етимлерине хич кимиң хайпы
гелмесин.

¹³ Гой, онуң несли кесилсин,
гелжекки несилден онуң ады,
гой, өчүрилсин.

¹⁴ Аталарының гүнәси элмыдама
Реббин өңүнде,
гой, ятланылсын,
эжесиниң языгы өчүрилмесин!

¹⁵ Гой, гүнәлери элмыдама
Реббин өңүнде болсун,
ер йүзүнде ятланмаз ялы, гой,
Ол оны кесип ташласын.

¹⁶ Чүнки ол мерхемет этмеги яда
салмады,
гайтам гарыбы, мәтәжи,
йүреги гамлыны
өлдүржек болуп, олары
ызарлап гезди.

¹⁷ Ол гаргышы сөйди; гой,
гаргышы өз башындан
инсин,

- ол хич киме ягшылыгы
арзуламады,
гой, оңа-да хич ким
ягшылыгы арзув этмесин!
- ¹⁸ Ол гаргышы дон эдип гейди:
гой, ол сув кимин сиңсин
оңуң тенине,
яг кимин – оңуң сүеклерине.
- ¹⁹ Шоңа гөрә, гой, ол эшик кимин
оны доласын,
гүнде гушанян гушагы
болсун».
- ²⁰ Гой, Реббе мени яманлаянларың,
жаныма гаршы сөз
айдяңларың алжак алмыты
шулар дей болсун.
- ²¹ Эмма Сен, эй, Хөкмүрован Реб,
мениң бәхбидими ара Өз
адың хатырасына
Садык сөйгиңиң ягшыдыгы
себәпли, мени халас эт.
- ²² Чүнки мен гарып ве мэтәчдирин,
эзәт чекйәр мениң йүрегим.
- ²³ Агшам көлегеси дек йитип
гидйәрин,
олар мени чекиртге дей
какярлар.
- ²⁴ Агыз беклемеден яңа дызымың
кувваты гачды,
гөврәм ягсызлыктан яңа
хорланып галды.
- ²⁵ Мени яманлаянлара болдум
бир гүлки,
мени гөрөнлеринде яйкаяр
олар башыны.
- ²⁶ Я Реб, Худайым, маңа көмек эт,
Өз садык сөйгиң хатырасына
мени халас эт.

- ²⁷ Билсинлер бу ишде Сениң элин
бардыгыны,
я Реб, муны Сениң эдендигиңи.
- ²⁸ Гой, олар гаргаберсин, эмма
Сен ак пата берерсиң!
Олар баш галдыряр, эмма
масгара болар,
Сениң бендәң болса шадьян
болар.
- ²⁹ Мени язгарянлар бетнамлыга
бүренсин,
гой, олар рысвалыгыны дон
эдип гейсин.
- ³⁰ Мен Реббе көп шүкүр этжек,
улы жемагатда Оны
шөхратландыржак.
- ³¹ Чүнки Ол мэтәжиң сагында
дуряр,
оны өлүме хөкүм эдйәнлерин
элинден халас эйлейәр.

109-нҗы мезмур

Давудың мезмуры

- ¹ Худай реббиме ^a шейле сөзледі:
«Душманларыңы аяк астына
саянчам,
Мениң сагымда отур».
- ² Реб Сиондан ^b узадар шалык
хасаңы,
душманларыңа йөрәт сен өз
хөкүмиңи.
- ³ Сөвеш гүнүңде герчеклерин
мукаддес шөхрата бесленип,
мейлетин болар,
яшлыгың сәхер чыгы дей
доланып гелер.
- ⁴ Реб ант ичди, Ол ондан дәнмез:
«Мәликсадык дережесиндәки
мүдимилик руханысың сен».

^a 109:1 *Худай реббиме* – гадымы дөвүрде *реб* диен сөз Худая я-да патыша йүзлениленде уланылды. Сөзлүкте «Реб» сөзүне серет.

^b 109:2 *Сион* – бу Иерусалим шәхериниң бейлеки ады. Сөзлүге серет.

⁵ Таңры сениң тарапдарыңдыр:

Ол газаба мүнөн гүнүндө
шалары күл-пеекун эдер.

⁶ Реб миллетлере хөкүм чыкаарар,
оларың юрдуны ләшлеринден
долдуарар.

Ол тутуш ериң йүзүндө
баштутанлары күл-пеекун
эдер.

⁷ Сен болса ёлдакы чешмеден ичип,
өз башыңы белент тутарсың.

110-нжы мезмур

¹ Реббе шан-шөхрат болсун!

Алеф

Мен догруларың межлисинде
ве жемагатда

Бет

тутуш калбым билен Реббе
шүкүр эдерин.

Гимел

² Бейикдир Реббинң ишлери,

Далет

олары агтаряр бар мушдаклары.

Хе

³ Онуң иши дабарадан,
шөхратдан долы,

Вав

Онуң догрулыгы довам эдйэр
эбеди.

Зайин

⁴ Ол ятдан чыкмажак гудратлы
ишлери этди,

Хет

Реб мерхеметли хем-де рехимли.

Тет

⁵ Ол Өзүнден горкянлара берйэр
рысгалы,

Ёд

эден әhti ядындадыр мүдими.

Каф

⁶ Ол халкына ишлериниң
гудратыны гөркезди:

Ламед

миллетлериң мирасыны олар
берди.

Мем

⁷ Онуң эллериниң ишлери
вепалы ве адалатлы,

Нун

Онуң бар буйруклары
ыгтыбарлыдыр.

Самех

⁸ Эллериниң ишлери беркарар
эдилди асырларбойы,

Айин

вепалылык ве догрулык
оларың бинятлары.

Пе

⁹ Реб Өз халкыны халас эйледі,

Тсади

Өз әhtини бакы буюрды;
Онуң ады мукаддес хем-де
вехимли.

Реш

¹⁰ Ребден горкмак – даналык башы,

Шин

муны амал эдйәнлериң
дүшүнжелери догры.

Тав

Онуң сенасы довам эдйэр
асырларбойы.

111-нжи мезмур

¹ Реббе шан-шөхрат болсун!

Алеф

Ребден горкян,

Бет

буйрукларыңдан леззет алян
нәхили багтлы!

Гимел

² Онуң зүряды юртда кувватлы
болар,

Далет

догруларың несли берекет
тапар.

Хе

³ Болелинлик, байлык онун
өйүндө болар,

Вав

догрулуыгы довам эдер
асырларбойы.

Зайин

⁴ Догры ынсан үчин хатда
гаранкыда нур догар,

Хет

ол махрибан, догручыл ве
рехимлидир.

Тет

⁵ Жомарт, карз берйән ынсан
говудыр,

Ёд

ол ишлерини адалатлы ёла
гойяндыр.

Каф

⁶ Чүнки догры ынсан хич хачан
сарсмаз,

Ламед

мүдимилик ол унудылмаз.

Мем

⁷ Ол шум хабардан горкмаз,

Нун

Реббе бил баглап, йүреги сарсмаз.

Самех

⁸ Онуң йүреги макәм,

Айин

ол асла эйменмез,
иң соңунда душманларының
еңлишин гөрер.

Пе

⁹ Ол сахылык билен пайлады,
мәтәже берди,

Тсади

онуң догрулуыгы довам эдер эбеди,
ат-абрайы билен биле артяр
кувваты.

Реш

¹⁰ Эрбет адам муны гөрүп, газаба
мүнийәр,

Шин

дишини гыжаяр ве рухдан
дүшйәр;

Тав

эрбет адамың гөвүн ислеглери
пуч болар.

112-нжи мезмур

¹ Реббе шан-шөхрат болсун!

Эй, Реббе хызмат эдйәнлер,
шөхратландырың,
Реббин адына шан-шөхрат
болсун!

² Шиндиден эбедә ченли

Реббин ады алкышлы болсун!

³ Гүнүң догян еринден батын
ерине ченли,

Реббин адына шан-шөхрат
болсун!

⁴ Реб әхли миллетлерден

белентде,
Онуң шан-шөхраты гөклер
үстүнде.

⁵ Эйсем Худайымыз Реб кимин
бармы?

Ол гөклерде отуран болса-да,

⁶ эглип, гөгө, ере назар айлалар.

⁷ Ол гарыплары ерден галдырар,
мәтәчлери күл ичинден
чыкарыр,

⁸ олары шазадаларың янында,
Өз халкының шазадалары
билен отурдыр.

⁹ Өнелгесиз аялың өйүни дикийәр,
оны чагаларына гувандырып,
багтыяр эдйәр.

Реббе шан-шөхрат болсун!

113-нжи мезмур

¹ Ысрайыл Мүсүрден чыкып
гайданда,

Якуп несли дили башга
халкдан гайданда,

- ² Яхуда Худайың мукаддес өйүне,
Ысрайыл хем Онуң
шалыгына өврүлди.
- ³ Деңиз гөрүп, өкже гөтерди,
Иордан дерясы терс угра акды.
- ⁴ Даглар бөкжеклешди гочлар ялы,
депелер хем – гузулар ялы.
- ⁵ Эй, деңиз, нәме үчин гачдың?
Эй, Иордан дерясы, нәме үчин
терсине акдың?
- ⁶ Эй, даглар, нәме үчин
бөкжеклешдиңиз сиз
гочлар ялы,
депелер хем – гузулар ялы?
- ⁷⁻⁸ Гаяны сув ховзуна өвүрйән,
чакмак дашы сув гөзбашына
өвүрйән
Реббич өңүнде,
Якуп Худайының өңүнде
титре, ер йүзи!
- ⁹ Бизе дәл, я Реб, бизе дәл,
сөйгиң ве вепадарлыгың
хатырасына
шан-шөхрат бер Сен Өзүңе!
- ¹⁰ «Ханы оларың Худайы?» дийип,
нәме үчин миллетлер
айтсын?!
- ¹¹ Бизин Худайымыз гөклерде
Ол гөвнүниң ислән задыны
эдийэр.
- ¹² Миллетлериң бутлары күмүш,
тылладыр,
олар ынсан эллериниң
ишидир.
- ¹³ Оларың агзы бар, йөне
гүрлемейэр,
гөзлери бар, йөне гөрмейэр.
- ¹⁴ Гулаклары бар, йөне эшитмейэр,
бурунлары хем ыс-кок алмаяр.
- ¹⁵ Эллери бар, йөне хич зат
дуймаяр,
аяклары бар, йөне йөрөмейэр,
богазларындан сес-үйн
чыкмаяр.
- ¹⁶ Шолар дек болар олары
ясанлар,
ве олар бил баглан эхли
ынсанлар.
- ¹⁷ Эй, Ысрайыл, Реббе бил багла!
Ол сениң көмегиң хем-де
галканың.
- ¹⁸ Эй, Харуның несли, Реббе бил
багла!
Ол сениң көмегиң хем-де
галканың.
- ¹⁹ Эй, Ребден горкян, Оңа бил
багла!
Ол сениң көмегиң хем-де
галканың.
- ²⁰ Реб бизи ядына салды,
Ол bize ак пата берер.
Ол Ысрайылың несLINE ак пата
берер,
Ол Харуның несLINE ак пата
берер.
- ²¹ Ребден горкянлара,
улы-кичэ ак пата берер;
- ²² гой, Реб сизи хем-де
зүрятларыңызы көпелтсин;
- ²³ гой, гөги-ери ярадан Реб
сизе ак пата берсин.
- ²⁴ Гөклер Реббичкидир,
ери болса Реб ынсан
огулларына берди.
- ²⁵ Мерхумлар, габра инйәнлериң
хич бири
Ребби шөхратландырмаар.
- ²⁶ Эмма шиндиден эбедэ ченли,
биз Реббе айтжак алкышы.
Реббе шан-шөхрат болсун!

114-нжи мезмур

- ¹ Ребби сөййэрин,
чүнки Ол эшитди сесими, дат-
перядымы.

- ² Ол маңа гулак гоаяндыгы
себәпли,
Оны чагыраын мен
өмүрбойы.
- ³ Өлүм танаплары маңа оралды,
өлүлөр дүниәсинин
сүтемлери үстүмө инди,
мени жебир-жепа, гам-гусса
басды.
- ⁴ Мен шонда чагырдым Ребби:
«Я Реб, ялбарярын, халас эт
мениң жанымы!»
- ⁵ Реб догры ве мерхеметли,
бизиң Худайымыз рехимли.
- ⁶ Реб гораяр сада ынсаны,
тапдан дүшенимде, Ол мени
халас әйледі.
- ⁷ Рахатлыгыңа өврүл, әй, мениң
жаным,
чүнки Реб саңа жомартлык
әтди.
- ⁸ Сен өлүмден халас әтдин
жанымы,
гөзяшлардан – мениң гөзүми,
бүдремекден – аякларымы.
- ⁹ Мен дирилер диярында
Реббин хузурында гезерин.

115-нжи мезмур

- ¹ «Әжирлерим жуда көп» дийип
гүрледим,
йөне шонда-да мен иман
әтдим.
- ² Ховсала дүшөн вагтымда:
«Әхли ынсанлар яланчы»
дийдим.
- ³ Реббин маңа әден
ягшылыкларының
өвезини нәдип долайын?
- ⁴ Гутулыш паяласыны
галдырып,
Реббим дийип Оны
чагыраын.

- ⁵ Бүтин халкының өнүнде
Реббе әден касамларымы
бержай әдерин.
- ⁶ Реббин садыкларының өлүми
Онуң үчин нәхили агыр!
- ⁷ Я Реб! Мен Сениң бендән,
мен Сениң бендән, Сениң
гырнагың оглы;
Сен зынжырларымы гырып
ташладың.
- ⁸ Саңа шүкүр гурбанлыгыны
хөдүр әдерин,
Реббин адыны мен
чагыраын.
- ⁹⁻¹⁰ Бүтин халкының өнүнде,
Реб өйүнің ховлуларында,
әй, Иерусалим, сениң ичинде,
Реббе әден касамларымы
бержай әдерин.
Реббе шан-шөхрат болсун!

116-нжы мезмур

- ¹ Реббе шөхратландырың, әхли
миллетлер!
Оны бейгелдин сиз, әй, әхли
халклар!
- ² Чүнки Онуң bize болан
сөйгүси улы,
Онуң вепадарлыгы бакы.
Реббе шан-шөхрат болсун!

117-нжи мезмур

- ¹ Реббе шүкүр әдин, чүнки Ол
ягшы,
Онуң сөйгүси бакы!
- ² Гой, Ысрайыл дийсин:
«Онуң сөйгүси бакы».
- ³ Гой, Харуның несли дийсин:
«Онуң сөйгүси бакы».
- ⁴ Гой, Ребден горкянлар дийсин:
«Онуң сөйгүси бакы».
- ⁵ Дарыган чагымда чагырдым
Ребби,

- Реб жогап берди, гөвнүме
салды гиңлиги.
- ⁶ Реб – тарапдарым, горкмаярын
мен,
ынсан маңа нәме эдип
билсин?
- ⁷ Реб көмөкчи дек тарапдарымдыр,
мени йигренйәнлере
дабаралы серетжекдирин.
- ⁸ Ынсана бил багланган,
Ребби пена эдинмек ягшы.
- ⁹ Шалара бил багланган,
Ребби пена эдинмек ягшы.
- ¹⁰ Әхли миллетлер гуршап алды
дашымы,
Реббиң ады билен
серпикдирдим олары.
- ¹¹ Олар гуршап алды мениң
дашымы,
чар тарапдан габады мени,
Реббиң ады билен
серпикдирдим олары.
- ¹² Олар ары кимин мени гуршады,
йөне яндак оды дек сөнди,
Реббиң ады билен
серпикдирдим олары.
- ¹³ Йыкыларым ялы, гаты итилдим,
эмма Реб болды мениң
көмегим.
- ¹⁴ Реб – гүйжүм хем-де айдымым,
Ол мениң Халасгәримдир.
- ¹⁵ Догруларың чадырларында
шатлык, еңиш нагмалары
яңланяр:
«Реббиң голы зор ишлери
гөркезйәр!
- ¹⁶ Реббиң голы беленде галяр!
Реббиң голы зор ишлери
гөркезйәр!»
- ¹⁷ Мен өлмерин, аман яшарын
хем-де Реббиң ишлерини
ыглан эдерин.
- ¹⁸ Реб мени берк жезаландырды,

- эмма өлүме мени бермеди.
- ¹⁹ Ачың маңа догрулык
дервезелерини,
мен гирип, Реббе шүкүр
эдейин.
- ²⁰ Бу – Реббиң дервезелери,
догрулар ондан гирерлер.
- ²¹ Мен Саңа шүкүр эдейин,
чүнки жогап бердиң, мени
халас әйледиң.
- ²² Уссаларың рет эден дашы,
бинаның бурч дашы болды.
- ²³ Муны Реб этди,
бу назарымызда тәсин
сайылды.
- ²⁴ Бу – Реббиң ярадан гүни,
гелиң онда бегенели ве
шатланалы.
- ²⁵ Я Реб, ялбарярыс, халас эт бизи,
Я Реб, ялбарярыс, бер
үстүнлиги.
- ²⁶ Реб адындан гелиән болсун
алкышлы!
Реб өйүнден сизиң үчин
этжек дога-дигеги.
- ²⁷ Бейик Худайдыр,
үстүмизе нур сачан Олдур.
Гурбанлык малыны алың,
оны гурбанлык сыпасына
даңың.
- ²⁸ Сен – мениң Худайым, Саңа
шүкүрлер этжек,
Сен – мениң Худайым, мен
Сени бейгелтжек.
- ²⁹ Реббе шүкүр эдиң, чүнки Ол
ягшы,
Онуң сөйгүси бакы!

118-нжи мезмур

Алеф

- ¹ Кәмил ёлдан йөрейәнлер,
Реббиң канунына гөрә
яшаянлар багтлыдыр!

² Онуң дүзгүнлерини
саклаянлар,
тутуш калбы билен Оны
агтарянлар багтлыдыр!

³ Олар нэхак иши этмейэр,
олар Онуң ёлларындан
йөрөйэр.

⁴ Буйрукларыңы ыхласлы
бержай этмеги,
Сен эвр этдин.

⁵ Парзларыңы бержай эдерим ялы,
хернэ үйтгемеседи мениң
ёлларым.

⁶ Шонда табшырыкларыңа назар
саланымда,
мен утанмарын.

⁷ Адалатлы хөкүмлериңи
өврөнөн чагым,
пэк йүрекден Саңа өвги
айдарын.

⁸ Сениң парзларыңы бержай
эдерин,
бүтинлей терк этмегин мени.

Бет

⁹ Яш ынсан ёлуны нэди пэк
саклап билер?
Оны Сениң сөзүңе гөрө
горамак билен.

¹⁰ Сени агтарярын тутуш
йүрегим билен,
мени табшырыкларыңдан
азашдырма Сен.

¹¹ Саңа гаршы гүнэ этмэйин
дийип,
Сениң вадаңы йүрегимде аяп
сакладым.

¹² Я Реб, Саңа алкышлар болсун!
Маңа өврет Сен Өз
парзларыңы.

¹³ Агзыңдан чыкан адалатлы
хөкүмлериң барыны,
мен дилим билен ыглан
эдйэрин.

¹⁴ Сениң дүзгүнлеринден леззет
аларын,
гөйэ эхли байлыга эе болан
ялы болярын.

¹⁵ Буйрукларың барада мен
ойланарын,
Сениң ёлларыңа дыкгат
берерин.

¹⁶ Парзларыңдан леззет аларын,
Сениң сөзүңи мен унутмарын.

Гимел

¹⁷ Яшап, сөзүңи саклап билерим
ялы,
Сен бендэне эт жомартлыгы.

¹⁸ Кануныңаң ажайыптыгыны
гөрерим ялы,
Сен ач мениң гөзлери.

¹⁹ Мен бир гелмишек ериң
йүзүңде,
Өз табшырыкларыңы гизлеме
менден.

²⁰ Адалатлы хөкүмлериңе болан
күйсегим,
элмыдама пагыш-пара эдйэр
мениң йүрегим.

²¹ Сен кэейэрсин
табшырыкларыңдан
азашанлара:
текепбирлере хем-де
лагнатлылара.

²² Утанч билен бетнамлыгы Сен
менден айыр,
чүнки дүзгүнлериңи мен
сакландырын.

²³ Хөкүмдарлар отуруп, маңа
гаршы дил бирикдирийэр,
бендэң болса парзларың
барада ой-пикире батяр.

²⁴ Сениң дүзгүнлериң –
кейпикөклүгим,
олар мениң – геңешдарларым.

Далет

²⁵ Мениң жаным гара ере япышяр,

Өз сөзүңе лайыктыкта маңа
бер өмри.

²⁶ Мен беян эденимде өз ёлларымы,
Сен маңа бердиң жогабы;
өврет маңа Өз парзларыңы.

²⁷ Маңа дүшүндир Өз
дүзгүнлериңиң ёлуны,
ажайып ишлериң барада мен
ойланайын.

²⁸ Гайгы-гамдан яңа жаным
басыляр,
Өз сөзүңе лайыктыкта маңа
кувват бер.

²⁹ Ялан ёллары менден узак эт,
мерхементиң билен маңа
кануныңы өврет.

³⁰ Вепалылык ёлуны мен сайлап
алдым,
Сениң адалатлы хөкүмлериңи
өңүмде гойдум.

³¹ Я Реб, дүзгүнлериңден мэкәм
япышдым,
Сен мени утанжа гойма.

³² Табшырыкларыңың ёлундан
ылгаярын мен,
чүнки Сен калбымың
дүшүнжесини гиңелтдиң.

Хе

³³ Я Реб, парзларыңың ёлуны
өврет,
мен оны ахыра ченли
сакларын.

³⁴ Маңа дүшүнже бер кануныңы
бержай эдерим ялы,
оны тутуш йүрегим билен
сакларым ялы.

³⁵ Табшырыкларыңың ёлундан
Сен мени йөрөт,
чүнки мен ондан алярын
леззет.

³⁶ Диңе өз бэхбидими арамаз ялы,
Өз дүзгүнлериңе тарап өвүр
йүрегими.

³⁷ Бош хысырдылардан сов
гөзлерими,
Өз ёлларыңда маңа бер
яшайышы.

³⁸ Өзүңден горкянлара бердиң
ваданы:
мен—бендәң бабатда хем
тассыкла оны.

³⁹ Менден сов горкян
масгаралыгымы,
чүнки Сениң адалатлы
хөкүмлериң ягшыдыр.

⁴⁰ Жан-тенден күйсейэрин
буйрукларыңы,
Өз догрулыгыңда маңа бер
яшайышы.

Вав

⁴¹ Я Реб, Өз берен вадана гөрә,
садык сөйгиң гелсин, халас эт
мени.

⁴² Шонда өзүми яңсыланлара
жайдар жогап берерин,
чүнки Сениң сөзүңе бил
баглаяндырын.

⁴³ Хакыкат сөзүни бүтинлей алма
агзымдан,
чүнки адалатлы хөкүмлерине
умыт баглаяндырын.

⁴⁴ Мен дынгысыз, бакы, эбеди
Сениң кануныңы бержай
эдерин.

⁴⁵ Мен Сениң буйрукларыңы
агтардым,
шонун үчин эрканалыкта
гезерин.

⁴⁶ Шаларың өңүнде дүзгүнлериңи
айдарын,
хич утанмарын.

⁴⁷ Сениң табшырыкларыңдан
леззет алярын,
чүнки олары мен сөййэндирин.

⁴⁸ Табшырыкларыңы сөйүп, оlara
тарап эллерими герйэрин,

парзларың барада оя батярын.

Зайин

⁴⁹ Өз бендәне берен сөзүңи ятла,
ол аркалы умыт беренсин
мана.

⁵⁰ Ол дарыган гүнүмде мениң
теселлим,
чүнки Сениң вадаң маңа
яшайыш берйәр.

⁵¹ Текепбирлер мени көп
янсылаяр,
шонда-да кануныңдан йүз
өвүрмейән.

⁵² Гадымы адалатлы хөкүмлерин
барада ойлананымда,
я Реб, мен тапярын теселли.

⁵³ Кануныңы терк эдйән
эрбетлери гөренимде,
гахар-газап гуршаяр мени.

⁵⁴ Гелмишек болуп яшан хер бир
еримде,
Сениң парзларың айдымым
болды.

⁵⁵ Я Реб, Сени гижесине мен
ятлаярын,
Сениң кануныңы бержай
эдйәрин.

⁵⁶ Мен шейле дурмушы амал
эдйәрин:
буйрукларыңы бержай
эдйәрин.

Хет

⁵⁷ Реб – мениң пайым
Сениң сөзүңи сакламагы мен
вада этдим.

⁵⁸ Тутуш калбым билен Саңа
ялбарярын:
«Өз вадаңа гөрә, маңа
мерхемет эйле».

⁵⁹ Өз ёлларым барада
ойлананымда,
гадамымы дүзгүнлериңе
тарап өвүрдим.

⁶⁰ Табшырыкларыңы бержай
этмеклик үчин
алнасап, олары
гижикдирмедим.

⁶¹ Эрбетлериң танаплары маңа
дузак болса-да,
Сениң кануныңы мен
унутмадым.

⁶² Сениң хөкүмлерин
адалатлыдыгы үчин,
яры гиже туруп, Саңа өвги
айдярын.

⁶³ Сенден горкянларың барына,
буйрукларыңы бержай
эдйәнлериң барына
хемра болярын.

⁶⁴ Я Реб, ериң йүзи садык
сөйгинден долы,
маңа өврет Өз парзларыңы.

Тет

⁶⁵ Я Реб, вадаңа гөрә,
Өз бендәне этдиң Сен
ягшылыгы.

⁶⁶ Маңа өврет пайхас билен
билими,
чүнки табшырыкларыңа мен
иман этдим.

⁶⁷ Эжир чекмезден өң мен
азашыпдым,
эмма инди Сениң сөзүңи
бержай эдйәрин.

⁶⁸ Сен ягшысың, эдйәрсиң
ягшылыклары,
маңа өврет Өз парзларыңы.

⁶⁹ Текепбирлер маңа мыжабат атыр,
мен болса тутуш калбым
билен
буйрукларыңы бержай
эдйәрин.

⁷⁰ Оларың йүреклери даша
өврүлди, хич зат дуймаяр,
мен болса кануныңдан леззет
аларын.

⁷¹ Сениң парзларыңы өвренмек
үчин,
эжир чекеним маңа ягшылык
болды.

⁷² Сениң агзыңың сөзлән кануны
маңа мүндрче алтын-
күмүшден говы.

Ёд

⁷³ Сениң эллериң мени ярадып,
маңа дурк берди,
табшырыкларыңы өвренерим
ялы бер дүшүнжәни.

⁷⁴ Сенден горкянлар мени гөрүп
шатланар,
чүнки Сениң сөзүңе умыт
багладым.

⁷⁵ Я Реб, билйәрин: адылдыр
Сениң хөкүмлериң,
вепалылыгың себәпли маңа
эжир чекдирдиң.

⁷⁶ Өз бендәңе берен вадаңа гөрә,
садык сөйгиң маңа теселли
болсун.

⁷⁷ Рехим эт, гой, мен яшайын
чүнки кануның –
кейпикөклүгим.

⁷⁸ Текепбирлер, гой, утанжа
галсын,
чүнки олар нәхак ере шылтак
атдылар,
мен болса буйрукларың
барада оя батарын.

⁷⁹ Сенден горкянлар
дүзгүнлериңи билери ялы,
гой, олар маңа өврүлсин.

⁸⁰ Утанжа галмазым ялы,
калбым парзларыңда, гой,
кәмил болсун.

Каф

⁸¹ Халас эдишиңе интизар болуп,
жаным өртенйәр,
мен Сениң сөзүңе умыт
баглаян.

⁸² Сениң вадаңа интизар мениң
гөзлерим,
«Хачан теселли берерсиң?»
дийип сораян.

⁸³ Түсседен заяланан мешик дей
болдум,
эмма Сениң парзларыңы мен
унутмадым.

⁸⁴ Сениң бендәң гарашмалы
хачана ченли?
Аңтайжыларыма хачан
чыкаржак Сен хөкүмиңи?

⁸⁵ Текепбирлер маңа чукур
газдылар,
олар Сениң кануныңа гөрә
яшамаярлар.

⁸⁶ Сениң табшырыкларыңың
бары ыгтыбарлыдыр,
маңа көмек эт, олар нәхак ере
азар берйәрлер.

⁸⁷ Олар мени тас ёк эдипди ерин
йүзүнден,
шонда-да буйрукларыңы мен
терк этмедим.

⁸⁸ Агзыңың дүзгүнлериңи саклап
билерим ялы,
Өз садык сөйгиңде маңа бер
яшайышы.

Ламед

⁸⁹ Я Реб, Сениң сөзүң гөклерде
бакы беркарар болды.

⁹⁰ Вепалылыгың довам эдйәр
несиллербойы,
Сен дүнийәни гурдуң, ол хем
мәкәм дур.

⁹¹ Өхли зат шу гүне ченли
беллейшиң дек дур,
чүнки олар Саңа гуллуқ
эдйәрлер.

⁹² Эгер кануның кейпикөклүгим
болмадык болса,
ёк болуп гидердим гайгы-
гамымда.

⁹³ Асла унутмарын буйрукларыңы,
чүнки олар аркалы маңа
яшайыш бердин.

⁹⁴ Мен Сениңки, мени халас эт,
чүнки буйрукларыңа бердим
мен дыкгат.

⁹⁵ Эрбетлер мени ёк этжек болуп,
букуда ятыр,
мен болса дүзгүнлерин
барада пикире батын.

⁹⁶ Гөрдүм әхли кәмилликлерин
чәклидигини,
эмма Сениң табшырыкларың
ченденаша гиң.

Мем

⁹⁷ Сениң кануныңы жуда
сөййәрин!

Ол узаклы гүн мениң
ойланмаларым.

⁹⁸ Сениң табшырыгың мени
душмандан пайхаслы эдйәр,
чүнки ол элмыдама мениң
аңымда.

⁹⁹ Әхли халыпаларымдан
пайхаслы болдум,
чүнки Сениң дүзгүнлерин –
ойланмаларым.

¹⁰⁰ Яшулулардан-да көп
аңлаяндырын,
чүнки буйрукларыңы бержай
эдйәрин.

¹⁰¹ Сениң сөзүңи сакламак үчин,
әхли яман ёлдан мен гача
дурдум.

¹⁰² Сениң хөкүмлеринден йүз
өвүрмедим,
чүнки маңа Сен тәлим бердин.

¹⁰³ Сениң вадаң маңа нәхили сүйжи!
Ол агзыма балдан-да сүйжи!

¹⁰⁴ Буйрукларың аркалы болдум
пайхаслы,
шонуң үчин йигренйәрин хер
ялан ёлы.

Нун

¹⁰⁵ Сениң сөзүң – чыра аякларыма,
ол – ягтылык мениң ёдама.

¹⁰⁶ Адалатлы хөкүмлерини бержай
эдерин дийип,
мен касам этдим ве бержай
этдим.

¹⁰⁷ Мен жебир-жепалар чекдим;
Я Реб, Өз вадана гөрә бер
яшайышы.

¹⁰⁸ Я Реб, гурбанлык хөкүмүнде
кабул эт алкышларымы
хем-де өврет маңа адалатлы
хөкүмлерини.

¹⁰⁹ Жаным дынгысыз ховп
астында болса-да,
Сениң кануныңы
унутмаярын.

¹¹⁰ Эрбетлер маңа дузак гурса-да,
Сениң буйрукларыңдан
азашмаярын.

¹¹¹ Сениң дүзгүнлерин – бакы
мирасым,
чүнки олар мениң йүрек
шатлыгым.

¹¹² Сениң парзларыңы бержай
этмеги
йүрегиме дүвдүм бакы,
ахыра ченли.

Самех

¹¹³ Икийүзлүлери мен
йигренйәрин,
Сениң кануныңы болса
сөййәрин.

¹¹⁴ Сен мениң гизленийән ерим хем-
де галканым,
мен Сениң сөзүңе умыт
баглаярын.

¹¹⁵ Эй, беткәрлер, менден
айрылың,
мен Худайымың
табшырыкларыны бержай
эдейин.

- 116 Вадаңа гөрә мени сөйгөтлө, гой,
мен яшайын,
өз умыдымдан хич
утанмайын.
- 117 Маңа даянч бол, халас болайын,
парзларыңа элмыдама дыкгат
берейин.
- 118 Парзларыңдан азашанлары Сен
рет эдйәрсинь,
чүнки оларың хилеси пучдур.
- 119 Чөп-чөр кимин ташлаярысьң ер
йүзүндәки әхли эрбетлери,
шоңа үчин мен сөййәрин
дүзгүнлериңи.
- 120 Сениң вехимиңден титрейәр
теним,
мен горкярын хөкүмлериңден.

Айин

- 121 Адалатлы ве хак ишлери этдим,
мени сүтемкәрлериңиң элине
берме.
- 122 Кепиллендир Өз бендәниң
абаданлыгыны,
текепбирлер эзмесин мени.
- 123 Халас эдишиңе, догры вадаңың
бержай болмагына
мениң гөзлерим интизар
галды.
- 124 Бендәңе садык сөйгинде гара,
парзларыңы өврөт Сен маңа.
- 125 Мен Сениң бендәң, пайхас бер
маңа,
акыл етирейин дүзгүнлериңе.
- 126 Инди Реббинь херекет этмели
вагты,
чүнки ынсанлар боздулар
Сениң кануныңы.
- 127 Мен велин алтыңдан, сап
алтыңдан-да көп
сөййәрин Сениң
табшырыкларыңы.
- 128 Догры сайярын әхли
буйрукларыңы,

йигренйәрин хер ялан ёлы.

Пе

- 129 Ажайыпдыр Сениң
дүзгүнлериң,
шонуң үчин олары бержай
эдйәрин.
- 130 Сөзлериңиң беяны ягтылык
берйәр,
сада ынсанлара дүшүнже
берйәр.
- 131 Табшырыкларыңа болан
күйсегден яңа,
агзымы ачамда-да, хова
етмейәр маңа.
- 132 Адыңы сөййәнлере эдишинь
ялы,
назар салып, маңа мерхемет
эйле.
- 133 Өз вадаңа гөрә мәкәм эт
әдимлериңи,
хич бир яманлык үстүмден
хөкүм сүрмесин.
- 134 Ынсан сүтеминден азат эт
мени,
мен Сениң буйрукларыңы
бержай эдейин.
- 135 Бендәниң үстүне сач йүзүң
нуруны,
маңа өврөт Өз парзларыңы.
- 136 Гөзлериңиң яшы сил дейин аяр,
чүнки ынсанлар кануныңы
бержай этмейәр.

Тсади

- 137 Я Реб, Сен – догры,
Сениң хөкүмлериң хем
адалатлы.
- 138 Сениң буйран дүзгүнлериң
адыл хем-де жуда вепалы.
- 139 Ыхласым мени якып-яндыряр,
чүнки душманларым унудяр
Сениң сөзүңи.
- 140 Сениң вадаң өрән
ыгтыбарлыдыр,

Сениң бендәң оны сөййәндир.

¹⁴¹ Әсгерилмән, кемсидилсем-де,
унутмаярын буйрукларыңы.

¹⁴² Сениң догрулыгың – бакы
догрулык,

Сениң кануның хем хак.

¹⁴³ Мушакгат ве күлпет үстүме
инди,

шонда-да табшырыкларыңдан
леззет алярын.

¹⁴⁴ Сениң дүзгүнлериң догры
асырларбойы,
маңа пайхас бер, гой, мен
яшайын.

Коф

¹⁴⁵ Тутуш йүрегим билен перят
эйдәрин,
Я Реб, маңа жогап бер,
мен парзларыңы бержай
эдейин.

¹⁴⁶ Сени чагыярын, мени халас эт,
дүзгүнлериңи бержай эдейин.

¹⁴⁷ Гүн догманка туруп, перят
эйдәрин,

Сениң сөзүңе умыт баглаярын.

¹⁴⁸ Сениң вадаң барада ойланмак
үчин,
гөзлерим узаклы гижәни оя
гечирди.

¹⁴⁹ Өз садык сөйгине гөрә эшит
сесими,
я Реб, адалатыңа гөрә маңа
бер яшайышы.

¹⁵⁰ Мени яман ниет билен
ызарлаянлар якына гелди,
олар Сениң кануныңдан
узакдадырлар.

¹⁵¹ Эмма Сен якынсың, я Реб.
Сениң табшырыкларың
әхлиси хакдыр.

¹⁵² Билйәрдим озалдан бәри:
Сениң дүзгүнлериң бакы
беркарар.

Реш

¹⁵³ Жебир-жепамы гөр-де, халас эт
мени,

чүнки унутмаян мен
кануныңы.

¹⁵⁴ Хакымы алып бер, азат эт мени,
вадаңа гөрә маңа бер
яшайышы.

¹⁵⁵ Халас болардан узакдыр
эрбетлер,
чүнки олар агтармаяр Сениң
парзларыңы.

¹⁵⁶ Я Реб, әгирт Сениң рехимн,
маңа адалатлы хөкүмлериңе
гөрә бер яшайышы.

¹⁵⁷ Мени аңтаянлар хем-де
душманларым көп,
эмма шонда-да
дүзгүнлериңден чыкян
дәлдириң.

¹⁵⁸ Йигренч билен гараярын мен
дөнүклере,
олар буйрукларыңы бержай
этмейәр.

¹⁵⁹ Гөр, нәхили сөййәрин
буйрукларыңы!
Садык сөйгине гөрә бер
яшайышы.

¹⁶⁰ Я Реб, хакыкатдыр Сениң
сөзлериң!
Адалатлы хөкүмлериңиң
бары асырларбойы.

Шин

¹⁶¹ Шазадалар мени нәхак ере
аңтаяр,
эмма йүрегим Сениң
сөзүңден горкяр.

¹⁶² Улы хазына эдинен кимин,
Сениң вадаңа бегенйәрин мен.

¹⁶³ Яланы йигренип, оны нежис
сайярын,
мен Сениң кануныңы
сөййәрин.

¹⁶⁴ Сениң адалатлы хөкүмлерин
үчин,
гүнде еди гезек Сени
шөхратландырың.

¹⁶⁵ Улы абаданлык бар кануңыңы
сөйёнлер үчин,
олар асла бүдремез.

¹⁶⁶ Я Реб, халас эдишине умыт
баглаярын,
табшырыкларыңы бержай
эйдэрин.

¹⁶⁷ Калбым бержай эйдэр
дүзгүнлериңи,
мен олары жуда сөйёрин.

¹⁶⁸ Бержай эйдэрин буйрукларыңы,
дүзгүнлериңи,
чүнки мениң эхли ёлларым
мәлимдир Саңа.

Тав

¹⁶⁹ Я Реб, перядым, гой, Саңа
етсин,
Өз вадана гөрә мана дүшүнже
бер.

¹⁷⁰ Ялбарышым, гой, Саңа етсин,
Өз вадана гөрә мени халас эт.

¹⁷¹ Дилим өвгүлер сачар,
чүнки маңа парзларыңы
өвретдин;

¹⁷² дилим Сениң ваданы нагма
эдинер,
чүнки табшырыкларыңың
эхлиси догры.

¹⁷³ Сениң элиң маңа, гой, ярдам
берсин,
чүнки табшырыкларыңа
табын болмагы мен карар
этдим.

¹⁷⁴ Я Реб, халас эдишиңи
күйсейэрин мен,
Сениң кануңыңдан леззет
аларын.

¹⁷⁵ Гой, көңлүм яшасын, Сени
шөхратландырсын,

Сениң адалатлы хөкүмлерин
маңа, гой, көмек берсин.

¹⁷⁶ Йитен гоюн кимин азашдым,
гөзле бендэни,
чүнки табшырыкларыңы
унутмаярын.

119-нжы мезмур

Зыярат нагмасы

¹ Мушакгатлы вагтым чагырдым
Ребби,

Ол хем маңа берди жогабы.

² Я Реб, яланчы агыздан,
хилели дилден халас эт мени.

³ Эй, хилели дил, саңа гөр-бак
нәме эдилер!

Онуң үстесине нәме гошулар?

⁴ Эдермениң йити оклары,
ожарың яндырыжы көзлери!

⁵ Дат-бидат мениң халыма!
Чүнки Мешекде сергездан
болдум,

Кедар чадырларында месген
тутмалы болдум;

⁶ дава-женжел агтарян халкың
ичинде,
узак вагтлап месген тутмалы
болдум.

⁷ Парахатлыгың тарапдары мен,
эмма агзымы ачан бадыма,
олар эййәм уруш-женжеле
тайяр.

120-нжи мезмур

Зыярат нагмасы

¹ Гөзлерими дага айлаяң
маңа ярдам ниреден гелер?

² Ярдам гелер
ери, гөги ярадан Ребден.

³ Ол сениң аягыңы тайдырмаз,
сени гораян Худай иркилмез.

⁴ Серет, Ысрайылы гораян Худай
не уклар, не-де иркилер.

- ⁵ Реб сениң Аркадагындыр,
Реб сагындакы көлегәңдир.
⁶ Гүнортан чагы Гүн сени урмаз,
гижесине Ай зепер етирмез.
⁷ Реб сени бела-бетерден горар,
Ол сениң жаныңы горар.
⁸ Шиндиден асырларбойы,
Реб горар гиришиңи хем
чыкышыңы.

121-нжи мезмур

Давудың зыярат нагмасы

- ¹ Маңа «Реббиң өйүне гидели»
диенлеринде бегендим.
² Эй, Иерусалим!
дервезелеринден этледи
гадамларымыз!
³ Иерусалим битеви бир шәхер
дек бина эдилен.
⁴ Ысрайыла берлен кануна гөрә,
тирелер, Реб тирелери
ол ере Реббе шүкүрлер этмәге
гидйәр.
⁵ Ол ерде казылык тагты –
Давут өйүниң тагты бина
эдилен.
⁶⁻⁷ «Сени сөййәнлер аман
яшасын!
Диварларыңың ичинде
парахатчылык болсун,
гала диңлеринде ховпсузлык
болсун!»
дийип, Иерусалимниң
парахатлыгы үчин
дога-дилеглер эдиң.
⁸ Доганларым билен
якынларымың хатырасына,
«Сенде рахатлык болсун!»
диййәрин.
⁹ Худайымың Реббиң өйүниң
хатырасына
сениң аманлыгың үчин дога
эдийрин.

122-нжи мезмур

Зыярат нагмасы

- ¹ Эй, гөкләрдәки тагтда Отуран,
гөзлерими Саңа бакан
галдырырын.
² Гулларың өз эелериниң элине
бакышы кимин,
гырнакларың өз бикелериниң
элине бакышы кимин,
Худайымыз Реб бизе мерхемет
эдийәнчә,
бизиң гөзлеримиз Оңа
дикилги.
³ Бизе мерхемет эт, я Реб, бизе
мерхемет эт,
кемсидилмеден халыс болдук
биз.
⁴ Бикәрлериң яңсыларыңдан,
текепбирлериң
кемситмесинден,
халыс болды бизиң жанымыз.

123-нжи мезмур

Давудың зыярат нагмасы

- ¹ «Эгер Реб тарапдарымыз
болмадык болса, нәме
боларды? –
эй, Ысрайыл, жогап бер
шуңа! –
² Реб тарапдарымыз болмадык
болса,
адамлар бизе гаршы аяга
галанларыңда,
³ бизе гаршы гахарлары янып
ловланда,
олар бизи дири ялмап-
ювдарды,
⁴ силлер бизи сырып-сүпләрди,
сув акымы бизи гирдабына
доларды,
⁵ хайбатлы сувлар үстүмизден
ашарды.

- ⁶ Бизи оларың агзына ав этмедик
Реббе
алкышлар болсун!
⁷ Авчының дузагындан
гуш кимин гачып гутулдык:
дузак gyрылды, биз хем
гутулдык.
⁸ Ери, гөги ярадан Реб
көмегимиздир».

124-нжи мезмур

Зыярат нагмасы

- ¹ Реббе бил баглаянлар Сион
дагы дей:
ол сарсмаз, ол дурап
асырларбойы.
² Дагларың Иерусалими
гуршайшы ялы,
шиндиден асырларбойы
Реб гуршайр Өз халкының
дашыны.
³ Догруларың юрдунда
эрбетлер хөкүм сүрмезлер
бакы,
ёгса догруларың хем яманлык
этмеги ахмал.
⁴ Я Реб, Сен ялка,
ягшылары ве пәк йүреклилери.
⁵ Эмма Реб өзлериниң эгри
ёлларына совланлары,
беткәрлер билен биле
жезalandыраp;
гой, Ысрайылда рахатлык
болсун!

125-нжи мезмур

Зыярат нагмасы

- ¹ Реб Сионың абаданлыгыны
гайтаранда,
бу bize бир дүйш кимин
гөрүнди.
² Шонда гүлкүден долуды бизиң
агзымыз,

шатлык шовхунындан –
бизиң дилимиз.

Шонда миллетлер арасында
шейле дийилди:

«Реб оlara бейик ишлери
этди».

³ Реб bize бейик ишлери этди,
шоңа гөрә, биз шатлыктан
долы.

⁴ Ягшың чөли гүлзарлыга
өврүши кимин,
я Реб, гайтар bize өңки
абаданлыгы.

⁵ Гөзяш билен экин экенлер,
хешелле какып, хасыл
орарлар.

⁶ Тохумлы чуваллары аглап
гөтерип барян,
десселерини гөтерип, шатлык
билен доланар.

126-нжы мезмур

Сүлейманың зыярат нагмасы

- ¹ Эгер өйи Реб бина этмесе,
оны бина эдйәнлериң азабы
пучдур.
Эгер шәхери Реб горамаса,
гаравулың оя дурмагы
пучдур.
² Экленмек үчин дер дөкмегиңиз,
ир туруп, гич ятмагыңыз
пучдур.
Хава, Ол сөййәнине хатда
ятырка-да
рысгал берйәндир.
³ Чагалар Ребден болан мирасдыр,
ятгының мивеси Ондан
сылагдыр!
⁴ Яшлык чагының огуллары
эдермениң элиндәки
пейкамлар ялы:
⁵ сагдагыны олардан долдуран
багтлы!

Ол дервезеде душманы билен
гүрлөшөн вагты
утандырылмаз.

127-нжи мезмур

Зыярат нагмасы

- ¹ Ребден горкян,
Онуң ёлларындан йөрейән
нәхили багтлы!
- ² Сен өз эл зәхметиң мивесини
иерсиң,
ялканарсың, ягшылык
сениңки болар.
- ³ Аялың мивели үзүм агажы дей
болар сениң өйүңде
огулларың зейтун нахаллары
дей – сачагыңың башында
- ⁴ Ребден горкян, ине, шейле
ялканар!
- ⁵ Реб саңа Сиондан ак пата
берер!
Өмүрбойы Иерусалимин
ровачлыгыны гөрерсиң.
- ⁶ Сен огулларыңың огулларыны
гөрерсиң.
Гой, Ысрайылда рахатлык
болсун!

128-нжи мезмур

Зыярат нагмасы

- ¹ «Маңа яшлыгымдан бәри көп
хүжүм этдилер –
– дийип, инди Ысрайыл
айтсын. –
- ² Маңа яшлыгымдан бәри көп
хүжүм этдилер.
Йөне менден үстүн
чыкмадылар.
- ³ Сүрүмчилер мениң аркамы
сүрдүлөр,
олар узын кешлерини
чекдилер».
- ⁴ Эмма вепалы Реб

эрбетлериң танапларыны
гырып ташлады.

- ⁵ Сионы йигренйәнлериң әхлиси
гой, утанып, ызына дөңсүн.
- ⁶ Гой, олар үчекде гөгерип,
гүлләмәнкә солян от кимин
болсун.
- ⁷ Ондан оракчы гысымыны
долдурмаз,
дессе богян гужагыны
долдурмаз.
- ⁸ «Чәжине берекет!
Өмрүңе берекет!» дийип,
өтегчи айтмаз.

129-нжы мезмур

Зыярат нагмасы

- ¹ Я Реб, чуңдуклардан чагырян
Сени.
- ² Эй, Таңры, эшит сесими,
дат-перятларымың сесини
гулагың диңлесин үнсли.
- ³ Я Реб, гүнәлери хасаба алсаң,
я Таңры, хузурыңда ким
дуруп билер?
- ⁴ Эмма Сенден горкарлар ялы,
Сенде бардыр гечиримлилик.
- ⁵ Мен Реббе интизар, жаным
интизар,
мен Онуң сөзүне умыт
баглаян.
- ⁶ Гаравуллер даңың атмагына
интизар,
хава, гаравуллер даңың
атмагына интизар,
мениң жаным шондан хем
көп Таңра интизар.
- ⁷ Эй, Ысрайыл, Реббе багла өз
умыдыңы:
Реб садык сөйгүсини
гөркезйәр,
Ол хемише халас этмәге
тайяр.

⁸ Ысрайылы әхли гүнәлеринден
Ол халас әдер.

130-нжы мезмур

Давудың зыярат нагмасы

¹ Я Реб, мениң йүрегимде
текепбирлик ёк,
гөзлерим хем улумсылык
билен гаранок,
Дүшүнип билмейән жуда
бейик ишлере мен
улашамок.
² Терсине, сүйтден айрылан
чаганы
әнәнің көшешдириши дей,
жаныма басалык бердим ве
көшешдирдим.
³ Эй, Ысрайыл, Реббе багла өз
умыдыңы,
шиндиден асырларбойы!

131-нжы мезмур

Зыярат нагмасы

¹ Я Реб, ятла Давуды
хем-де онуң чекен
жепаларыны,
² онуң Реббе вада бершини,
Якубың Гудратлы Худайына
әхт эдишини:
³⁻⁵ «Реб үчин бир ер,
Якубың Гудратлы Худайына
месген тапянчам,
өйүме гирмерин,
дүшегеме гечип ятмарын,
гөзлериме укы бермерин,
габакларымы
ымызгандырмарын».
⁶ Ине, Эфратда Әхт сандыгы
барада эшитдик,
Егарым топрагында биз оны
тапдык.
⁷ Йөрүң, Онуң месгенине
гиделиң,

Онуң аягына йыкылып,
сежде әделиң.

⁸ Галк, я Реб, гир Сен дынчлык
меканыңа

Өз гүйжүңиң нышаны Әхт
сандыгы билен.

⁹ Руханыларың догрулык
лыбасына бесленсин,
садыкларың, гой, шатланып,
нагмалар айтсын.

¹⁰ Гулуң Давудың хатырасына,
Өз сечип-сайланыңдан Сен
йүз өвүрме.

¹¹ Реб Давут билен ыгтыбарлы
әхт баглашды,
Ол эден әхтинден дәнмез:
«Сениң зүрятларыңдан бирини
отурдарын сениң тагтыңда.

¹² Эгер зүрятларың бержай этсе
әхтими
хем-де оlara өвреден
дүзгүнлерими,
оларың зүрятлары хем сениң
тагтыңда
отурарлар эбеди».

¹³ Чүнки Реб Сионы сечип-
сайлады,
оны Өзүне месген этмек
иследи:

¹⁴ «Бу Мениң бакы дынчлык
меканым,
оны күйседим: шу ерде
месген тутарын.

¹⁵ Мен онуң азыгыны болелин
берекетләрин,
онуң мәтәчлерини нандан
дойрарын.

¹⁶ Руханыларыны гутулыш
лыбасына бесләрин,
онуң садыклары шатланып,
нагмалар айдар.

¹⁷ Мен ол ерде Давудың
куватыны өсдүржек,

Өз сайланымың шамчырагына
элмыдама нур бержек.

- ¹⁸ Онуң душманларыны
рысвалыга бүрэрин,
онуң депесиндэки тәч болса
ялкымын сачар».

132-нжи мезмур

Давудың зыярат нагмасы

- ¹ Доганларың биле яшамаклары
гөр, нәхили говы хем-де
якымлы!
- ² Бу баша гуюлян мукаддес яг
ялыдыр,
сакгала, Харуның сакгалына,
онуң гейиминиң якасына
сырыгян
мукаддес яг ялыдыр!
- ³ Ол Сион дагларына дүшйән
Хермоның болдан-бол чыгы
киминдир.
- Чүнки Реб ол ерде ялканыш,
бакы яшайыш
болсун дийип, табшырык
берди.

133-нжи мезмур

Зыярат нагмасы

- ¹ Эй, Реббе әхли хызмат
эдйәнлер –
гижесине Реб өйүнде
дуриялар,
Ребби алкышлаң!
- ² Мукаддес өе тарап әллериңизи
галдырып,
Ребби алкышлаң.
- ³ Ери-гөги ярадан Реб,
гой, сизе Сиондан ак пата
берсин.

134-нжи мезмур

- ¹⁻² Реббе шан-шөхрат болсун!
Эй, Реббе хызмат эдйәнлер,

Реббиң адыны шөхратландырың!

- Эй, Реббиң өйүнде,
Худайымызың
өйүниң ховлусында хызмат
эдйәнлер,
Ребби шөхратландырың!
- ³ Реббе шан-шөхрат болсун!
Чүнки Реб ягшы.
- Онуң адына нагмалар айдың,
чүнки бу өрән леззетли.
- ⁴ Чүнки Реб Өзи үчин Якуп
неслини,
Өз генжи хөкмүнде
Ысрайылы сечип-сайлады.
- ⁵ Мен билйәрин Реббиң
бейикдигини,
Таңрымызың әхли
таңрылардан үстүндигини.
- ⁶ Гөклерде, ериң йүзүнде,
денизлерде, бар чуңлукларда
Реб Өз гөвнүниң ислән
задыны эдйәр.
- ⁷ Ол ериң учларындан булутлары
турузяр,
ягыш үчин йылдырымлар
чакдыряр,
Өз аммарларындан ели
чыкарыр.
- ⁸ Ол Мүсүрде ынсанларың ве
хайванларың
илкинжи догланларыны
өлдүрди.
- ⁹ Эй, Мүсүр, Ол сениң ичиңе –
фараоның, әхли
хызматкәрлериниң үстүне
аламатлары, мугжызалары
өллады.
- ¹⁰ Ол көп миллетлери гырды,
гүйчли патышалары өлдүрди:
- ¹¹ аморларың патышасы Сихоны,
башанларың патышасы Огы
ве әхли Кенган
шалыкларыны.

- ¹² Оларың топрагыны мирас
хөкмүндө,
сайлама мүлк хөкмүндө Өз
ысрайыл халкына берди.
- ¹³ Я Реб, Сениң адың эбеди,
я Реб, Сен ятланарсың
асырларбойы.
- ¹⁴ Реб Өз халкыны хаклы чыкаар,
Өз бенделерине рехим-
шепагат эдер.
- ¹⁵ Миллетлериң бутлары күмүш-
тылладыр,
олар ынсан эллериниң
ишидир.
- ¹⁶ Оларың агзы бар, йөне
гүрлэнок,
гөзлери бар, йөне гөренок.
- ¹⁷ Гулаклары бар, йөне эшиденек,
агызларында хич бир дем хем
ёк.
- ¹⁸ Шолар дек болар бутлары
ясанлар,
олара бил баглан эхли
ынсанлар.
- ¹⁹ Эй, Ысрайыл несли, Ребби
алкышлаң,
эй, Харун несли, Ребби
алкышлаң.
- ²⁰ Эй, Леви несли, Ребби
алкышлаң,
эй, Ребден горкянлар, Ребби
алкышлаң.
- ²¹ Иерусалимде месген тутан
Реббе
Сиондан алкышлар болсун!
Реббе шан-шөхрат болсун!
- 135-нжи мезмур**
- ¹ Реббе шүкүр эдиң, чүнки Ол
ягшы,
Онуң сөйгүси бакы.
- ² Худайлар Худайына шүкүр
эдиң,
Онуң сөйгүси бакы.
- ³ Таңрылар Таңрысына шүкүр
эдиң,
Онуң сөйгүси бакы.
- ⁴ Бейик гудратлары эдйән дине
Олдур,
Онуң сөйгүси бакы.
- ⁵ Гөклери пайхас билен ярадан
Олдур,
Онуң сөйгүси бакы.
- ⁶ Ери сувларың үстүнө язан хем
Олдур,
Онуң сөйгүси бакы.
- ⁷ Улы ышыклары ярадан Олдур,
Онуң сөйгүси бакы.
- ⁸ Гүндиз хөкүм сүрер ялы Гүни
ярадан Олдур,
Онуң сөйгүси бакы.
- ⁹ Гиже хөкүм сүрер ялы Айы,
йылдызлары ярадан Олдур,
Онуң сөйгүси бакы.
- ¹⁰ Мүсүриң новбахарларыны
өлдүрөн Олдур,
Онуң сөйгүси бакы.
- ¹¹⁻¹² Гүйчли эли, узадан голы билен,
ысрайыллары Мүсүрден
чыкаран Олдур,
Онуң сөйгүси бакы.
- ¹³ Гызыл деңзи икэ бөлен Олдур,
Онуң сөйгүси бакы.
- ¹⁴ Ысрайыллары онуң
ортасындан гечирен Олдур,
Онуң сөйгүси бакы.
- ¹⁵ Фараоны, гошуныны Гызыл
денизде
дерби-дагын эден-де Олдур,
Онуң сөйгүси бакы.
- ¹⁶ Өз халкына чөлде ёл гөркезен
Олдур,
Онуң сөйгүси бакы.
- ¹⁷ Бейик патышалары өлдүрөн
Олдур,
Онуң сөйгүси бакы.

- ¹⁸ Кувватлы патышалары ёк эден
Олдур,
Онуң сөйгүси бакы.
- ¹⁹ Аморларың патышасы Сихоны
ёк эден Олдур,
Онуң сөйгүси бакы.
- ²⁰ Башаның патышасы Огы ёк
эден Олдур,
Онуң сөйгүси бакы.
- ²¹ Оларың топрагыны мирас
хөкмүндө берен Олдур,
Онуң сөйгүси бакы.
- ²² Оларың топрагыны мирас
хөкмүндө Ысрайыла –
Реббе хызмат эдйән халка
берен-де Олдур,
Онуң сөйгүси бакы.
- ²³ Пес гүнүмизде бизи ятлан
Олдур,
Онуң сөйгүси бакы.
- ²⁴ Душманларымыздан бизи
халас эден Олдур,
Онуң сөйгүси бакы.
- ²⁵ Әхли жанлы-жандара иймит
берйән Олдур,
Онуң сөйгүси бакы.
- ²⁶ Гөгүң Худайына шүкүр эдиң,
Онуң сөйгүси бакы.

136-нжы мезмур

- ¹ Бабыл сувларының боюнда
отурып,
Сионы ятлан вагтымыз гөзяш
дөкүпдик.
- ² Шол ердәки дерек агачларындан
өз лираларымызы ^a асып
гоюпдык.
- ³ Бизи есир аланлар шол ерде
нагма талап этдилер,
бизе эзъет беренлер
шадыянлыгы талап этдилер.

- «Бизе Сион нагмаларындан
бирини айдың» дийдилер.
- ⁴ «Ят топракда ненең эдип
Реббин нагмасыны айдалы?!»
- ⁵ Эй, Иерусалим, эгер сени
унутсам,
гой, элим хүнәрини унутсын.
- ⁶ Эгер сени яда салмасам,
Иерусалим шатлыгымың
сересидир диймесем,
гой, дилим дамагыма
япышсын!
- ⁷ Я Реб, Иерусалиминң йыкылан
гүни:
«Оны юмруң, оны юмруң
дүйбүне ченли!»
диен эдомлары Сен ядыңа сал!
- ⁸ Эй, Бабыл гызы, эй, вейран
болмуш,
сениң бизе эденлериңи
гайтаржак нәхили багтлы!
- ⁹ Сениң балаларыңы даша уржак
нәхили багтлы!

137-нжи мезмур

Давудың мезмуры

- ¹ Я Реб, түйс йүрекден Саңа
шүкүр эдерин,
ылахы барлыклар өңүндө
Саңа нагма айдарын.
- ² Мукаддес ыбадатханаңың
өңүндө сежде эдерин,
Саңа сөйгин, вепадарлыгың
үчин шүкүр эдерин.
- Чүнки Сен Өз адыңы хем-де
сөзүңи
әхли затдан бейгелтдиң.
- ³ Чагыран гүнүмде Сен жогап
бердиң,
жанымы гүйч билен
кувватландырдың.

^a 136:2 *Лира* – киришли саз гуралы. Сөзлүгө серет.

- ⁴ Я Реб, ер йүзүңиң әхли шалары
Саңа шүкүр әдйәрлер,
чүнки эшитдилер агзыңдан
чыкан сөзлери.
- ⁵ Олар Реббиң ёллары барада
нагма айдарлар,
чүнки Реббиң шөхраты бейик.
- ⁶ Реб бейик болса хем,
песпәллере назарын саяяр,
эмма текепбирлери узак ерден
сайгаряр.
- ⁷ Мушакгат ичинде гезсем-де,
мени аман саклаяң,
душманларыма гаршы Өз
элиңи узадың.
- Сениң голуң мени халас
эйлейәр.
- ⁸ Реб мениң арымы алар;
я Реб, Сениң сөйгиң эбеди
галар,
Өз эллериңиң ишини Сен
терк эйлеме.

138-нжи мезмур

*Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Давудың мезмуры.*

- ¹ Я Реб, мени сынаярсың ве
танаярсың!
- ² Отурып-туршумы Өзүң
билйәрсиң,
пикирлерими узаклардан
аңярсың.
- ³ Йөрейшими, ятышымы
ызарлаярсың,
мениң әхли ёлларымы Сен
танаярсың.
- ⁴ Хениз агзымдан бир сөз
чыкманка,
я Реб, Сен оны эййәм долы
билйәрсиң.
- ⁵ Ызымдан, өнүмден Сен
гуршаярсың,
Сен үстүме Өз элиңи гойярсың.

- ⁶ Муны билмек мениң үчин жуда
ажайып,
ол белент, мен оны аңып
билемок.
- ⁷ Сениң Рухундан нирә гидейин?!
Сениң хузурыңдан нирә
гачайын?!
- ⁸ Гөклере галсам, ол ерде Сен
бар!
Өлүләр дүйәсине инсем,
ол ерде Сен бар!
- ⁹ Сәхериң ганатларына мүнүп,
деңзиң ин узак еринде чадыр
гурунсам,
- ¹⁰ хатда ол ерде-де элиң ёл
гөркезер маңа.
Сениң голуң мени сөйгетләр.
- ¹¹ Дийсем: «Гой, түмлүк мени
бүресин,
мени гуршан ягтылык гижә
өврүлсин».
- ¹² Сениң үчин түмлүк гаранкы
дәлдиң!
Гижә хем гүндиз ялы
ягтыдыр,
Сениң билен түмлүк-де
ягтылык дейдир.
- ¹³ Сен мениң ичгошларымы
яратдың,
энем гөвресиндекәм Сен
шекил бердиң.
- ¹⁴ Мен Саңа өвги айдярын,
чүнки мени ажайып, тәсин
яратдың.
Ажайыпдыр Сениң ишлериң,
муны жуда оңат билйәндир
калбым.
- ¹⁵ Пынханлыкда ярадылан
махалым,
ериң чуңлукларында эмеле
гелен махалым,
Сенден гизлин дәлди мениң
сүңклерим.

¹⁶ Хениз шекилсизкәм мени
гөзлериң гөрди,
маңа белленилен гүнлерин
хич бири хениз гелмәнкә,
оларың хер бири Сениң
китабыңда эййәм язылгы.

¹⁷ Эй, Худай, пикирлериң маңа
нәхили эзиз!

Оларың сан-сажагы ёк!

¹⁸ Эгер санайын дийсем, оларың
саны чәгеден-де көп,
олары санап билседим, Сен
дек яшардым узак.

¹⁹ Эй, Худай, эрбет адамлары Сен
ёк этседиң!

Эй, ганхорлар, айрылың
менден!

²⁰ Олар Сен барада бетпәллик
билен гүрлейәр,
душманларың адыңы
ерликсиз ере агзаяр.

²¹ Я Реб, Сени йигренйәнлери мен
йигренйәрин,
Саңа гаршы баш галдырянлары
нежис сайярын.

²² Олары бүтинлей мен
йигренйәрин,
мен олары душман сайярын.

²³ Эй, Худай, мени барла-да,
йүрегими бил!
мени сына-да, пикирлерими
бил!

²⁴ Гөр, мен эрбет ёлдан баряң
болмайын,
эбедилик ёлуна мени
угрукдыр.

139-нжы мезмур

¹ Айдымчылар топарының ёлбаш-
чысына. Давудың мезмуры.

² Я Реб, яманлардан мени халас эт,
залым адамлардан мени
пенала.

³ Олар бетниетлери йүрегине
дүвйәр,
олар дынгысыз уруш турузяр.

⁴ Олар йылан ялы диллерини
йителдйәр,
агызларында йылан зәхери
бардыр.

⁵ Я Реб, мени эрбедиң элинден
сакла
хем-де залым адамдан гора.
Олар аягыма бадак атмак
ислейәр.

⁶ Текепбирлер маңа гизлин дузак
гойдулар,
торларының йүплерини язып
гойдулар,
ёлуң гырасында мениң үчин
гапан гурдулар. *Села*

⁷ Реббе дийдим: «Мениң
Худайым Сенсиң,
я Реб, дады-перядымың
сесини эшит.

⁸ Эй, Хөкмүрован Реб, гүйчли
Халасгәримсиң
сөвеш гүни башымы Сен
горандырсың.

⁹ Я Реб, эрбет адамы мырадына
етирме,
онуң бетниетлери бержай
болмасын,
ол бейгелмесин!» *Села*

¹⁰ Мени габанларың агзындан
чыкан гаргышлар,
гой, оларың өз башларындан
инсин.

¹¹ Оларың үстүне көйдүрижи
көзлер дөкүлсин,
гой, олар ода, чуң горпа
дүшсүн,
гой, олар асла чыкып
билмесин.

¹² Төхметчилер юртда, гой,
орнашмасын,

бетбагтлык залым адамы, гой,
ав эдинсин.

¹³ Билйэрин: Реб эзиленлерин
ишине гарар,
мэтэчлере адалатлы карар
чыкараp.

¹⁴ Догрулар Сениң адыңа шүкүр
эдерлер,
догры ынсанлар хузурыңда
месген тутарлар.

140-нжы мезмур

Давудың мезмуры

¹ Я Реб, Сени чагырырын, тиз
дадыма етиш
дат-перядымың сесини эшит!

² Хузурыңда догам сайылсын
хошбой түссе дей,
эллерими галдырышым –
агшам гурбанлыгы дей.

³ Я Реб, гаракул гой мениң
агзыма,
мениң дилими гора.

⁴ Йүрегим яманлыга йыкгын
болмасын,
гүнэ эдйән адамлар билен
эрбет ишлери этмэйин,
оларың нэз-ныгматларыңдан
асла датмайын.

⁵ Гой, догры ынсан мени урсун,
бу ягшылыкдыр,
гой, маңа ол кәесин, бу
башыма якымлы яг
киминдир,
мениң башым оны, гой, рет
этмесин.

Догрудан-да, эрбетлериң
ишлерине гаршы дилег
эдйэрин.

⁶ Оларың башгутанлары гаядан
ашак зыңланда,
мениң сөзлерими эшидер,
чүнки олар якымлы.

⁷ Бириниң ер сүренде топрагы
агдаршы ялы,
бизин-де сүңклеримиз өлүлер
дүйәсиниң агзында чашар.

⁸ Мениң гөзлерим Саңа дикилги,
я Хөкмүрован Реб!
Сени пена эдинйэрин, мени
горагсыз гойма!

⁹ Мени гора оларың
дузакларыңдан
хем-де беткэрлериң –
гапанларыңдан.

¹⁰ Гой, эрбетлер өз торларына
дүшсүн,
мен болса саг-аман гечип
гидейин.

141-нжы мезмур

*Давудың маскили, говакдака айдан
догасы*

¹ Мен гаты сес билен Реббе перят
эдйэрин,
гаты сес билен Реббе мен
ялбарярын.

² Онуң өңүне арз-халымы
дөкйэрин,
Онуң өңүнде гайгыларымы
беян эдйэрин.

³ Рухум тапдан дүшен махалы,
Сен билйәнсиң мениң ёлумы!
Йөрейән ёдамда маңа дузак
гурдулар.

⁴ Сагыма бак-да, гөр:
хич ким маңа хормат гоймаяр,
маңа инди гачалга-да ёк,
хич ким жанымың
гайгысыны этмейэр.

⁵ Я Реб, Саңа перят эдйэрин,
диййэрин: «Сен – мениң
пенам,
дирилер диярыңда – мениң
несибәм».

⁶ Мениң перядыма дыкгат бер,

чүнки гаты песелендин.
 Аңтаянлардан мени халас эт,
 чүнки олар менден гүйчлүдир!
⁷Зындандан азат эт мени,
 адыңа шүкүр эдейин!
 Я Реб! Маңа жомартлык эдениң
 үчин,
 догрулар мени гуршарлар.

142-нжи мезмур

Давудың мезмуры

¹ Я Реб, догамы эшит,
 дады-перядыма гулак гой;
 Өз садыклыгыңда ве
 догрулыгыңда,
 маңа жогап бер!
² Өз бендәң билен дава гиришме,
 чүнки дирилериң хич бири
 Сениң өңүңде айыпсыз
 чыкмаз.
³ Душманлар аңтаяр мениң
 жанымы,
 ер билен егсан этдилер
 яшайшымы,
 гадымыетде өленлер кимин,
 олар түмлүкде отуртды мени.
⁴ Шоңа гөрә, рухум сустанды,
 мениң йүрегим сарсды.
⁵ Гадымкы гүнлери яда салярын,
 Сениң эхли эденлериң барада
 оя батярын,
 Сениң эллериңиң иши барада
 пикир эдйэрин.
⁶ Саңа тарап эллери ми герйэрин.
 Жаным гурак топрак дей
 Саңа тешнедир. *Села*
⁷ Я Реб, маңа тизрәк жогап
 берәй-дә!
 Мениң рухум ысгындан
 дүшйәр!
 Габра инйәнлере меңземез ялы,

менден гизлеме Сен Өз
 йүзүңи.
⁸ Эртирлерине маңа дуйдур
 садык сөйгиңи,
 чүнки Саңа баглаян били.
 Маңа билдир йөремели ёлумы,
 чүнки мен Саңа
 интизардырын.
⁹ Я Реб, душманларымдан халас
 эт мени,
 мен Сени пена эдинйәндириң!
¹⁰ Маңа Өз ырадаңы бержай
 этмеги өврет,
 чүнки мениң Худайым
 Сенсиң!
 Сениң ягшы Рухуң
 дүз ёлдан мени әкитсин!
¹¹ Я Реб, Өз адың хатырасына,
 гора Сен яшайшымы!
 Өз догрулыгыңың хатырасына,
 мушакгатдан халас әйле
 жанымы!
¹² Өз садык сөйгиңиң хатырасына,
 мениң душманларымы хеләк
 эдерсиң;
 жаныма эзъет берйәнлериң
 барыны вейран эдерсиң,
 чүнки мен Сениң бендәндириң.

143-нжи мезмур

Давудың мезмуры

¹ Мениң эллери ме урушмагы,
 бармакларыма сөвешмеги
 өвредйән
 гаям Реббе алкышлар болсун!
² Ол мениң садык сөйгимдир,
 мениң галам, беркитмәм,
 Халасгәримдир,
 мениң галканым, Пенакәримдир.
 Ол халклары^а маңа табын
 эдйәндир.

^а 143:2 *Халклары* – кәбир голязмаларда мениң халкымы.

- ³ Я Реб, ынсан киммишин,
Сен онуң аладасыны эдерин
ялы?
Ынсан оглы киммишин,
Сен онуң пикирини эдерин ялы?
- ⁴ Ынсан бир дем киминдир,
онуң өмри гечип барян көлеге
дейдир.
- ⁵ Я Реб, Өз гөклериңи яр ве
ашага ин,
даглара эл дегир, гой,
түтесинлер!
- ⁶ Йылдырымлар чакдыр, пытрат
олары,
пейкамларыңы ягдыр, даргат
олары!
- ⁷ Бейикликден узат элиңи,
хайбатлы сувлардан,
кесекилерден
азат эт, халас эт мени.
- ⁸ Оларың агзы ялан сөзлейэр,
олар ялан касам үчин саг
элини галдыряр.
- ⁹ Эй, Худай, Саңа тэзе нагма
айдарын,
он киришли гуралда Саңа
мукам чаларын.
- ¹⁰ Сенсиң шалара еңишлер берйән,
бендәң Давуды залым
гылычдан азат эйлейән.
- ¹¹ Мени азат эт,
кесекилериң элинден халас эт
мени.
Оларың агзы ялан сөзлейэр,
ялан касам үчин олар саг
элини галдыряр.
- ¹² Огулларымыз яш чагында,
өсүмлик дей пажарлап өссүн.
Гызларымыз көшгүң
хашамланан сүтүнлери дей
болсун.
- ¹³ Аммарларымыз дүрли азык-
овкатлардан,

- гой, долуп-дашсын.
Гоюнларымыз өрүлдерде
мүңлерче, он мүңлерче болуп
өрнесин.
- ¹⁴ Сыгырларымызың хөври көп
болсун,
душман гала диварыны, гой,
бөвүсмесин;
олар бизи есирлиге алмасын,
көчелеримизде ахы-налыш
болмасын!
- ¹⁵ Шейле ялканан халк нәхили
багтлы!
Худайы Реб болан халк
нәхили багтлы!

144-нжи мезмур

*Давудың Ребби шөхратландырмак
үчин айдан мезмуры*

- ¹ Эй, Худайым, мениң Патышам!
Мен Сени бейгелдерин,
Сениң адыңа эбеди ве бакы
алкыш айдарын.
- ² Саңа хер гүн алкыш айдарын,
адыңы эбеди ве бакы
шөхратландырырын.
- ³ Реб бейик, Ол ченсиз өвгә
мынасып,
Онуң бейиклиги ынсан аңына
сыгмаз.
- ⁴ Сениң ишлериң несилербойы
тарып эдилер,
Сениң гудратлы ишлериң хем
ыглан эдилер.
- ⁵ Сениң белентлигиңиң шанлы
шөвкети,
ажайып ишлериң барада мен
ойланарын.
- ⁶ Олар хайбатлы ишлериң
гудратындан гүррүң
берерлер,
мен хем Сениң бейикдигиңи
ыглан эдерин.

- ⁷ Сениң болелин ягшылыгың
дабарасыны беян эдерлер,
Сениң догрулыгың барада
нагма айдарлар.
- ⁸ Реб мерхеметли хем рехимли,
гиң гөвүнли, садык сөйгә
байдыр.
- ⁹ Реб хеммелер үчин ягшыдыр,
Ол әхли яраданларына
мерхемет эдйәр.
- ¹⁰ Я Реб, әхли ишлериң Саңа
шүкүр эдерлер,
әхли садыкларың Саңа алкыш
айдарлар.
- ¹¹⁻¹² Сениң шалыгыңың шанлы
шөвкетини,
гудратлы ишлериңи
ынсанлара билдирмек үчин,
олар Сениң шалыгыңың
шөхратыны айдарлар,
Сениң гудратыңдан гүррүң
берерлер.
- ¹³ Сениң шалыгың – мүдими
шалык,
хөкүмдарлыгың –
несиллербойы.
Реб әхли сөзлеринде вепадар,
Ол әхли ишлеринде
рехимдар ^a.
- ¹⁴ Реб сөйгетлейәр әхли
йыкыланлары,
Ол дикелдйәр әхли
бүкүленлери.
- ¹⁵ Хеммәниң гөзлери Саңа умыт
билен гараяр,
Сен өз вагтыңда оларың
рыскыны берйәрсиң.
- ¹⁶ Сен элиңи ачярсың,
әхли жандарлара ислән
задыны берйәрсиң.
- ¹⁷ Реб әхли ёлларында догрудыр,
Ол әхли ишлеринде
рехим-шепагатлыдыр.
- ¹⁸ Реб Өзүни чагырянларың
хеммесине,
Өзүни чындан
чагырянларың хеммесине
якындыр.
- ¹⁹ Ол Өзүнден горкянлары
мырадына етирйәр,
оларың налышыны эшидйәр
ве халас эдйәр.
- ²⁰ Реб Өзүни сөййәнлериң
әхлисини гораяр,
эмма эрбетлериң барыны Ол
хеләк эдер.
- ²¹ Мениң агзым Реббе өвгүлер
айдар,
жанлы-жандарларың бары
асырларбойы
мукаддес адына алкышлар
айдар!

145-нжи мезмур

- ¹ Реббе шан-шөхрат болсун!
Ребби шөхратландыр, эй,
мениң жаным!
- ² Мен өмүрбойы Ребби
шөхратландырамын,
демим барка Худайыма нагма
айдарын.
- ³ Шазадалара, ынсан оглуна хич
бил багламаң,
чүнки олар халас этмейәр.
- ⁴ Оларың жаны чыкып, топрага
гайдып баранда,
шол гүнүң өзүңде ниетлери
пуч боляр.
- ⁵ Ненәң багтлы Якубың
Худайына даянян,

^a 144:13 *Реб әхли сөзлеринде вепадар, Ол әхли ишлеринде рехимдар* – бу сөзлөр кәбир голязмаларда ёк.

онуң Худайы Реббе умыт
баглаян!

⁶ Ери, гөги, деңзи
ве олардакы әхли жанлы-
-жандарлары ярадан Олдур,
садыклығы эбеди саклаян
Олдур.

⁷ Ол эзиленлеринң хақыны алып
берйәндир,
ачлара нан берйән Олдур,
Реб есирлери бошадяр.

⁸ Реб көрлеринң гөзүни ачяр,
Реб бүкүленлери дикелдйәр,
Реб догры ынсанлары сөййәр.

⁹ Реб гелмишеклери гөзден
салмаяр,
дул хатынлары, етимлери
голдаяр,
эмма эрбетлеринң ёлуны
вейран эдйәндир.

¹⁰ Реб хөкүм сүрер эбеди,
эй, Сион, сениң Худайың –
несиллербойы.
Реббе шан-шөхрат болсун!

146-нҗы мезмур

¹ Реббе шан-шөхрат болсун!
Чүнки Худайымызы нагма
билен өвмек ягшыдыр,
леззетлидир, Ол өвгүлере
лайыкдыр.

² Реб Иерусалими бина эйлейәр,
Ысрайылың пытранларыны
жемлейәр.

³ Гөвни сыныклара Ол шыпа
берйәр,
оларың яраларыны даняр.

⁴ Йылдызларың саныны Ол
хасаплаяр,
оларың әхлисини Ол
атландыяр.

⁵ Реббимиз бейикдир, кувваты
көпдүр,

пайхасының хич чәги ёкдур.

⁶ Реб песпәллери галдыряр,
Ол эрбетлери ере пылчаяр.

⁷ Реббе шүкүр нагмаларыны
айдың,
Худайымыза лирада
мукамлар чалың!

⁸ Ол гөклери булутлара бүрейәр,
топрак үчин ягышлары
тайынлап гойяр,
байырларда гөк отлары
гөгөрдйәр.

⁹ Ол хайванлара,
жүйгүлдешйән гарга
чагаларына
оларың рыскыны берйәр.

¹⁰ Ол не бедевиң гүйжүнден
вагтыхош боляр,
не-де уршужының аягындан
кейпи чаг боляр.

¹¹ Реб Өзүнден горкянлардан,
Онуң садык сөйгүсине умыт
баглаянлардан,
кейпи чаг боляр.

147-нҗи мезмур

¹ Эй, Иерусалим, Реббе өвги айт!
Эй, Сион, Худайыңа
шан-шөхрат болсун!

² Чүнки Ол дервезелеринң
килтлерини беркидйәр,
галадакы чагаларыңа ак пата
берйәр.

³ Чәклеринде парахатлығы
беркарар эдйәр,
сайлама бугдайдан сени
доюряр.

⁴ Ол буйрукларыны ере
гөндөрдйәр,
Онуң сөзи тизлик билен
ййраяр.

⁵ Гар ягдырып, ери ак ёргана
бүрейәр,

- күл кимин гыравы Ол
сепелейэр.
- ⁶ Бузларыны парчалап, ере
ташляар,
Реббин аязына дөз гелжек
бармы?
- ⁷ Ол буюрар, бузлар эрейэр,
ел өсдүрүп, сувлар акдырар.
- ⁸ Ол Якуп халкына ыглан эдйэр
сөзүни,
Ысрайыла – парзларыны ве
хөкүмлерини.
- ⁹ Реб башга хич миллете шейле
этмейэр,
олар Онуң адалатлы
хөкүмлерини билмейэр.
Реббе шан-шөхрат болсун!

148-нжи мезмур

- ¹ Реббе шан-шөхрат болсун!
Гөклерден Ребби
шөхратландырың,
белентликлерде Оны
шөхратландырың!
- ² Эй, эхли перишделери, Оны
шөхратландырың!
Эй, эхли гөгүң гошунлары,
Оны шөхратландырың!
- ³ Эй, Ай ве Гүн, Оны
шөхратландырың!
Эй, эхли нурлы йылдызлар,
Оны шөхратландырың!
- ⁴ Эй, гөклериң гөклери,
эй, гөклериң үстүндөки сувлар,
Оны шөхратландырың!
- ⁵ Гой, олар Ребби
шөхратландырысын!
Чүнки Ол буюрды, олар эмеле
гелди.
- ⁶ Реб олары бакы, мүдими
беркарар этди,
хич үйтгемежек бир парзы
берди.

- ⁷ Эй, земинде яшаянлар, Ребби
шөхратландырың:
эй, деңиз ләхенлери,
чуңлукларың эхлиси,
- ⁸ эй, от ве долы, гар ве думан,
Онуң сөзүни бержай эдйән
тупан еллери,
- ⁹ эй, даглар ве байырларың
эхлиси,
мивели агачлар, кедр
даратларың эхлиси,
- ¹⁰ эй, хайванлар ве эхли
мал-гара
сүйренижилер ве гушлар,
- ¹¹ эй, ер йүзүниң шалары, эхли
халклары,
шазадалар, дүнйәниң эхли
хөкүмдарлары,
- ¹² эй, яш гызлар хем-де йигитлер,
яшулулар хем-де чагалар.
- ¹³ Гой, олар Реббин адыны
шөхратландырысын,
чүнки дине Онуң ады
бейгелдилендир,
Онуң шан-шөхраты ерден-
гөкден белентдир.
- ¹⁴ Ол Өз халкының кувватыны
артдырды,
шоңа гөрә, эй, Онуң эхли
садыклары,
Оңа якын болан ысрайыл
халкы,
Реббе шан-шөхрат болсун!

149-нжы мезмур

- ¹ Реббе шан-шөхрат болсун!
Реббе тәзе нагма айдың,
садыктар жемагатында Оңа
өвгүләр айдың!
- ² Ысрайыл Яраданына
шатлансын!
Сион перзентлери Шасына,
гой, бегенсин!

- ³ Олар танс эдип, Оны
шөхратландырсын,
депрекде, лирада Оңа
мукамлар чалсын!
- ⁴ Чүнки Реб Өз халкындан
гөвнүхош боляр,
Ол песпәллери гутулыша
беслейәр.
- ⁵ Садыклар акланып, гой,
бейгелсинлер,
дүшеклеринде шатланып,
нагма айтсынлар.
- ⁶ Диллеринде Худая өвгүлөр
болсун,
эллеринде икийүзли
гылычлар болсун.
- ⁷ Олар миллетлерден, гой, өч
алсынлар,
халклара жеза берсинлер.
- ⁸ Патышаларыны
зынжырласынлар,
асылзадаларына гандал
урсунлар.
- ⁹ Олар бабатда язылан хөкүми
бержай этсинлер!
Мунуң өзи садыкларың бары
үчин хорматдыр.
Реббе шан-шөхрат болсун!

150-нжи мезмур

- ¹ Реббе шан-шөхрат болсун!
Оны мукаддес өйүнде
шөхратландырың,
Оны кувватлы гөклеринде
шөхратландырың!
- ² Оны гудратлы ишлери үчин
шөхратландырың,
Онуң ажайып белентлигине
лайык шөхратландырың!
- ³ Оны сурнайларың сеси билен
шөхратландырың,
арфада ве лирада
шөхратландырың!
- ⁴ Депрек какып, танс эдип,
шөхратландырың,
киришли гурал, түйдүк
чалып, шөхратландырың!
- ⁵ Оны овазлы кимваллар билен
шөхратландырың,
Оны белент овазлы
кимваллар билен
шөхратландырың!
- ⁶ Бурнунда дирилик непеси
боланларың бары,
Ребби шөхратландырсын!
Реббе шан-шөхрат болсун!

